

คู่มือการปฏิบัติงาน

กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

แสงนภา ต้นสกุล

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

เดือนกรกฎาคม 2562

คำนำ

คู่มือการปฏิบัติงานฉบับนี้ มุ่งเน้นในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ซึ่งการถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นขั้นตอนที่ทำให้เกิดการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ ระหว่างมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์กับผู้ประกอบการ ย่อมส่งผลถึงความสำเร็จในการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ทำให้งานวิจัยของมหาวิทยาลัยถูกนำไปใช้ประโยชน์ในภาคเศรษฐกิจ เป็นงานวิจัยที่ทรงคุณค่าอย่างแท้จริง ไม่ขึ้นห้าง รวมทั้งทางผู้ประกอบการได้นำนวัตกรรมจากผลงานวิจัยไปสร้างธุรกิจใหม่หรือพัฒนาธุรกิจเดิมให้ดีขึ้น ซึ่งทั้งหมดนี้ส่งผลถึงเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น มีเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น และถ้าหากภาคธุรกิจสามารถส่งสินค้าออกไปต่างประเทศได้ จะทำให้รายได้รวมของประเทศดียิ่งขึ้น

อีกหนึ่งความคาดหวังในการจัดทำคู่มือฉบับนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และเป็นแนวปฏิบัติสำหรับผู้เข้าทำงานใหม่ใช้เป็นคู่มือในการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมทั้งอาจจะเป็นพื้นฐานในการนำไปปรับปรุงพัฒนาระบบงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป ผู้จัดทำขอขอบคุณคณะวิทยากร เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการจัดหลักสูตรพัฒนาการเขียนคู่มือการปฏิบัติงานของส่วนทรัพยากรมนุษย์และองค์กร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ให้การสนับสนุน จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และให้คำแนะนำ จนกระทั่งคู่มือฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

แสงนภา ตันสกุล

1 กรกฎาคม 2562

สารบัญ

หน้าที่

บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.3 ประโยชน์ของการศึกษา.....	3
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.5 คำจำกัดความ.....	3
บทที่ 2 หน้าที่ความรับผิดชอบและโครงสร้างการบริหารจัดการ.....	6
2.1 หน้าที่ความรับผิดชอบ.....	6
2.2 โครงสร้างการบริหารจัดการ.....	12
2.2.1 โครงสร้างองค์กร (Organization Chart).....	12
2.2.2 โครงสร้างการบริหาร (Administration Chart).....	13
2.2.3 โครงสร้างการปฏิบัติการ (Activity Chart).....	14
บทที่ 3 หลักเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติงานและเงื่อนไข.....	17
3.1 หลักเกณฑ์การปฏิบัติงาน.....	17
3.2 วิธีการปฏิบัติงาน.....	20
3.3 ข้อควรระวัง สิ่งที่ควรคำนึงในการปฏิบัติงาน.....	29
3.4 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3.4.1 แนวคิดทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี.....	31
3.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
บทที่ 4 เป้าหมายและเทคนิคในการปฏิบัติงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์.....	40
4.1 เป้าหมายในการปฏิบัติงาน.....	41
4.2 เทคนิคในการวางแผนและแผนกลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน.....	42
4.2.1 เทคนิคในการวางแผนการปฏิบัติงาน.....	42
4.2.2 กลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน.....	45
4.3 เทคนิคในการปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอนการปฏิบัติงาน.....	47
4.4 เทคนิคการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน.....	83
4.5 เทคนิคการทำให้ผู้รับบริการพึงพอใจ.....	91
4.6 จรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงาน.....	92
บทที่ 5 ปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไขการพัฒนา และข้อเสนอแนะ.....	95
5.1 ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน.....	95
5.2 แนวทางแก้ไขและพัฒนางาน.....	95
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	100
บรรณานุกรม.....	102
ภาคผนวก ก.....	104

กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ภาคผนวก ข.....	110
ภาคผนวก ค.....	112
ภาคผนวก ง.....	118
ภาคผนวก จ.....	120
ภาคผนวก ฉ.....	129
ประวัติผู้เขียน.....	134

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4.1 เป้าหมายในการปฏิบัติงานของงานถ่ายทอดเทคโนโลยี.....	41
ตารางที่ 4.2 เป้าหมายการปฏิบัติงานของกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย.....	42
ตารางที่ 4.3 เทคนิคในการวางแผนการปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอน.....	43
ตารางที่ 4.4 กลยุทธ์ในการปฏิบัติงานของดัชนีชี้วัดความสำเร็จ.....	46
ตารางที่ 4.5 แผนผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Work Flow) กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี.....	49
ตารางที่ 5.1 ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานและแนวทางแก้ไขและพัฒนา.....	95

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้าที่
ภาพที่ 3.1 ชั้นความพร้อมของเทคโนโลยี.....	25
ภาพที่ 3.2 วงจรทรัพย์สินทางปัญญา (แบบสรุป)	32
ภาพที่ 3.3 วงจรทรัพย์สินทางปัญญา (แบบละเอียด).....	33
ภาพที่ 4.1 ความหมายของสัญลักษณ์ในผังการปฏิบัติงาน (Flow Chart).....	48
ภาพที่ 4.2 แบบแสดงความประสงค์ใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา.....	56
ภาพที่ 4.3 แบบคำขออนุญาตใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (หน้าที่ 1).....	58
ภาพที่ 4.4 แบบคำขออนุญาตใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (หน้าที่ 2).....	59
ภาพที่ 4.5 แบบฟอร์มพิจารณาเงื่อนไขการอนุญาตใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา.....	62
ภาพที่ 4.6 แผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (หน้าที่ 1).....	64
ภาพที่ 4.7 แผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (หน้าที่ 2).....	65
ภาพที่ 4.8 แผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (หน้าที่ 3).....	66
ภาพที่ 4.9 แผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (หน้าที่ 4).....	67
ภาพที่ 4.10 แผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (หน้าที่ 5).....	68
ภาพที่ 4.11 ตัวอย่างบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการไม่เปิดเผยข้อมูล (หน้าที่ 1).....	71
ภาพที่ 4.12 ตัวอย่างบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการไม่เปิดเผยข้อมูล (หน้าที่ 2).....	72
ภาพที่ 4.13 ตัวอย่างบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการไม่เปิดเผยข้อมูล (หน้าที่ 3).....	73
ภาพที่ 4.14 ตัวอย่างสัญญาถ่ายโอนวัสดุ (หน้าที่ 1).....	74
ภาพที่ 4.15 ตัวอย่างสัญญาถ่ายโอนวัสดุ (หน้าที่ 2).....	75
ภาพที่ 4.16 ตัวอย่างสัญญาถ่ายโอนวัสดุ (หน้าที่ 3).....	76
ภาพที่ 4.17 แบบบันทึกข้อสรุปจากการเจรจา.....	78
ภาพที่ 4.18 แบบสำรวจวันว่างของคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา.....	80
ภาพที่ 4.19 ตารางติดตามงานของเจ้าหน้าที่ธุรการและงานของผู้เขียน.....	84
ภาพที่ 4.20 แบบฟอร์มข้อมูลจำนวนผลงานวิจัยหรือทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถออกสู่เชิงพาณิชย์.....	86
ภาพที่ 4.21 แบบฟอร์มข้อมูลการจับคู่ธุรกิจ (Business matching).....	86
ภาพที่ 4.22 แบบฟอร์มข้อมูลการพิสูจน์เทคโนโลยี (Proof of Technology).....	87
ภาพที่ 4.23 แบบฟอร์มข้อมูลการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ.....	87
ภาพที่ 4.24 แบบฟอร์มข้อมูลการเจรจาต่อรอง.....	87
ภาพที่ 4.25 แบบฟอร์มรายงานผลการดำเนินงานประจำเดือน (หน้าที่ 1-2).....	89
ภาพที่ 4.26 แบบฟอร์มรายงานผลการดำเนินงานประจำเดือน (หน้าที่ 3-4).....	90

บทที่ 1

บทนำ

สำหรับในบทนี้เป็นการอธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมถึงชี้ให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษา ประโยชน์ของการศึกษา ขอบเขตของการศึกษา และคำนิยามหรือคำจำกัดความที่นำมาใช้ในคู่มือปฏิบัติการฉบับนี้

1.1 ความสำคัญ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) มีเป้าหมายในการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งปรับโครงสร้างประเทศสู่ประเทศไทย 4.0 มุ่งเน้น “ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เปลี่ยนเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ซึ่งในการปรับเปลี่ยนเหล่านี้ แน่นอนว่าสิ่งที่ต้องนำมาใช้เป็นกุญแจสำคัญคือนวัตกรรม เทคโนโลยี องค์ความรู้ที่มาจากงานวิจัย (อะแซพเพนเนอร์, 2560)

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยใช้วิธีการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศ ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นตกอยู่กับประเทศเจ้าของเทคโนโลยี การลงทุนวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นประยุกต์และใช้ประโยชน์ยังไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรม ดังนั้นหากต้องการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน จำเป็นต้องปรับตัว เรียนรู้ และมุ่งสู่การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม จำเป็นต้องร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาที่ตอบโจทย์การยกระดับศักยภาพการผลิตทั้งภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2559, น. 163)

รวมทั้งแผนปฏิบัติการเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 20 ปี ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (พ.ศ.2562 – 2564) ในยุทธศาสตร์ที่ 7 ได้ตั้งเป้าประสงค์สร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์ของผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ และใช้กลยุทธ์ในการแสวงหารายได้จากลิขสิทธิ์หรือสิทธิบัตรจากผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่สามารถนำไปต่อยอดเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจในอนาคต (ส่วนแผนงานและยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2561, น. 59-60) ดังนั้นเพื่อให้บรรลุตามเป้าประสงค์ที่มหาวิทยาลัยตั้งไว้ จึงเป็นพันธกิจของงานถ่ายทอดเทคโนโลยี ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์นี้ โดยการนำผลงานวิจัยที่ได้รับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาแล้วออกสู่ตลาด และผลักดันให้เกิดการจับคู่ธุรกิจ (จับคู่ระหว่างผู้ประกอบการกับผลงานวิจัย) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี ผ่านการเจรจา สรุปข้อตกลง นำไปสู่การถ่ายทอดเทคโนโลยี และมหาวิทยาลัยมีรายได้จากลิขสิทธิ์หรือสิทธิบัตร (ลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร ต่างก็เป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่ง)

จากปัญหาที่ผ่านมาประเทศไทยมีการทำวิจัยมายาวนาน มีผลงานวิจัยจำนวนมากแต่ปัญหาที่ประสบคือ “งานวิจัยอยู่บนหิ้ง” สำหรับงานวิจัยของพนักงานสายวิชาการของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จากการสืบค้นผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ใน TCI Thailand พบทั้งหมด 558 รายการ (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย, 2562) แต่ได้ขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา โดยข้อมูลทำงานคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา จัดเก็บ ณ วันที่ 21 กันยายน 2562 มีการแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ 12 รายการ และคำขอสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตรทั้งสิ้น 73 รายการ รวมทั้งสิ้น 85 รายการ ส่วนงานที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ของงานถ่ายทอดเทคโนโลยี (ณ วันที่ 21 กันยายน 2562) ทั้งงานวิจัยที่ได้รับการความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาแล้ว และอยู่ระหว่างขอรับความคุ้มครอง หรือไม่ได้ขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา 11 รายการ

จนต่อมามีแนวคิดการนำงานวิจัยจากหิ้ง ลงสู่ห้าง จึงได้มีกิจกรรมต่าง ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) จัดงาน Thailand Technology Show ซึ่งในปีแรก ๆ จัดงานทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคและมีการจัดมากกว่าหนึ่งครั้งต่อปี เพื่อเป็นการเปิดตัวให้เป็นที่รู้จักโดยทั่วกัน ต่อมาเมื่องานดังกล่าวเป็นที่รู้จักและมีผู้เข้าร่วมงานมากขึ้นทั้งหน่วยงานพันธมิตร (ผู้ร่วมจัด) และผู้เข้าเยี่ยมชมงาน จึงจัดงานเฉพาะในส่วนกลางปีละครั้ง ประกอบกับทาง สวทช. มีเว็บไซต์ Thailand Tech Show ซึ่งรวบรวมผลงานทั้งหมดที่เข้าร่วมจัดนิทรรศการทุกครั้ง จึงเป็นแหล่งที่ผู้สนใจเทคโนโลยีสามารถเข้าเยี่ยมชมและดูข้อมูลจากเว็บไซต์ Thailand Tech Show ได้ ส่วนกรมทรัพย์สินทางปัญญา (DIP) จัดงาน IP Fair เพื่อให้มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่าง ๆ นำผลงานวิจัยเข้าร่วมจัดนิทรรศการ นำเสนอให้ภาคเอกชนนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ พร้อมทั้งจัดสัมมนาให้ความรู้ในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาและแนวทางการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ ด้วยจุดประสงค์จะนำงานวิจัยจากหิ้งลงสู่ห้าง เช่นเดียวกับ สวทช. และเกิดการนำไปใช้ประโยชน์ในที่สุด ซึ่งถือว่าการวิจัยที่มีประโยชน์ต่อมนุษยชาติ ต่อประเทศชาติอย่างแท้จริง ซึ่งขั้นตอนในการจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) เป็นขั้นตอนที่นับว่าสำคัญมากขึ้นตอนหนึ่งเพราะเป็นจุดเริ่มต้นของการพบและจับคู่กันระหว่างผู้ประกอบการกับผลงานวิจัย ซึ่งจะนำไปสู่ขั้นตอนต่อไปของกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Transfer)

จากเหตุผลความสำคัญดังกล่าวข้างต้น จึงนำมาเขียนเป็นคู่มือปฏิบัติงาน เรื่องกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัยมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เพื่อใช้เป็นคู่มือการปฏิบัติงาน และให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงาน

1.2.2 เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

1.3 ประโยชน์ของการศึกษา

1.3.1 ได้คู่มือการปฏิบัติงานงานการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

1.3.2 ได้คู่มือแนวทางการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

คู่มือปฏิบัติงานนี้เน้นศึกษา วิธีการปฏิบัติงาน เทคนิค แนวปฏิบัติ ขั้นตอนในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี ซึ่งเป็นการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ (Utilization) ในขั้นตอนที่ 3 ของวงจรทรัพย์สินทางปัญญา ที่มีทั้งสิ้น 4 ขั้นตอน การถ่ายทอดเทคโนโลยีจะเกิดขึ้นหลังจากการสร้างผลงานวิจัย และการนำผลงานวิจัยขอรับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา หากการถ่ายทอดเทคโนโลยีประสบความสำเร็จ สามารถนำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์ด้วยความเห็นชอบของมหาวิทยาลัยผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี และผู้ประกอบการผู้รับเทคโนโลยี จะนำไปสู่การทำสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยีจากทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย นับเป็นความสำเร็จขั้นต้นในการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ แต่ถ้าหากสามารถนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจได้อย่างยั่งยืน จึงถือเป็นความสำเร็จขั้นสูงตามที่มหาวิทยาลัยคาดหวัง

1.5 คำจำกัดความ

คู่มือการปฏิบัติงาน กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ได้กำหนดคำจำกัดความของศัพท์ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน ดังนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”	หมายถึง	อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา”	หมายถึง	ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“TLO”	หมายถึง	งานถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Licensing Office) ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“จนท.TLO”	หมายถึง	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Licensing Officer) ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“E-Office”		ระบบสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“E-Meeting”		ระบบประชุมอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

“ทรัพย์สินทางปัญญา”	หมายถึง	ผลงานวิจัย ที่ได้รับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาแล้ว และไม่ได้ขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา
“เทคโนโลยี”	หมายถึง	องค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่ได้จากการวิจัย
“ผู้ประดิษฐ์”	หมายถึง	ผู้คิดค้นหรือผู้ทำขึ้น อันเป็นผลให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ หรือกรรมวิธีใดขึ้นมา หรือการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ดีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธี
“ผู้ประกอบการ”	หมายถึง	นักธุรกิจทั้งบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล
“กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี”	หมายถึง	กิจกรรมที่เริ่มตั้งแต่ขั้นตอน การจับคู่ธุรกิจ การเจรจาธุรกิจ จนถึงทำสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี
“การจับคู่ธุรกิจ”	หมายถึง	การจับคู่กันระหว่างผู้ประกอบการกับเทคโนโลยีจากผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัย
“การเจรจาธุรกิจ”	หมายถึง	การเจรจาต่อรอง ระหว่าง มหาวิทยาลัย กับผู้ประกอบการ หลังจากผู้ประกอบการจับคู่กับผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัย โดยเป็นการเจรจาต่อรองในข้อตกลงและเงื่อนไขต่าง ๆ ประเด็นหลัก ได้แก่ การชำระผลตอบแทนให้มหาวิทยาลัย ทั้งค่าเปิดเผยเทคโนโลยี (Upfront fee) ค่าตอบแทนรายปีซึ่งมักจะกำหนดเป็นร้อยละจากยอดขาย (Royalty fee) จึงทำให้ต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำที่ต้องชำระ หากยอดขายต่ำกว่าที่ควรจะเป็น รวมทั้งระยะเวลาของสัญญา
“ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ”	หมายถึง	การนำเทคโนโลยีจากงานวิจัยมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ตัวอย่างเพื่อตรวจสอบว่าเทคโนโลยีที่ได้วิจัยมานั้นจัดทำเป็นผลิตภัณฑ์ได้จริง
“การพิสูจน์เทคโนโลยี”	หมายถึง	การนำเทคโนโลยีจากงานวิจัยมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์และพิสูจน์ว่าผลิตภัณฑ์นั้นมีคุณสมบัติตามผลการวิจัยที่ได้หรือไม่ รวมทั้งหมายถึงการผลิตในปริมาณมากขึ้นเพื่อพิสูจน์ว่าเทคโนโลยีนั้นยังคงให้ผลเช่นเดียวกับการทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบในปริมาณน้อยหรือไม่ บางครั้งอาจจะหมายรวมไปถึงการนำไป

		จำหน่ายในกลุ่มลูกค้ากลุ่มเล็ก ๆ เพื่อให้ ผู้บริโภคมองใช้เป็น การพิสูจน์เทคโนโลยี ในแง่ผู้ใช้งานว่าได้ผลดีตามผลการวิจัยที่ได้ หรือไม่
“TRL”	หมายถึง	ระดับความพร้อมของเทคโนโลยี (Technology Readiness Level)
“NDA”	หมายถึง	สัญญาไม่เปิดเผยข้อมูล หรือสัญญาปกปิด ความลับ (Non-Disclosure Agreement)
“MTA”	หมายถึง	สัญญาถ่ายโอนวัสดุ (Material Transfer Agreement)
“การถ่ายทอดเทคโนโลยี”	หมายถึง	นักวิจัยสอนให้ผู้ประกอบการสามารถทำได้ เหมือนนักวิจัย ในผลงานวิจัยที่อยู่ระหว่าง ขอรับความคุ้มครองหรือผลงานวิจัยที่ไม่ขอรับ ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา (Technology Transfer)
“การอนุญาตใช้สิทธิ”	หมายถึง	ผู้ประดิษฐ์สอนให้ผู้ประกอบการสามารถทำได้ เหมือนนักวิจัย ในผลงานวิจัยที่ได้รับ ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาแล้ว (Licensing)

บทที่ 2

หน้าที่ความรับผิดชอบและโครงสร้างการบริหารจัดการ

2.1 หน้าที่ความรับผิดชอบ

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดตั้งขึ้นตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ.2551 ชื่อโครงการอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคใต้ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ในปี พ.ศ. 2560 ถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลาทั้งสิ้นประมาณ 11 ปี ภารกิจขับเคลื่อนการถ่ายทอดเทคโนโลยี องค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยออกไปสู่ภาคเอกชนเพื่อการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ผ่านการขออนุญาตใช้สิทธิ (Licensing) ในทรัพย์สินทางปัญญา การร่วมวิจัยและพัฒนา การให้คำปรึกษาและช่วยเหลือด้านเทคโนโลยี การพัฒนาวิสาหกิจและผู้ประกอบการในช่วงเริ่มต้น พัฒนาต่อยอดเทคโนโลยีจากงานวิจัยให้มีความพร้อมสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ รวมไปถึงการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ โดยเทคโนโลยีที่ได้ขับเคลื่อนสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ มีทั้งเทคโนโลยีที่ได้ยื่นจดคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และไม่ได้ยื่นขอรับความคุ้มครอง ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการนำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์ มาจากผลงานวิจัยที่เป็นความต้องการของตลาดเป็นองค์ประกอบสำคัญ จึงเป็นอีกภารกิจของงานถ่ายทอดเทคโนโลยี ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ที่จะทำให้นักวิจัยเข้าใจถึงความต้องการใช้เทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์และสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างแท้จริงให้กับภาคเอกชน

ประเด็นสำคัญยุทธศาสตร์ที่ต้องใช้เพื่อส่งเสริมให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยออกสู่เชิงพาณิชย์ คือการสร้างความพร้อมในการนำไปใช้ประโยชน์ให้กับภาคเอกชน อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงจำเป็นต้องสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและพัฒนา นักวิจัยให้เข้าใจถึงความต้องการของตลาดทรัพย์สินทางปัญญา นำให้ทั้งสองภาคส่วนสร้างงานวิจัยร่วมกันในประเด็นที่ภาคเอกชนต้องการตั้งแต่เริ่มต้น ต่อจากนั้นประเมินและพัฒนาผลงานวิจัยที่เกิดขึ้น ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ภาคเอกชนนำไปใช้อย่างสมประโยชน์ต่อไป นอกจากนี้ การสร้างผู้ประกอบการใหม่พร้อมที่จะรับเทคโนโลยีจากผลงานวิจัยไปพัฒนาในเชิงพาณิชย์ เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่สามารถช่วยส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีออกสู่ภาคเอกชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยภายใต้วิสัยทัศน์ของอธิการบดีคนปัจจุบัน ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อารังธัญวงศ์ ที่ต้องการยกระดับงานวิจัยของมหาวิทยาลัยให้สามารถสร้างผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และส่งเสริมนักธุรกิจรุ่นใหม่ (Startup) (อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2562)

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับหน่วยงาน

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีโครงสร้างการทำงานและภารกิจประจำฝ่ายต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ฝ่ายบริหารงานทั่วไปและธุรการ (Back office) ทำหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยและอำนวยความสะดวกของทั้งหน่วยงาน โดยเป็นศูนย์รวมในเรื่องงานสารบรรณ อำนาจการ เลขานุการ งานประชุม การเงินการบัญชี การบุคคล จัดซื้อจัดจ้าง แจ้างซ่อมบำรุง เพื่ออำนวยความสะดวกในภาพรวมให้กับหน่วยงาน

2. ฝ่ายความร่วมมือภาคอุตสาหกรรม (OIL) ทำหน้าที่สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างมหาวิทยาลัยและภาคเอกชนอันจะนำมาซึ่งการนำองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในที่สุด โดยมีการดำเนินงานดังต่อไปนี้

2.1 งานแผนงาน ติดตามและวิเคราะห์รายงานผลการปฏิบัติงาน มีหน้าที่วางแผนงานตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ติดตาม วิเคราะห์ผล และรายงานผลการดำเนินงานของฝ่าย จัดทำงานควบคุมคุณภาพตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และรวบรวมฐานข้อมูลอุตสาหกรรมเอกชน และนักวิจัย

2.2 งานส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีแก่ภาคเอกชน มีหน้าที่ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้เกิดงานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาในภาคเอกชน โดยมีนักวิจัยของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการวิจัย ส่วนภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทุนวิจัย เป้าหมายหลักของการทำงานเพื่อขับเคลื่อนให้เกิดงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยและภาคอุตสาหกรรมร่วมกันพัฒนาตั้งแต่ขั้นต้น อันจะนำไปสู่การนำผลงานวิจัยที่เกิดขึ้นไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้อย่างแท้จริง โดยการสำรวจสร้างการรับรู้ ออกเยี่ยมภาคเอกชนเพื่อแสวงหาความร่วมมือและประชาสัมพันธ์ให้ภาคเอกชนได้ทราบเกี่ยวกับเทคโนโลยีและบริการที่เป็นประโยชน์กับภาคเอกชน จัดกิจกรรมสร้างความตระหนักและส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยและภาคเอกชนมีการทำวิจัยร่วมกัน จัดกิจกรรมอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีจากมหาวิทยาลัยสู่ภาคเอกชนในประเด็นที่น่าสนใจ เพื่อสร้างความสัมพันธ์และตอบสนองปณิธาน การเป็นหลักในถิ่นของมหาวิทยาลัย ประสานงานโครงการวิจัยร่วมกับเอกชน รับฟังปัญหาที่ภาคเอกชนประสบพบเจอ วินิจฉัย วิเคราะห์ปัญหาเบื้องต้น จับคู่กับนักวิจัย และเป็นผู้ประสานงานเพื่อพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับภาคเอกชน พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกให้บริการนักวิจัย ตั้งแต่กระบวนการพัฒนาข้อเสนอโครงการ สัญญาจัดหา แนะนำและประสานงานกับแหล่งทุนสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ส่งเสริมการวิจัยร่วมกับภาคเอกชน เช่น โปรแกรมสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Innovation and Technology Assistance Program) ภายใต้สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) โครงการส่งเสริมบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยของภาครัฐไปปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในภาคเอกชน (Talent Mobility) ภายใต้สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) โครงการพัฒนาขีดความสามารถทางเทคโนโลยีและวิจัยของภาคเอกชนในพื้นที่ (Industrial Research and Technology Capacity Development Program) โครงการวิจัยร่วมกับภาคเอกชน

(Collaborative Research Program) เป็นต้น โดยเจ้าหน้าที่จะทำหน้าที่ของฝ่ายนี้ทำหน้าที่ประสานงานกับแหล่งทุนและเชื่อมโยงหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยร่วมกับภาคเอกชน หรือแสวงหาแหล่งทุนใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำวิจัยร่วมกับภาคเอกชน

2.3 งานบริการโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก มีหน้าที่ดำเนินการเพื่อพัฒนาและอำนวยความสะดวกให้เข้าถึงซึ่งโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจของภาคเอกชน เช่น ฐานข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้บริการห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ งานบริการโรงงานต้นแบบเพื่อการรับจ้างผลิต และงานบริการพัฒนาความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคเอกชนโดยการรับโจทย์จากภาคเอกชนแล้วจับคู่กับผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คำปรึกษาในการแก้ปัญหาให้กับภาคอุตสาหกรรม

3. ฝ่ายบ่มเพาะธุรกิจและพัฒนาผู้ประกอบการ (BI) ทำหน้าที่สร้างจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการให้กับนักศึกษา และส่งเสริมพัฒนาให้เกิดธุรกิจเกิดใหม่ ให้มีความพร้อมในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยมีการดำเนินงานดังต่อไปนี้

3.1งานแผนงาน ติดตามและวิเคราะห์รายงานผลการปฏิบัติงาน มีหน้าที่วางแผนงานตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ติดตาม วิเคราะห์ผล และรายงานผลการดำเนินงานของฝ่าย จัดทำงานควบคุมคุณภาพตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และรวบรวมฐานข้อมูลผู้ประกอบการ

3.2 งานพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ ทำหน้าที่สร้างความเป็นผู้ประกอบการ นวัตกรรมให้แก่นักศึกษา ผ่านกิจกรรมการสร้างแรงบันดาลใจและจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการ โดยการจัดกิจกรรมสร้างความตระหนัก ความตื่นตัว และความเป็นผู้ประกอบการ โดยจัดกิจกรรมเดือนละ 1 ครั้ง ภายใต้ชื่อ Innovation camp และกระตุ้นแนวคิดธุรกิจใหม่ที่มีนวัตกรรมเป็นฐานให้แก่นักศึกษาที่สนใจความเป็นผู้ประกอบการ โดยการจัดตั้งชมรมผู้ประกอบการ และจัดกิจกรรมประกวดแนวคิดธุรกิจนวัตกรรมประจำเดือนเพื่อกระตุ้นให้เกิดธุรกิจนวัตกรรมใหม่ ๆ รวมทั้งส่งเสริมการสร้างแผนธุรกิจและพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบเพื่อทดลองตลาด โดยการจัดกิจกรรมฝึกอบรมพัฒนาแผนธุรกิจ ส่งเสริมการประกวดแข่งขันประชันไอเดียเพื่อการปรับปรุงแผนธุรกิจ และเป็นพี่เลี้ยงจนกลุ่มนักศึกษาสามารถสร้างแนวคิดธุรกิจและต้นแบบที่มีความพร้อมที่จะได้รับการบ่มเพาะเป็นธุรกิจต่อไป เป้าหมายเพื่อสร้างวัฒนธรรมความเป็นผู้ประกอบการให้เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย (Entrepreneurial University) ซึ่งวัฒนธรรมนี้เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยผลิตงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ที่สามารถนำมาต่อยอดและใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ อย่างไรก็ตาม เป้าหมายของการสร้างความเป็นผู้ประกอบการไม่ได้จำกัดเพียงการเกิดธุรกิจเท่านั้น แต่เป็นการสร้างนักศึกษาที่มีทักษะในการนำเอาสิ่งต่าง ๆ มาผนวกเข้าด้วยกันเป็นสิ่งใหม่แล้วสร้างคุณค่าให้กับผู้คน ซึ่งเป็นทักษะจำเป็นสำหรับสถานประกอบการทุกประเภท

3.3 งานบ่มเพาะธุรกิจนวัตกรรม สนับสนุนผู้ประกอบการที่นำเอาเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยไปต่อยอดเป็นธุรกิจให้เติบโตเข้มแข็ง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ 1) คัดกรองผู้ประกอบการที่มีแนวคิดทางธุรกิจที่ชัดเจนและมีความเป็นไปได้เข้าสู่โปรแกรมสนับสนุน 2) ฝึกอบรมและพัฒนาทักษะด้านธุรกิจให้กับผู้ประกอบการในหัวข้อต่าง ๆ เช่น การวางแผนการผลิต การบริหาร การจัดการตลาดและการเงินรวมทั้งด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจ 3) ให้คำแนะนำในการ

พัฒนาธุรกิจและการพัฒนาเทคโนโลยี โดยการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญในมหาวิทยาลัยเพื่อให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น การออกแบบ และพัฒนาธุรกิจ เทคนิคด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การสร้างแบรนด์ การตลาด การวิจัยตลาด ทดสอบผลิตภัณฑ์ และตลาดเป้าหมาย ด้านการบัญชีและการเงิน กฎหมาย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง 4) เชื่อมโยงความร่วมมือกับเครือข่ายธุรกิจ ประสานงานให้เข้าถึงแหล่งทุนสนับสนุนผู้ประกอบการจากภาครัฐ จนผู้ประกอบการสามารถสร้างรายได้ให้กับธุรกิจและส่งมอบรายได้คืนกลับมาให้กับมหาวิทยาลัยและนักประดิษฐ์

3.4 งานออกแบบผลิตภัณฑ์และสื่อการตลาด สนับสนุนงานออกแบบภายในหน่วยงานอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งหมด และในอนาคตคาดว่าจะรับงานจากภายนอกด้วย

4. ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา (IPMO) ทำหน้าที่ขับเคลื่อนทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยออกสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (Research commercialization) โดยมีการดำเนินงานดังต่อไปนี้

4.1 งานแผนงาน ติดตามและวิเคราะห์รายงานผลการปฏิบัติงาน มีหน้าที่วางแผนงานตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ติดตาม วิเคราะห์ผล และรายงานผลการดำเนินงานของฝ่ายจัดทำงานควบคุมคุณภาพตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

4.2 งานคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา มีภารกิจดังต่อไปนี้ 1) ให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญา สืบค้นข้อมูลสิทธิบัตร ประสานงานนักวิจัยที่มีผลงานเพื่อให้บริการในการยื่นคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา 2) งานยื่นคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ทำหน้าที่ตั้งแต่การตรวจสอบและประเมินการประดิษฐ์ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของนักวิจัยในมหาวิทยาลัยหรือผู้ผลิตนวัตกรรมภายนอก ยื่นคำขอทะเบียนคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า เป็นต้น 3) งานอบรมเสริมความรู้ให้แก่ักวิจัย เป็นการส่งเสริมให้นักวิจัยของมหาวิทยาลัยมีความรู้เรื่องทรัพย์สินทางปัญญา

4.3 งานถ่ายทอดเทคโนโลยี ทำหน้าที่ขับเคลื่อนเทคโนโลยีจากงานวิจัยทั้งได้รับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาแล้วและงานวิจัยที่ไม่ขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาออกสู่ตลาดเพื่อให้ภาคเอกชนนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ โดยมีภารกิจต่าง ๆ ที่จะขับเคลื่อนให้ผลงานวิจัยสามารถก้าวสู่การถ่ายทอดเทคโนโลยี ดังนี้ 1) ประเมินและพัฒนาศักยภาพทรัพย์สินทางปัญญาและเทคโนโลยี โดยการจัดกิจกรรมตรวจสอบทรัพย์สินทางปัญญา (IP Audit) เพื่อประเมินและค้นหาผลงานวิจัยและทรัพย์สินทางปัญญาที่มีศักยภาพด้านการตลาด และให้ทุนสนับสนุนนักวิจัยเพื่อทำงานวิจัยต่อยอดให้ผลงานมีความพร้อมออกสู่เชิงพาณิชย์ จับคู่ธุรกิจ ให้ทุนสนับสนุนเพื่อจัดทำผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง การพิสูจน์เทคโนโลยี และวางแผนหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการขับเคลื่อนเทคโนโลยีออกสู่ตลาด 2) งานประชาสัมพันธ์ทรัพย์สินทางปัญญาและผลงานวิจัย ซึ่งสามารถทำได้หลายช่องทาง เช่น จัดทำบัญชีทรัพย์สินทางปัญญาที่พร้อมออกสู่เชิงพาณิชย์ จัดแสดงผลงานสินค้าต้นแบบในบริเวณสำนักงาน จัดแสดงผลงานตามโอกาสต่าง ๆ จัดทำเว็บไซต์เพื่อ

ประชาสัมพันธ์ทรัพย์สินทางปัญญาที่มีอยู่ ประชาสัมพันธ์ทรัพย์สินทางปัญญาบนเว็บไซต์ต่างๆ ในเครือข่าย เช่น www.thaiipmart.com, www.tech2biz.net, www.thailandtechshow.com ร่วมจัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ผลงานทรัพย์สินทางปัญญาที่มีศักยภาพในการใช้ประโยชน์ในเวทีต่างๆ เผยแพร่นวัตกรรมของมหาวิทยาลัยผ่านการจัดงาน IP Day, Demo Day ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษานำผลงานที่ได้รับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาแล้วนำไปเขียนแผนธุรกิจและสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ 3) อนุญาตให้ใช้สิทธิในเทคโนโลยี ซึ่งกระบวนการเริ่มจากการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญา เจรจาต่อรองผลประโยชน์ พิจารณาเงื่อนไขการขอใช้สิทธิ จัดทำสัญญาและลงนามอนุญาตให้ใช้สิทธิในเทคโนโลยี 4) ดูแลสัญญารับผลประโยชน์ ดำเนินการติดตามงานวิจัยที่ได้ถ่ายทอดเทคโนโลยีหรืออนุญาตให้ใช้สิทธิแล้วและจัดเก็บผลประโยชน์ตอบแทนกลับสู่มหาวิทยาลัยพร้อมทั้งจัดสรรผลประโยชน์ให้มหาวิทยาลัยและผู้เกี่ยวข้อง 5) งานอบรมเสริมความรู้ให้แก่นักวิจัย เป็นการส่งเสริมให้นักวิจัยของมหาวิทยาลัยมีความรู้เรื่องทรัพย์สินทางปัญญา มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง และความต้องการของตลาดก่อนการเริ่มทำวิจัย ทำให้งานวิจัยตอบโจทย์ความต้องการด้านเทคโนโลยีและผู้ใช้ การให้ความรู้สามารถทำได้โดยการเผยแพร่ข่าว บรรยาย เสวนา ฝึกอบรม 6) จัดทำและเผยแพร่ ระเบียบและคู่มือที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี

5. ศูนย์พัฒนาผู้ประกอบการ (EDC) ส่งเสริมนโยบายรัฐบาล พัฒนากลไก เข้าถึงในการสนับสนุน ธุรกิจรายย่อย (Micro Enterprise และ SME) ผ่านโครงการพิเศษอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาผู้ประกอบการรายย่อยหรือธุรกิจขนาดเล็ก (SMEs, OTOP) ในท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างงานสร้างอาชีพให้กับผู้ประกอบการ ส่งเสริมให้เกิดความสร้างสรรค์ในการนำวัตถุดิบ ภูมิปัญญาและทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นมาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่มีมูลค่าเพิ่ม เสริมสร้างความรู้ พัฒนาทักษะให้แก่ผู้ประกอบการในชุมชนให้มีการบริหารจัดการที่ดี และผลิตผลิตภัณฑ์ หรือบริการของชุมชนที่ได้มาตรฐาน สร้างความเข้มแข็งในการสร้างกลุ่ม (Cluster) และความร่วมมือ ระหว่างผู้ประกอบการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาองค์ความรู้ และความเป็นอยู่เพื่อความยั่งยืนจากส่วนบุคคลเพื่อการยังชีพ เป็นการรวมกลุ่มชุมชนยังชีพและธุรกิจชุมชนขนาดเล็ก และยกระดับเป็นกลุ่มธุรกิจ วิสาหกิจชุมชน และพัฒนาเป็น วิสาหกิจชุมชนจดทะเบียนนิติบุคคล โดยมีการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

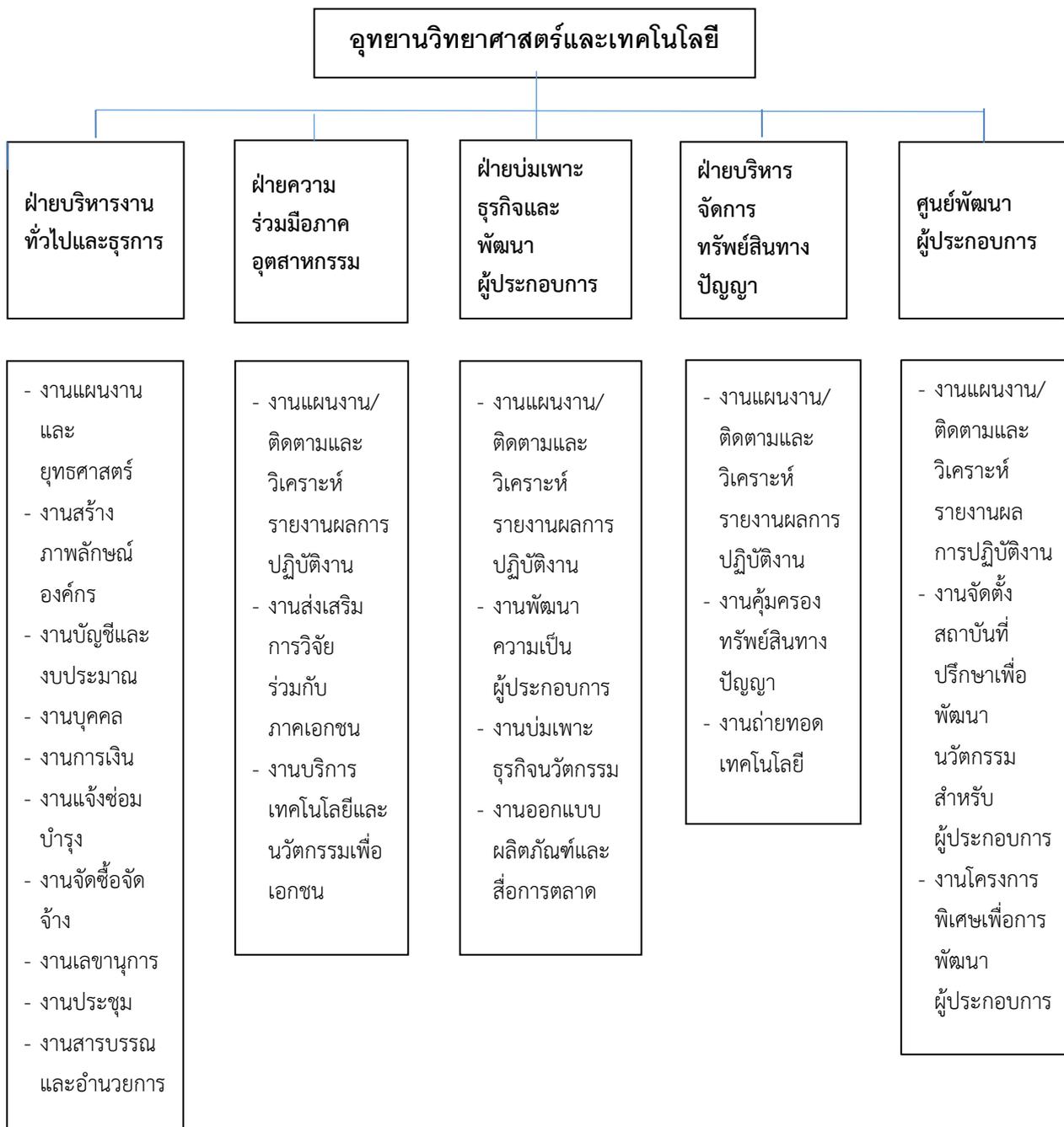
5.1 งานแผนงาน ติดตามและวิเคราะห์รายงานผลการปฏิบัติงาน มีหน้าที่วางแผนงานตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ติดตาม วิเคราะห์ผล และรายงานผลการดำเนินงานของฝ่าย จัดทำงานควบคุมคุณภาพตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และประสานงานแหล่งทุน

5.2 งานจัดตั้งสถาบันที่ปรึกษาเพื่อพัฒนานวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการ ทำฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยเน้นภายในเป็นหลัก ร่างระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย จัดกิจกรรมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษาให้กับผู้ประกอบการ

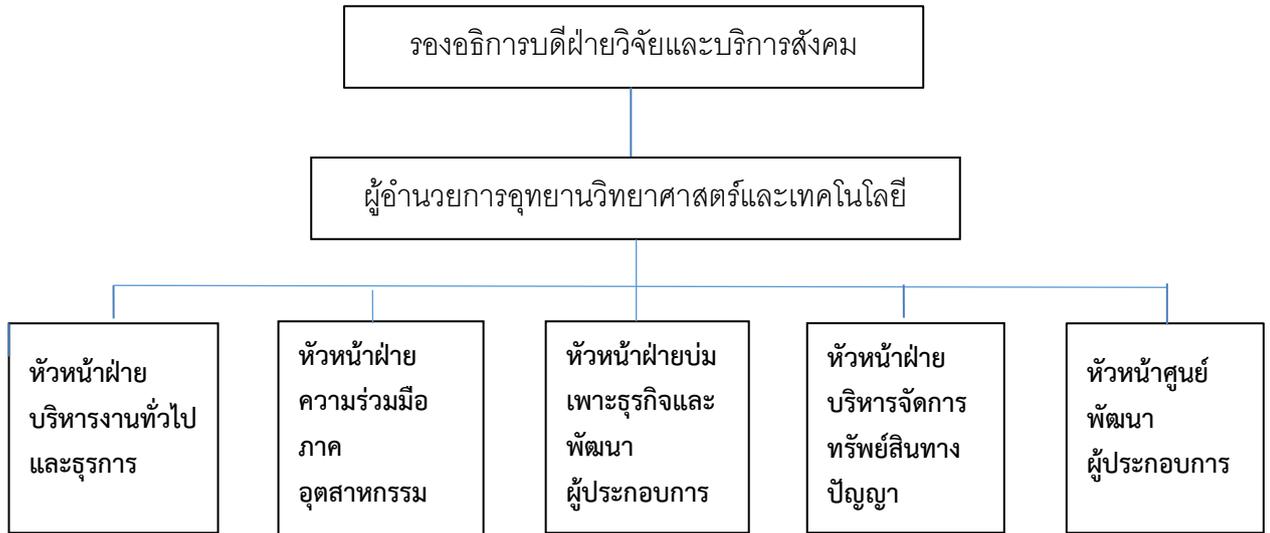
5.3 งานโครงการพิเศษเพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการ ศึกษาข้อกำหนด วางแผนงาน จัดทำข้อเสนอโครงการเพื่อตอบสนองภาครัฐในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้ประกอบการตามแผน ยุทธศาสตร์ที่รัฐกำหนด ดำเนินการและบริหารจัดการโครงการ วางแผนอัตรากำลัง แผนงาน และ แผนการใช้งบประมาณเพื่อให้โครงการสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ ส่งเสริมภารกิจด้านบริการ วิชาการของมหาวิทยาลัยโดยการใช้ผู้เชี่ยวชาญภายในมหาวิทยาลัยไปแก้ปัญหาให้กับผู้ประกอบการ ที่ร่วมโครงการ เชื่อมโยงผู้ประกอบการที่มีความต้องการบริการด้านเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมอื่น ๆ เข้ากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2562)

2.2 โครงสร้างการบริหารจัดการ

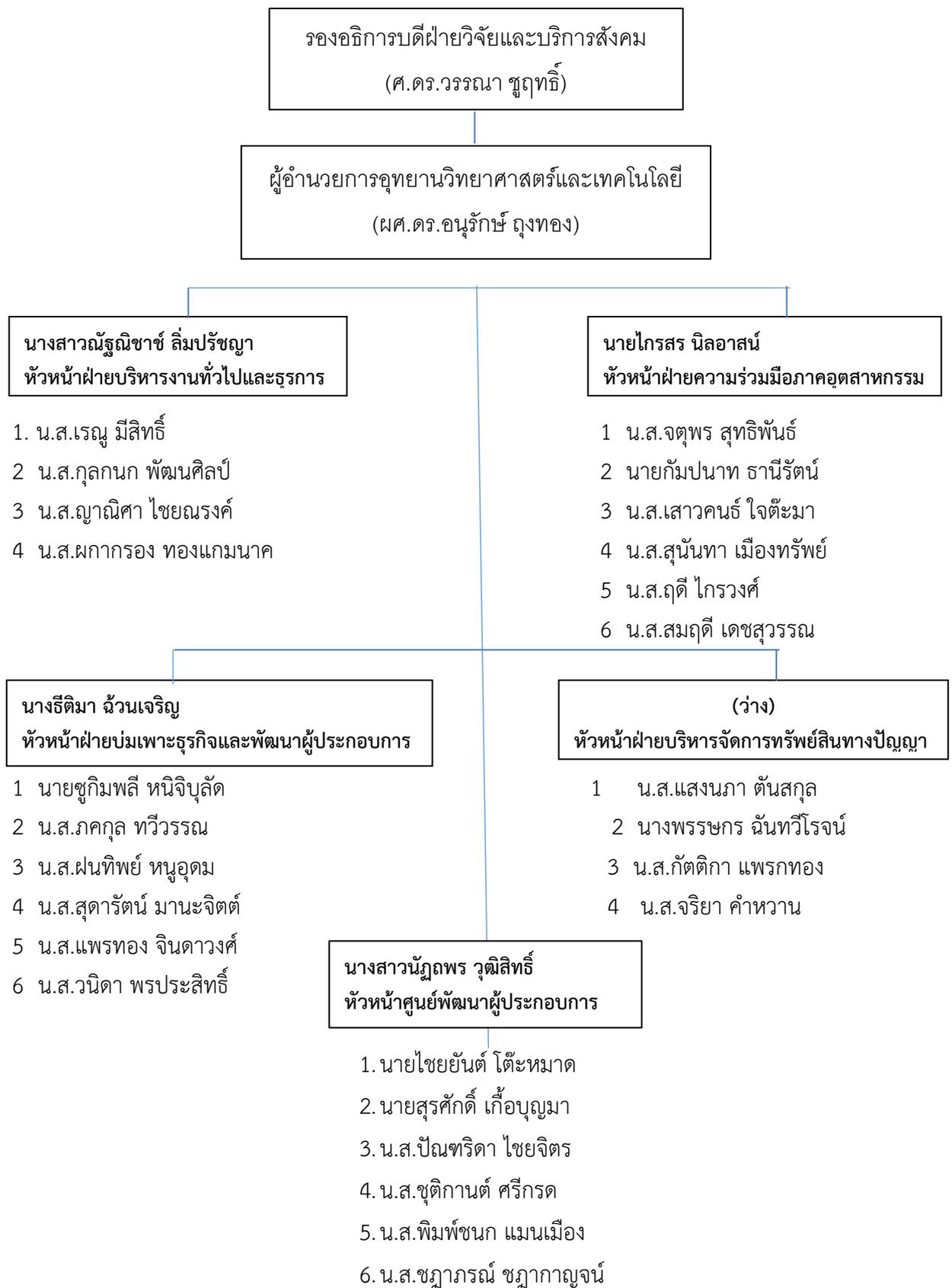
2.2.1 โครงสร้างองค์กร (Organization Chart)

2.2.2 โครงสร้างการบริหาร (Administration Chart)

2.2.3 โครงสร้างการปฏิบัติการ (Activity Chart)

อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีโครงสร้างอัตรากำลัง จำนวน 30 อัตรา โดยแบ่งงานเป็น 5 ฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายบริหารทั่วไปและธุรการ (Back Office) น.ส.ณัฐนิชา ลิ้มปรัชญา เป็นหัวหน้าฝ่าย มีอัตรากำลัง 5 อัตรา ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้

1.1 งานแผนงานและยุทธศาสตร์ งานสร้างภาพลักษณ์องค์กร จำนวน 1 อัตรา คือ น.ส.ณัฐนิชา ลิ้มปรัชญา

1.2 งานบัญชีและงบประมาณ งานบุคคล จำนวน 1 อัตรา คือ นางสาวเรณู มีสิทธิ์

1.3 งานการเงิน งานแจ้งซ่อมบำรุง งานจัดซื้อจัดจ้าง จำนวน 2 อัตรา ได้แก่ นางสาวกุลกนก พัฒนศิลป์ และนางสาวญาณิศา ไชยณรงค์

1.4 งานเลขานุการ งานประชุม งานสารบรรณและอำนวยความสะดวก จำนวน 1 อัตรา คือ นางสาวผกากรอง ทองเกษมภาค

2. ฝ่ายความร่วมมือภาคอุตสาหกรรม (Office of Industry Liaison) นายไกรสร นิลอาสน์ เป็นหัวหน้าฝ่าย มีอัตรากำลัง 7 อัตรา ประกอบด้วยวิศวกร 1 อัตราและเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 อัตรา ประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้

2.1 งานแผนงาน ติดตามผลและวิเคราะห์รายงานผลการปฏิบัติงาน คือ นายไกรสร นิลอาสน์ ตำแหน่งวิศวกร

2.2 งานส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีแก่ภาคเอกชน จำนวน 5 อัตรา ได้แก่ นายไกรสร นิลอาสน์ ตำแหน่งวิศวกร และนางสาวจตุพร สุทธิพันธ์ นางสาวสุนันทา เมืองทรัพย์ นางสาวฤดี ไกรวงศ์ นายกัมปนาท ธานีรัตน์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

2.3 งานบริการโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 1 อัตรา คือ นางสาวเสาวคนธ์ ใจตะมะ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

2.4 งานธุรการ จำนวน 1 อัตรา คือ นางสาวสมฤดี เดชสุวรรณ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

3. ฝ่ายบ่มเพาะธุรกิจและพัฒนาผู้ประกอบการ (Business Incubation and Ent Development Center) นางธิติมา ฉ้วนเจริญ เป็นหัวหน้าฝ่าย มีอัตรากำลัง 7 อัตรา ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้

3.1 งานแผนงาน ติดตามผลและวิเคราะห์รายงานผลการปฏิบัติงาน คือ นางธิติมา ฉ้วนเจริญ

3.2 งานพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 2 อัตรา ได้แก่ นางสาวภคกุล ทวีวรรณ และ นางสาวแพรทอง จินดาวงศ์

3.3 งานบ่มเพาะธุรกิจนวัตกรรม จำนวน 4 อัตรา ได้แก่ นางธิติมา ฉ้วนเจริญ นางสาวฝนทิพย์ หนูอุดม นายชุกกิมพลี หนีจิบุสต์ และ นางสาวสุดารัตน์ มานะจิตต์

3.4 งานธุรการ จำนวน 1 อัตรา คือ นางสาววนิดา ทรงประสิทธิ์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

4. ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property Management Office) หัวหน้าฝ่าย ขณะนี้เป็นอัตราว่าง โดยมีนางสาวณัฐนิชา ลิ้มปรัชญา ซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปและธุรการ ช่วยดูแลในเรื่องงานแผนงาน ติดตามผลและวิเคราะห์รายงานผลการปฏิบัติงาน มีอัตรากำลัง 4 อัตรา ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้

4.1 งานคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา จำนวน 1 อัตรา คือ นางพรระกร ฉันทวิโรจน์

4.2 งานถ่ายทอดเทคโนโลยี จำนวน 2 อัตรา โดยนางสาวกัตติกา แพรกทอง รับผิดชอบในส่วนทำการตลาด และนางสาวแสงนภา ต้นสกุล รับผิดชอบในส่วนการถ่ายทอดเทคโนโลยีตลอดจนการบังคับใช้สิทธิ

4.3 งานธุรการ จำนวน 1 อัตรา คือ นางสาวจริยา คำหวาน

5. ศูนย์พัฒนาผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Development Center) นางสาว นัฐพร วุฒิสีทธิ์ เป็นหัวหน้าฝ่าย มีอัตรากำลัง 7 อัตรา ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้

5.1 งานแผนงาน ติดตามผลและวิเคราะห์รายงานผลการปฏิบัติงาน คือ นางสาว นัฐพร วุฒิสีทธิ์

5.2 งานจัดตั้งสถาบันที่ปรึกษาเพื่อพัฒนานวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการ และงานโครงการพิเศษเพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการ การปฏิบัติงานในขณะนี้ทุกคนในฝ่ายรับผิดชอบร่วมกัน

5.3 งานธุรการ จำนวน 1 อัตรา คือ นางสาวชฎาพร ชฎากาญจน์

บทที่ 3

หลักเกณฑ์วิธีการปฏิบัติงานและเงื่อนไข

บทนี้เป็นการอธิบายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การปฏิบัติงาน วิธีการปฏิบัติงานหรือขั้นตอนกระบวนการในการปฏิบัติงาน เงื่อนไข ข้อสังเกต ข้อควรระวัง สิ่งที่ต้องคำนึงในการปฏิบัติงาน และแนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับประเด็นการปฏิบัติงานที่จำเป็น เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

3.1 หลักเกณฑ์การปฏิบัติงาน

กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี เริ่มต้นจากการจับคู่ธุรกิจ หลังจากประดิษฐ์ /สร้างสรรค์ และนำงานวิจัยออกสู่ตลาด จนกระทั่งเกิดการจับคู่ธุรกิจระหว่างเทคโนโลยีจากผลงานวิจัยกับผู้ประกอบการ ผ่านการเจรจาต่อรอง สรุปข้อตกลงจากการเจรจาต่อรอง การพิจารณาร่างสัญญาของคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา จัดทำสัญญา ซึ่งในกระบวนการปฏิบัติงานเหล่านี้มีกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ.2535 ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.2561 ระเบียบ คำสั่ง ประกาศเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2552 ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง แนวปฏิบัติและการจัดสรรผลประโยชน์เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา (ประกาศ ณ วันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2553) และคำสั่งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่ 1219 / 2562 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนี้

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาในคู่มือฉบับนี้ ประกอบด้วย พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 ในมาตรา 11 ระบุว่า “สิทธิขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ ซึ่งลูกจ้างได้ประดิษฐ์ขึ้นโดยการทำงานตามสัญญาจ้างหรือโดยสัญญาจ้างที่มีวัตถุประสงค์ให้ทำ การประดิษฐ์ย่อมตกได้แก่นายจ้าง เว้นแต่สัญญาจ้างระบุไว้เป็นอย่างอื่น ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ลูกจ้างที่ทำการประดิษฐ์สิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการใช้ วิธีการ สถิติหรือรายงานซึ่งลูกจ้างสามารถใช้หรือล่วงรู้ได้เพราะการเป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้างนั้น แม้ว่าสัญญาจ้างจะมีได้ เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์” และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 14 ระบุว่า “กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานใดของรัฐหรือของท้องถิ่นย่อมมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมของตน เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร” ซึ่งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เทคโนโลยีจากผลงานวิจัยหรือผลงานวิจัยของนักวิจัย อาจารย์ พนักงานในมหาวิทยาลัย ที่ได้ทำขึ้นเนื่องจากการทำงานในหน้าที่ หรือใช้ข้อมูลซึ่งนักวิจัย อาจารย์ พนักงานในมหาวิทยาลัยเหล่านั้นสามารถใช้หรือล่วงรู้ได้เพราะการจ้างงานของมหาวิทยาลัย ยกตัวอย่างเช่น อาจารย์สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ทำวิจัยในด้านวิศวกรรมศาสตร์ ถือว่าผลงานวิจัยนั้นเป็นของมหาวิทยาลัย ดังนั้น มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ได้กำหนดระเบียบมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการดำเนินการ

ด้านทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2552 ข้อ 3 ที่ระบุสอดคล้องกับพระราชบัญญัติข้างต้นไว้ว่า “ผลงานอันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของผู้สร้างผลงานได้สร้างสรรค์ ประดิษฐ์หรือทำขึ้นโดยหน้าที่ การจ้าง การทำตามคำสั่งหรืออยู่ในความควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย โดยได้ใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งอาจเป็นงานอันเกิดจากเงินงบประมาณหรือจากแหล่งทุนอื่น ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย” ดูเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

ตัวอย่างเช่น กรณีอาจารย์สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ทำวิจัยด้านเภสัชศาสตร์ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับงานในการเป็นอาจารย์สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ และไม่ได้ใช้ทรัพยากรใด ๆ ของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าข้อมูล สถิติ เวลาทำการปกติ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ของมหาวิทยาลัย งานวิจัยนั้นจึงจะไม่ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้น เมื่อมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ผลตอบแทนที่ได้จากการถ่ายทอดเทคโนโลยีในทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย จึงถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. 2535 หมวด 1 มาตรา 11 ข้อ 4 “รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย” ดังนั้น จึงเป็นหลักเกณฑ์ที่งานถ่ายทอดเทคโนโลยีต้องถือปฏิบัติ คือ นำเงินจากการถ่ายทอดเทคโนโลยีส่งให้มหาวิทยาลัยทั้งหมด ก่อนการจัดสรรผลประโยชน์ให้ผู้เกี่ยวข้อง โดยจัดสรรตามประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง แนวปฏิบัติและการจัดสรรผลประโยชน์เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา “ข้อ 4.2 ให้จัดสรรผลประโยชน์จากผลงานการประดิษฐ์ให้แก่บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในอัตรา ผู้ประดิษฐ์ ร้อยละ 80 ของรายได้สุทธิ และมหาวิทยาลัย ร้อยละ 20 ของรายได้สุทธิ โดยกึ่งหนึ่งของส่วนที่มหาวิทยาลัยได้รับต้องจัดสรรให้หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ประดิษฐ์ เพื่อการพัฒนางานวิจัย นักวิจัย หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยอยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าหน่วยงาน และไม่ขัดต่อระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์” ดูเพิ่มเติมในภาคผนวก ข

สำหรับพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 ได้อธิบายเพิ่มเติมในมาตรา 12 ว่าด้วย “เพื่อส่งเสริมให้มีการประดิษฐ์และเพื่อความเป็นธรรมแก่ลูกจ้างในกรณีที่การประดิษฐ์ของลูกจ้างตามมาตรา 11 วรรคหนึ่ง ถ้านายจ้างได้รับประโยชน์จากการประดิษฐ์หรือนำสิ่งประดิษฐ์นั้นไปใช้ ให้ลูกจ้างมีสิทธิได้รับบำเหน็จพิเศษจากนายจ้างนอกเหนือจากค่าจ้างตามปกติได้ ให้ลูกจ้างที่ทำการประดิษฐ์ตามมาตรา 11 วรรคสอง มีสิทธิได้รับบำเหน็จพิเศษจากนายจ้าง สิทธิที่จะได้รับบำเหน็จพิเศษจะถูกตัดโดยสัญญาจ้างหาได้ไม่ การขอรับสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ยื่นต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดบำเหน็จพิเศษให้แก่ลูกจ้างตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงค่าจ้าง ความสำคัญในการประดิษฐ์ ประโยชน์ที่นายจ้างได้รับหรือจะได้รับจากการประดิษฐ์ดังกล่าว และเงื่อนไขอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” หมายความว่า เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประโยชน์จากเทคโนโลยีจากผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยที่นักวิจัย อาจารย์ หรือพนักงานมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นผู้ประดิษฐ์หรือสร้างสรรค์ขึ้น เช่น การถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ภาคเอกชนและได้รับผลตอบแทน มหาวิทยาลัยจะต้องมีบำเหน็จพิเศษให้กับนักวิจัย อาจารย์ หรือพนักงานเหล่านั้น อาจจะเป็นเงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นที่นอกเหนือจากค่าจ้างตามปกติ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับค่าจ้าง ความสำคัญของเทคโนโลยีจากการวิจัย

ประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยได้รับจากการทำการวิจัยนั้น และหากบุคคลเหล่านั้นไม่ได้เป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยแล้ว อาจจะลาออกหรือไม่ต่อสัญญาหรือด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม สิทธิในการรับบำเหน็จพิเศษยังคงอยู่และมหาวิทยาลัยต้องจัดสรรให้

หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับรายได้จากการถ่ายทอดเทคโนโลยี ทาง จนท. TLO แจ้งให้ผู้รับเทคโนโลยีนำเงินค่าตอบแทนจากการถ่ายทอดเทคโนโลยีเข้าบัญชีมหาวิทยาลัย แล้วส่งหลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีส่งให้ จนท. TLO จากนั้น จนท. TLO ประสานกับฝ่ายการเงินของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ทำหนังสือพร้อมแนบหลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีของผู้รับเทคโนโลยี เอกสารการถ่ายทอดเทคโนโลยี ได้แก่ สัญญา ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง แนวปฏิบัติ และการจัดสรรผลประโยชน์เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา เอกสารการจัดสรรเงินระหว่างมหาวิทยาลัยกับนักวิจัย แจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบเรื่องและอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขอเบิกเงินในส่วนของนักวิจัยออกมา เพื่อให้ จนท. TLO จัดสรรให้กับนักวิจัยหรือคณะนักวิจัยตามสัดส่วนที่คณะนักวิจัยได้แสดงเอกสารไว้ หากนักวิจัยมีท่านเดียวทางอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะโอนเงินทั้งจำนวนให้นักวิจัย แต่ถ้านักวิจัยมีมากกว่าหนึ่งท่าน จนท. TLO จะนำเงินจำนวน ร้อยละ 80 ที่เป็นส่วนของคณะนักวิจัยนำมาตั้งเป็นหนึ่งร้อยเต็ม แล้วจัดสรรตามสัดส่วนในเอกสาร และประสานให้ฝ่ายการเงินของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดำเนินการขออนุมัติและโอนเงินให้คณะนักวิจัยทุกท่าน หลังจากการจัดสรรผลประโยชน์แล้ว จนท. TLO ดำเนินการแจ้งต้นสังกัดของนักวิจัยถึงจำนวนเงินกึ่งหนึ่งที่ได้จัดสรรให้กับมหาวิทยาลัย ซึ่งหน่วยงานต้นสังกัดของนักวิจัย สามารถนำมาใช้จ่ายในการพัฒนางานวิจัย นักวิจัย หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้

ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์นั้น ผู้สนใจจะรับเทคโนโลยี อาจจะเป็นผู้ประกอบการ บุคคลทั่วไป นักวิจัย หรือพนักงานมหาวิทยาลัยก็ได้ กรณีผู้สนใจจะรับเทคโนโลยีเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัย จนท. TLO จะให้ข้อมูลระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.2561 ส่วนที่ 2 ข้อห้ามปฏิบัติทางวินัย ข้อ 9 พนักงานของมหาวิทยาลัยต้องไม่กระทำการอันเป็นข้อห้าม ต่อไปนี้ (6) เป็นตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท หรือใช้เวลาทำการของมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานในตำแหน่งอื่นใดที่ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนในลักษณะเดียวกันกับค่าจ้าง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา หมายถึงหากพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ไม่ว่าจะกรณีเป็นเจ้าของบริษัท หรือเป็นบุคคลธรรมดา ทางผู้รับเทคโนโลยีต้องมีบุคคลอื่นเป็นผู้ดำเนินการแทน หรือหากจะเข้าข่ายยกเว้นตามวรรคสุดท้ายหมายถึงให้ขออนุมัติมหาวิทยาลัยเป็นรายกรณี ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ จะผิดระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.2561 ดูเพิ่มเติมในภาคผนวก ค

ทั้งนี้ กรณีนักวิจัยสร้างสรรค์ /ประดิษฐ์งานวิจัยขึ้นมาแล้ว แต่นักวิจัยมีความเห็นว่าหากขอรับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร จะต้องเปิดเผยข้อมูลการประดิษฐ์ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลการประดิษฐ์ในเทคโนโลยีที่ทำวิศวกรรมย้อนกลับได้ยาก อาจจะเป็นการเสียโอกาสที่จะเป็น

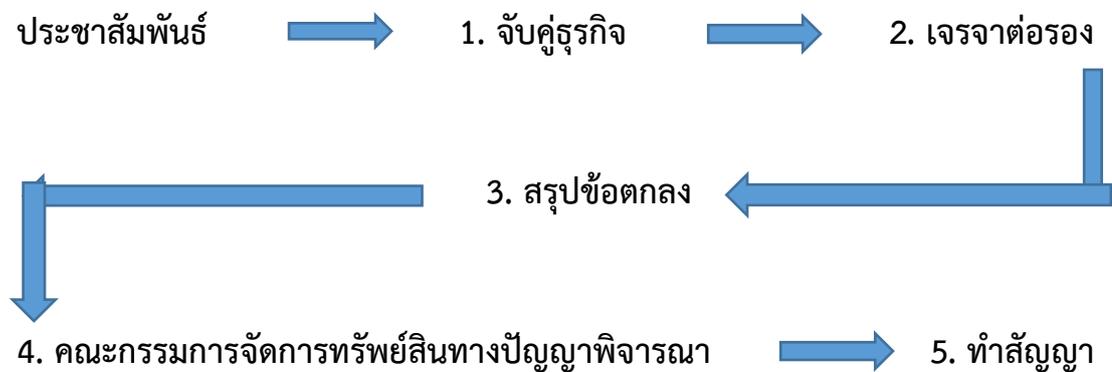
เจ้าของเทคโนโลยีในระยะยาว เพราะสิทธิบัตรมีอายุความเป็นเจ้าของ โดยสิทธิบัตรการประดิษฐ์มีอายุ 20 ปี อนุสิทธิบัตรมีอายุ 6 ปีต่ออายุได้ 2 ครั้ง ครั้งละ 2 ปี นักวิจัยจึงจัดเก็บเทคโนโลยีเป็นความลับทางการค้า โดยพระราชบัญญัติความลับทางการค้า มาตรา 3 กำหนดว่า “ความลับทางการค้า หมายถึง ข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่รู้จักกันโดยทั่วไป หรือยังเข้าถึงไม่ได้ในหมู่บุคคลซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว โดยเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เนื่องจากการเป็นความลับ และเป็นข้อมูลที่ผู้ควบคุมความลับทางการค้าได้ใช้มาตรการที่เหมาะสม เพื่อรักษาไว้เป็นความลับ ” ดังนั้น นักวิจัยจึงต้องมีมาตรการในการจัดเก็บเทคโนโลยีที่ประดิษฐ์ขึ้นเป็นความลับเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติความลับทางการค้า ตราบใดที่ยังคงเก็บรักษาความลับได้ เทคโนโลยีนั้นยังคงได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติความลับทางการค้า และเจ้าของความลับทางการค้ามีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในความลับทางการค้านั้น หากผู้ใดจะใช้เทคโนโลยีจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของก่อนจึงจะใช้ได้

3.2 วิธีการปฏิบัติงาน

ก่อนที่จะกล่าวถึงวิธีการปฏิบัติงานในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ผู้เขียนขอเสนอแนะจรรยาบรรณทางปัญญาเพื่อความเข้าใจในภาพรวมของจรรยาบรรณทางปัญญา ดังนี้ เมื่อนักวิจัยสร้างผลงานวิจัยขึ้นมา งานคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาให้บริการยื่นขอรับความคุ้มครอง โดยส่วนใหญ่งานวิจัยจะยื่นขอรับความคุ้มครองด้วย พรบ.สิทธิบัตร แต่มีงานวิจัยบางงานที่ทางนักวิจัยประเมินว่าเป็นเทคโนโลยีที่มีความยากในการแกะรอย หรือการทำวิศวกรรมย้อนกลับ (Reverse Engineering) หากยื่นขอรับความคุ้มครองด้วยสิทธิบัตร ซึ่งต้องเปิดเผยรายละเอียดการประดิษฐ์ในระดับที่เมื่ออ่านแล้วเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามได้ ดังนั้นเมื่ออายุสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรหมดลง หมายถึงสิทธิความเป็นเจ้าของผู้ทรงสิทธิหมดไป ณ วันที่สิทธิบัตรหมดอายุ เทคโนโลยีนั้นจะตกเป็นสาธารณะ ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถนำเทคโนโลยีไปใช้ได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งสิทธิในการผลิต จำหน่าย หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร นักวิจัยบางท่านจึงเลือกรับความคุ้มครองด้วยความลับทางการค้าเพราะความลับทางการค้าจะได้รับความคุ้มครองตลอดไปตราบเท่าที่ผู้ทรงสิทธิยังคงรักษาความลับได้ แต่ไม่ว่าผลงานวิจัยนั้นจะได้รับความคุ้มครองด้วย พรบ.สิทธิบัตร หรือ พรบ.ความลับทางการค้า หรือไม่ได้ยื่นขอรับความคุ้มครองประเภทใดเลย งานถ่ายทอดเทคโนโลยี จะนำผลงานวิจัยนั้นทำการประชาสัมพันธ์ ออกสู่ตลาดงานวิจัยตามโอกาสต่าง ๆ แนะนำผู้ประกอบการ ให้เกิดการจับคู่ธุรกิจ จากนั้นจะเริ่มเข้าสู่กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อนำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และหากมีกรณีละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา เจ้าของเทคโนโลยีสามารถฟ้องร้องบังคับใช้สิทธิได้

กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี เริ่มต้นขึ้นหลังจากมีงานวิจัย จากนั้นนำงานวิจัยออกสู่ตลาด จนเกิดการจับคู่ธุรกิจ แล้วเข้าสู่ขั้นตอนการเจรจา โดยยึดหลักความเป็นธรรมกับมหาวิทยาลัย ผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี นักวิจัยผู้ประดิษฐ์ หากการเจรจาธุรกิจประสบความสำเร็จสามารถเข้าสู่ขั้นตอนของการทำสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี จะเกิดการนำเทคโนโลยีจากงานวิจัยไปประโยชน์ ซึ่ง

ถือว่าประสบความสำเร็จในการวิจัย (ยกเว้นงานวิจัยที่เป็นวิจัยพื้นฐานที่นำความรู้นั้นเป็นทฤษฎีเพื่อพัฒนาต่อไป) สรุปกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้เห็นภาพรวม ดังนี้

อธิบายกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี ดังนี้

การประชาสัมพันธ์ เป็นขั้นตอนก่อนกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี เป็นกิจกรรมที่มีเพื่อการเชื่อมต่อระหว่างผลงานวิจัยกับผู้ประกอบการที่จะใช้เทคโนโลยีจากผลงานวิจัย ทำให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยี เมื่อนักวิจัยสร้างงานวิจัยออกมา นักวิจัยอาจจะยื่นขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ผ่านงานคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา หรือนักวิจัยพิจารณาแล้วอาจจะไม่ขอรับความคุ้มครองใด ๆ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของนักวิจัย แต่งานถ่ายทอดเทคโนโลยี จะนำงานวิจัยซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยออกสู่ตลาดงานวิจัย และทำการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เพจอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เว็บไซต์ Walailak University TECHNOLOGY LICENSING OFFICE เพื่อให้ผู้ประกอบการรับรู้รับทราบและเข้าถึงเทคโนโลยีได้โดยสะดวก

1. การจับคู่ธุรกิจ เมื่อผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงงานวิจัยได้ จะทำให้เกิดการจับคู่ธุรกิจที่เหมาะสมระหว่างผู้ประกอบการกับผลงานวิจัย หมายถึงเทคโนโลยีจากผลงานวิจัยนั้น สามารถนำไปช่วยแก้ไขปัญหาหรือพัฒนากระบวนการต่าง ๆ ได้ หรือเทคโนโลยีนั้นสามารถนำไปสร้างธุรกิจใหม่ได้ในขั้นตอนนี้ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าเป็นการจับคู่ที่ถูกคู่ ทางผู้ประกอบการอาจจะขอสินค้าตัวอย่างนำไปทดลองก่อนได้ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยมีความยินดีที่จะมอบสินค้าตัวอย่างเพื่อการทดลองใช้สำหรับผู้ประกอบการที่มีความสนใจในเทคโนโลยีนั้นจริง ถือเป็นการลงทุนตามปกติของเจ้าของเทคโนโลยี ซึ่งการจะสรุปได้ว่าผู้ประกอบการมีความสนใจในเทคโนโลยีนั้นจริงหรือไม่ ที่ผ่านมาใช้การพูดคุยเป็นวิจรรย์าณของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน นักวิจัย และผู้อำนวยการ แต่ในอนาคตคาดว่าจะปรับเปลี่ยนเป็นรายการตรวจสอบ (Checklist) เพื่อสร้างเป็นเกณฑ์การทำงานที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น ในการจับคู่ธุรกิจจะมีการบอกเล่าเทคโนโลยีในภาพรวม โดยเจ้าของเทคโนโลยีกับผู้ประกอบการนัดพบปะเพื่อพูดคุยเล่าเรื่องข้อมูลเทคโนโลยีนั้นในภาพรวมกว้าง ๆ แต่ในบางประเด็นอาจจะมีการลงรายละเอียดในเชิงลึก ซึ่งต้องประเมินว่าข้อมูลในเชิงลึกนั้นจะเป็นประเด็น

สำคัญที่ทำให้ทางฝ่ายใดเสียหายได้หรือไม่ หากมีประเด็น ทั้ง 2 ฝ่ายต้องทำสัญญาปกปิดความลับไว้ให้เรียบร้อย (Non-Disclosure Agreement : NDA) เพื่อป้องกันการนำข้อมูลไปเผยแพร่ หรือนำข้อมูลไปใช้โดยที่ยังไม่ได้มีการอนุญาตให้ใช้สิทธิหรือการถ่ายทอดเทคโนโลยี

2. การเจรจาต่อรอง หลังจากทำความรู้จักกับเทคโนโลยีในภาพรวมแล้ว ต่อมาเจ้าของเทคโนโลยีกับผู้ประกอบการ จะพูดคุยซักถามข้อมูลในทุกประเด็นในทุกแง่มุม เพื่อให้มั่นใจว่าเทคโนโลยีนั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ซึ่ง จนท.TLO ควรจะศึกษาทำความเข้าใจผลงานวิจัยนั้นทั้งในด้านของความคิดรวบยอดและในรายละเอียดให้มีเข้าใจในเชิงลึกให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ รวมทั้งศึกษาอุตสาหกรรมของงานวิจัยนั้นให้เข้าใจความเป็นมาในอดีต สถานการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มทิศทางในอนาคต หากจะเจรจาต่อรองให้คล่องแคล่ว รอบคอบ ครอบคลุม ควรมีความรอบรู้ถึงสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนั้น ข้อกฎหมาย พระราชบัญญัติต่าง ๆ จึงจะสามารถต่อรองและเกิดประโยชน์สูงสุดกับมหาวิทยาลัยได้ ในระหว่างนี้ทางมหาวิทยาลัยผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยีอาจจะต้องส่งมอบวัสดุให้ทางผู้ประกอบการนำไปทดลองผลิต หรือทดสอบคุณสมบัติตามที่ได้ให้ข้อมูลกันไว้ ดังนั้น การจะป้องกันการนำวัสดุไปใช้นอกเหนือวัตถุประสงค์ จึงต้องทำสัญญาถ่ายโอนวัสดุ (Material Transfer Agreement: MTA) ซึ่งจะระบุวัตถุประสงค์การนำวัสดุไปใช้ไว้รวมถึงการจัดการกับวัสดุที่เหลืออย่างชัดเจน ช่วงการเจรจาอาจจะมีการทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Prototype) ให้ผู้ประกอบการเห็นผลิตภัณฑ์จริง พร้อมทั้งพิสูจน์เทคโนโลยีที่ได้จากงานวิจัยว่าเป็นไปตามผลการวิจัยหรือไม่ (Proof of Technology) หรือการผลิตในปริมาณที่มากขึ้นอีกระดับเพื่อทดสอบว่าเทคโนโลยีจากผลงานวิจัยนั้นยังคงมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับการผลิตในปริมาณน้อยหรือไม่ ซึ่งจะมีสัญญาพิสูจน์เทคโนโลยีระบุรายละเอียด เงื่อนไขต่าง ๆ ไว้ และประการสำคัญคือการเจรจาต่อรองค่าผลตอบแทนให้กับเจ้าของเทคโนโลยี อายุของสัญญา เงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง การเจรจาอาจจะน้อยครั้งหรือหลายครั้งนั้น มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ทั้งประเภทของเทคโนโลยี ทั้งผู้ประกอบการ รวมทั้งนักวิจัยด้วย

3. การสรุปข้อตกลง หลังจากเจรจาจนได้ข้อสรุป จนท.TLO จะทำบันทึกข้อตกลงที่ได้ตกลงร่วมกัน ซึ่งเป็นการตกลงในเบื้องต้น ซึ่งจะลงนามโดย ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ทรัพย์สินทางปัญญา งานถ่ายทอดเทคโนโลยี นักวิจัย ผู้ประกอบการ เพื่อเสนอให้มหาวิทยาลัยพิจารณา ก่อนจัดทำร่างสัญญาให้เสนอให้คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาพิจารณาก่อนจัดทำสัญญานับสมบูรณ์

4. เสนอกรรมการทรัพย์สินทางปัญญาพิจารณา ดูเพิ่มเติมในภาคผนวก ง จนท.TLO จัดทำร่างสัญญา เสนอที่ประชุมคณะกรรมการทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อพิจารณาสัญญานับร่างโดยหนึ่งในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการทรัพย์สินทางปัญญาคือ การให้ความเห็นชอบในการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย

5. การทำสัญญา เมื่อร่างสัญญาผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการทรัพย์สินทางปัญญาแล้ว งานถ่ายทอดเทคโนโลยี ดำเนินการจัดทำสัญญา ดูเพิ่มเติมในภาคผนวก จ ซึ่งจะจัดพิธีลงนามอย่างเป็นทางการ ประกอบด้วยอุทยานกล่าวรายงานถึงความเป็นมา นักวิจัยกล่าวถึงเทคโนโลยีพอสังเขป ผู้ประกอบการกล่าวถึงประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีไปใช้ในธุรกิจ ทำนอติการบดึกกล่าวขอบคุณทุกฝ่าย จากนั้นลงนามสัญญา 2 ฉบับ มอบให้ผู้ประกอบการ 1 ฉบับ ทาง

งานถ่ายทอดเทคโนโลยีเก็บเข้าแฟ้ม 1 ฉบับ และนำสู่งานบริหารสัญญาต่อไป คือการจัดเก็บคำตอบแทนและดูแลให้นักวิจัยถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ตามที่ได้ตกลงกัน

วิธีการปฏิบัติงานในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1. วิธีการปฏิบัติงานในการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดการจับคู่ธุรกิจที่มีประสิทธิภาพ จากประสบการณ์การปฏิบัติงาน ทำให้ผู้เขียนเรียนรู้ว่าในการนำงานวิจัยออกสู่ตลาดเพื่อให้เกิดการจับคู่ธุรกิจที่จะนำพาให้ประสบความสำเร็จจนบรรลุเป้าหมายถึงขั้นถ่ายทอดเทคโนโลยี ผู้เขียนได้วิเคราะห์สังเคราะห์เกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยออกสู่ตลาดทำการประชาสัมพันธ์ ที่มีความพร้อมในการถ่ายทอดเทคโนโลยี ต้องประกอบด้วยคุณสมบัติเบื้องต้น ดังนี้

1.1 คัดเลือกงานที่นักวิจัยมีความพร้อมในการเข้าร่วมในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี เนื่องจากนักวิจัยบางท่านไม่มีเวลาในการร่วมเจรจาต่อรอง ซึ่งนักวิจัยเป็นผู้นำเสนอเทคโนโลยี หรือจัดทำผลิตภัณฑ์ให้ผู้ประกอบการทดลองใช้ หรือผลิตสารสำคัญให้ผู้ประกอบการทดสอบคุณสมบัติ รวมทั้งการหารือจัดทำกรอบแนวทางกับ จนท. TLO ก่อนการเจรจากับผู้ประกอบการ และหากเป็นนักวิจัยที่ติดต่อยาก ตอบ E-Mail ตอบไลน์ไม่ช้ามาก จะยิ่งเป็นผลดีในการประสานงาน เพราะบางครั้ง จนท.TLO จำเป็นต้องได้คำตอบจากนักวิจัยเพื่อการดำเนินการต่อ หากนักวิจัยติดต่อยาก ต้องติดต่อซ้ำหลายครั้ง ทำให้งานไม่ค่อยคืบหน้าและใช้เวลาในการประสานงานมากเกินไป เสียเวลาในการทำงานส่วนอื่น

1.2 คัดเลือกงานวิจัยที่ค่อนข้างใหม่ เนื่องจากงานวิจัยใหม่เป็นเทคโนโลยีที่กำลังอยู่ในกระแสตลาดจะได้รับความสนใจจากผู้ประกอบการมากกว่าเทคโนโลยีที่ผ่านมาแล้วหลายปี เนื่องจากโลกปัจจุบันเทคโนโลยีเกิดขึ้นเร็วและเสื่อมความนิยมเร็วเช่นกัน

1.3 งานวิจัยที่ต้องมีมาตรฐานรับรอง เช่น การจดแจ้ง อย. จะเลือกงานที่ดำเนินการจดแจ้งเรียบร้อยแล้ว หรือหากการจดแจ้งยังไม่เรียบร้อย ก็ต้องเป็นงานที่สามารถดำเนินการจดแจ้งได้โดยไม่ยุ่งยากมาก ไม่ใช้เวลานาน ไม่ใช้เงินลงทุนสูง หรือกรณีเทคโนโลยีที่นำไปผลิตเป็นสารกำจัดศัตรูพืช และมหาวิทยาลัยได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายเรียบร้อยแล้ว

1.4 ในการนำงานวิจัยออกสู่ตลาดคัดเลือกงานวิจัยให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมาย โดยวิเคราะห์กลุ่มผู้ประกอบการที่จะมาในงานนั้น เช่น เมื่อได้รับเชิญให้ร่วมงานมหกรรมทรัพย์สินทางปัญญา หนังสือเชิญที่ได้รับหากแนบโครงการมาด้วย ควรอ่านเพื่อให้ทราบว่าการที่ทางผู้จัดงานเชิญเป็นกลุ่มไหน หรือหากไม่มีรายละเอียดควรประสานกลับไปยังผู้ประสานเพื่อให้ทราบข้อมูลที่จะทำให้อาจสามารถคัดเลือกงานวิจัยได้ตรงกลุ่มเป้าหมาย

2. วิธีการปฏิบัติงานในการเจรจาต่อรอง ในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี ทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีส่งผลถึงคำตอบแทนทั้งสิ้นเป็นสิ่งที่ต้องเอาใจใส่ให้ความสำคัญ เช่น ระดับความพร้อมของเทคโนโลยี (Technology Readiness Level) รูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยี ความพร้อมของผู้ประกอบการ เทคโนโลยีที่อยู่ในระดับความพร้อมสูงย่อมมีคำตอบแทนสูงกว่าเทคโนโลยีในระดับความพร้อมน้อยกว่า เนื่องจากเทคโนโลยีใน TRL สูงเป็นเทคโนโลยีที่มีความ

พร้อมที่การทำการตลาดของผู้ประกอบการได้มากกว่า รวมทั้งเทคโนโลยีที่ผ่านมาตรฐานหรือขึ้นทะเบียนที่เกี่ยวข้องแล้ว ย่อมจะมีค่าตอบแทนในการถ่ายทอดเทคโนโลยีสูงกว่า หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานใจการเจรจาต่อรอง มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ในด้านของผู้ประกอบการ คัดเลือกผู้ประกอบการที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจ สังเกตจากการพูดคุย การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น ทักษะคนดีในการทำงาน

2.2 ศึกษาทำความเข้าใจผลงานวิจัยนั้นทั้งในด้านของความคิดรวบยอดและในรายละเอียดให้มีเข้าใจในเชิงลึกให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

2.3 ศึกษาอุตสาหกรรมของงานวิจัยนั้นให้เข้าใจความเป็นมาในอดีต สถานการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มทิศทางในอนาคต รวมถึงความรอบรู้ถึงสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนั้น จะยิ่งทำให้การเจรจาต่อรองมีความคล่องแคล่ว รอบคอบ ครอบคลุม

2.4 ศึกษาข้อกฎหมาย พระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อม เพื่อให้สามารถต่อรองและเกิดประโยชน์สูงสุดกับมหาวิทยาลัยได้

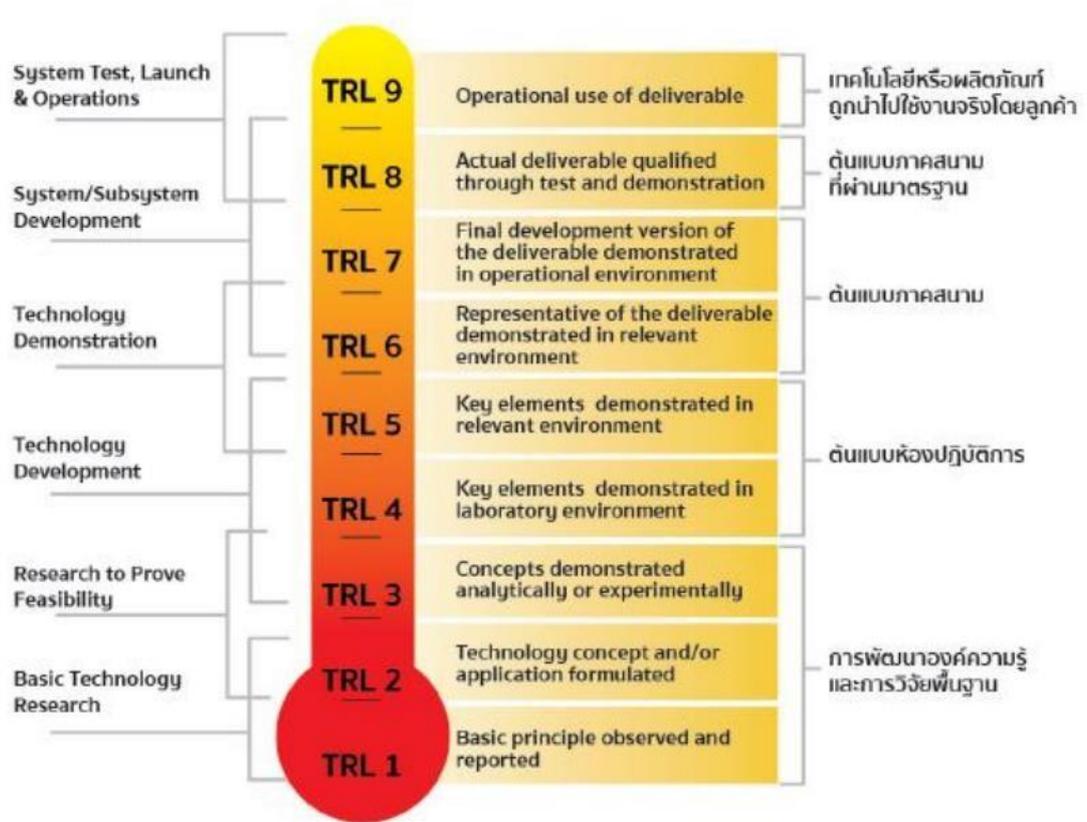
2.5 พิจารณาความพร้อมของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการรายใหญ่กับผู้ประกอบการเริ่มต้นใหม่ เช่น นักศึกษาของมหาวิทยาลัยที่เริ่มต้นเป็นผู้ประกอบการ การคิดค่าตอบแทนของผู้ประกอบการเริ่มต้นใหม่จะต่ำกว่า แต่ไม่มีเกณฑ์ที่ตายตัว

2.6 ให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์มากกว่าการมุ่งที่ผลตอบแทนจากผู้ประกอบการ เนื่องจากเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

2.7 เทคโนโลยีที่ผ่านมาตรฐานหรือขึ้นทะเบียนที่เกี่ยวข้องแล้ว จะมีค่าตอบแทนที่สูงกว่าเทคโนโลยีที่ยังไม่ได้ดำเนินการในสิ่งเหล่านี้

2.8 หลักเกณฑ์ของการดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญา

2.8.1 ระดับความพร้อมของเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) คือ เครื่องมือในการบริหารจัดการงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นส่วนเสริม เพิ่มเติม เพื่อศึกษาวิธีการบริหารจัดการงานวิจัยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สำหรับองค์กรที่ทำวิจัย มีระบบ เครื่องมือ กระบวนการ และหน่วยงานภายในที่ดูแล รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการงานวิจัย รวมทั้งการต่อยอด นำผลงานวิจัยออกสู่เชิงพาณิชย์ คาดหวังโครงการที่สามารถนำผลงานวิจัย เทคโนโลยี ออกสู่เชิงพาณิชย์ได้ (Commercialized) ก้าวผ่านหุบเหวแห่งความตาย (The Valley of Death) เป็นนวัตกรรมจากงานวิจัยประยุกต์ (Applied Research Innovation) และออกสู่เชิงพาณิชย์ได้ (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2562, ออนไลน์) เทคโนโลยีที่อยู่ใน TRL สูง ส่งผลให้ผลตอบแทนการใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์อื่นร่วมด้วย โดยมีระดับความพร้อมของเทคโนโลยี แบ่งได้ 9 ชั้น ดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ชั้นความพร้อมของเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL)

ที่มา : มหาวิทยาลัยมหิดล (2554, น. 1)

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (2560, น. 5-13) ได้อธิบายถึงชั้นความพร้อมของเทคโนโลยี ดังนี้

ขั้นที่ 1 หลักการพื้นฐานได้รับการพิจารณาและมีการรายงาน (Basic principles observed and reported) หมายถึง มีการพิจารณาหลักการพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ โดยมีการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (literature review/ prior art) เอกสารประกอบ : เอกสารรวบรวมและเอกสารสรุปผลการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการพื้นฐานของเทคโนโลยีดังกล่าวที่เคยมีในอดีต โดยระบุอ้างอิงว่ามีใคร ทำการศึกษาเรื่องอะไร ได้ผลอย่างไร ที่ไหน และเมื่อไหร่

ขั้นที่ 2 มีการสร้างแนวคิดด้านเทคโนโลยี และหรือการประยุกต์ใช้ (Technology concept and/or application formulated) หมายถึง เริ่มทำการศึกษาวิเคราะห์เบื้องต้นเพื่อยืนยันหลักการพื้นฐานทางเทคโนโลยีและความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้ โดยยังไม่มี การพิสูจน์หรือวิเคราะห์ในรายละเอียดเพื่อสนับสนุนสมมติฐาน เอกสารประกอบ : เอกสารแนวคิด การประยุกต์ใช้ของเทคโนโลยี ขอบเขตงานวิจัย ซึ่งมีการกำหนดรายละเอียดทางเทคนิค (specification) อย่างชัดเจน บทวิเคราะห์อ้างอิง ผลงานตีพิมพ์ หรือเอกสารที่สนับสนุนความไปได้

ของแนวคิด การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดังกล่าว ความจำเป็นหรือประโยชน์ในการทำวิจัย และระบุว่างานชิ้นนี้มีความยาก ความท้าทาย และความใหม่อย่างไร (technical challenge)

ขั้นที่ 3 แนวคิดได้ถูกสาธิตด้วยการวิเคราะห์หรือด้วยการทดลอง (Concept demonstrated analytically or experimentally) หมายถึง มีผลการศึกษาวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์ว่าหลักการนั้นเป็นไปได้ (proof of concept) โดยอาจเป็นการวิเคราะห์ หรือด้วยการทดลอง เอกสารประกอบ : เอกสารบันทึกผลการวิเคราะห์ หรือผลการทดลองซึ่งแสดงให้เห็นว่าแนวคิดนั้นเป็นไปได้ (proof of concept) หรือแสดงให้เห็นว่าผลการทดลองน่าจะเป็นไปตามที่คาดการณ์

ขั้นที่ 4 องค์ประกอบที่สำคัญได้ถูกสาธิตในระดับห้องปฏิบัติการแล้ว (Key elements demonstrated in laboratory environments) หมายถึง องค์ประกอบที่สำคัญ ได้ถูกประกอบเข้ากันเพื่อให้ชิ้นส่วนทำงานด้วยกันได้ และต้นแบบผ่านการสาธิตในระดับห้องปฏิบัติการสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่อง รวมทั้งแสดงให้เห็นมุมมองของการทำงานหลัก ๆ ของต้นแบบว่าสามารถทำงานได้ตามที่คาดหวังได้ เอกสารประกอบ : เอกสารวิธีการทดลอง และผลการทดลองในระดับห้องปฏิบัติการที่สอดคล้องกับความต้องการที่จะประยุกต์ใช้งาน

ขั้นที่ 5 องค์ประกอบที่สำคัญได้ถูกสาธิตในสภาวะแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง (Key elements demonstrated in relevant environments) หมายถึง องค์ประกอบที่สำคัญได้ถูกประกอบเข้ากันด้วยองค์ประกอบที่สนับสนุนจริง เพื่อให้ได้เทคโนโลยีที่สามารถถูกทดสอบและสาธิตในสภาวะเลียนแบบใกล้เคียงสภาพแวดล้อมจริง เอกสารประกอบ : เอกสารวิธีการทดลอง และผลการทดสอบระบบย่อย องค์ประกอบสำคัญซึ่งถูกประกอบเข้ากันกับองค์ประกอบสนับสนุนอื่น ๆ ในสภาวะแวดล้อมเลียนแบบ โดยผลการทดสอบสอดคล้องกับความต้องการที่จะประยุกต์ใช้งาน มีการระบุความแตกต่างของสภาวะแวดล้อมที่เลียนแบบหรือการสร้างแบบจำลองที่คาดหวังที่ระบบคอมพิวเตอร์กับสภาวะแวดล้อมการทำงานจริงที่คาดหวัง

ขั้นที่ 6 ตัวแทนสิ่งที่จะส่งมอบได้ถูกสาธิตในภาวะที่เกี่ยวข้อง (Representative of the deliverable demonstrated in relevant Environments) หมายถึง ตัวแทนสิ่งที่จะส่งมอบ ต้นแบบที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ได้ถูกทดสอบและสาธิตในภาวะที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสภาวะที่เกี่ยวข้อง (relevant environment) ปัจจัยของสิ่งแวดล้อมที่มีผลเกี่ยวข้องต่อความสำเร็จ ความล้มเหลวในการทำงานของระบบ ได้ถูกควบคุมให้เหมือนกับสภาวะทำงานจริง เอกสารประกอบ : เอกสารวิธีการทดลอง และผลการทดสอบระบบต้นแบบ (prototype system) ในสภาวะที่เกี่ยวข้อง โดยผลการทดสอบสอดคล้องกับความต้องการที่จะประยุกต์ใช้งาน มีการระบุว่สภาวะแวดล้อมที่ทดสอบ (test environment) แตกต่างจากสภาวะแวดล้อมการทำงานจริง (operational environment) อย่างไร

ขั้นที่ 7 ผลของการพัฒนาขั้นสุดท้าย ได้ถูกสาธิตในสภาวะทำงานจริง (Final development version of the deliverable demonstrated in operational) หมายถึง ผลของการพัฒนาขั้นสุดท้ายผ่านการสาธิตในสภาวะการทำงานจริง ซึ่งสภาวะทำงานจริง (operational environment) หมายถึงสภาพแวดล้อมจริงในการทำงานของระบบ ซึ่งไม่สามารถ

ควบคุมปัจจัยที่มีผลเกี่ยวข้องต่อความสำเร็จ ความล้มเหลวในการทำงานของระบบได้ เอกสารประกอบ : เอกสารวิธีการทดลอง และผลการทดสอบระบบต้นแบบ (prototype system) ในสภาวะแวดล้อมการทำงานจริง (operational environment) ที่สอดคล้องกับความต้องการที่จะประยุกต์ใช้งาน ระบุผู้ทดสอบที่เชื่อถือได้ เช่น หน่วยงานคู่สัญญา หรือวิธีการทดสอบที่เชื่อถือได้ เช่น สามารถอ้างอิงกับหลักการหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้

ขั้นที่ 8 สิ่งที่ส่งมอบจริง ได้ผ่านการทดสอบและสาธิต (Actual deliverable qualified through test and demonstration) หมายถึง ต้นแบบผ่านการทดสอบคุณภาพการใช้งานและมาตรฐานคุณภาพที่เกี่ยวข้อง พร้อมส่งมอบให้ลูกค้า ผู้ใช้งาน หรือคณะกรรมการเข้ากับระบบของลูกค้า ผู้ใช้งานแล้ว เอกสารประกอบ : เอกสารวิธีการทดสอบ และผลการทดสอบการทำงานของระบบที่ประกอบเข้ากับระบบเดิมที่มีอยู่แล้วอย่างครบวงจรภายใต้สภาวะแวดล้อมจริง โดยผลการทดสอบต้องสอดคล้องกับความต้องการในเชิงปฏิบัติงานจริงที่คาดหวัง ผลการทดสอบคุณภาพและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) มีความน่าเชื่อถือและอ้างอิงได้ หรือตรวจสอบด้วยหน่วยงานภายนอกที่เป็นตัวแทนการควบคุมมาตรฐานนั้น ๆ

ขั้นที่ 9 การใช้งานของสิ่งของที่มอบ (Operational use of deliverable) หมายถึงเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ถูกนำไปใช้งานจริง และติดตามผลการใช้งานอย่างต่อเนื่องตามระยะเวลาที่เหมาะสม โดยหากมีข้อบกพร่องต้องดำเนินการแก้ไขให้เรียบร้อย เอกสารประกอบ : เอกสารข้อมูลป้อนกลับจากการนำผลิตภัณฑ์ไปใช้งานอย่างต่อเนื่องตามระยะเวลาที่เหมาะสมโดยผู้ใช้งานจริง ซึ่งประกอบด้วยการแก้ไขจุดบกพร่องต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้งาน หรือจดหมายรับรองว่ามีการใช้งานผลิตภัณฑ์ได้จริงอย่างต่อเนื่องในตลาดหรือมีการใช้งานในเชิงสาธารณประโยชน์หรือหลักฐานอื่นที่แสดงให้เห็นถึงการนำไปใช้งานจริงและได้รับการยอมรับ

2.8.2 รูปแบบการอนุญาตให้ใช้สิทธิหรือถ่ายทอดเทคโนโลยี รูปแบบการอนุญาตที่แตกต่างกัน ส่งผลถึงเงื่อนไขและค่าผลตอบแทนที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง การอนุญาตให้ใช้สิทธิ WONDER.LEGAL (2562) ได้อธิบายไว้ว่ามี 3 รูปแบบ ดังนี้

(1) การอนุญาตให้ใช้สิทธิแต่เพียงผู้เดียว (Exclusive Licensing) ผู้ได้รับอนุญาตจะมีสิทธิใช้สิทธิดังกล่าวแต่เพียงผู้เดียวในอาณาเขตที่กำหนด โดยที่ผู้อนุญาตหรือเจ้าของสิทธิก็ไม่มีสิทธิใช้สิทธิดังกล่าวในอาณาเขตที่กำหนด เป็นรูปแบบที่ค่าตอบแทนสูงที่สุด

(2) อนุญาตให้ใช้สิทธิโดยไม่จำกัดจำนวนผู้รับอนุญาต (Non-Exclusive Licensing) ผู้ได้รับอนุญาตจะมีสิทธิใช้สิทธิดังกล่าว แต่ผู้อนุญาตหรือเจ้าของสิทธิก็ยังมีสิทธิให้ผู้อื่นหรือตนเองใช้สิทธิดังกล่าวในอาณาเขตได้อีกด้วย เป็นรูปแบบที่ค่าตอบแทนไม่สูง

(3) การอนุญาตให้ใช้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวแต่ไม่จำกัดเจ้าของสิทธิ (Sole Licensing) ผู้ได้รับอนุญาตจะมีสิทธิใช้สิทธิดังกล่าวแต่เพียงผู้เดียวในอาณาเขตที่กำหนด โดยที่ผู้อนุญาตหรือเจ้าของสิทธิก็ยังมีสิทธิใช้สิทธิดังกล่าวได้ในอาณาเขต แต่ไม่สามารถให้สิทธิแก่บุคคลอื่นอีกได้ เป็นรูปแบบที่มีค่าตอบแทนค่อนข้างสูง แต่ต่ำกว่าแบบที่ 1

สำหรับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เน้นถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยไม่จำกัดจำนวนผู้รับอนุญาต (Non-Exclusive Licensing) เนื่องจากประสงค์ให้ผู้ประกอบการทุกคนมีโอกาสเข้าถึงและ

ได้ใช้เทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย มากกว่าการให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียว (ทั้ง Exclusive Licensing และ Sole Licensing) ซึ่งจะเกิดการผูกขาด เว้นแต่เทคโนโลยีนั้นมีความเหมาะสมกับการให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวจริง ๆ เท่านั้น ซึ่งพิจารณาโดยคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

2.9 การประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญา ค่าตอบแทนในการถ่ายทอดเทคโนโลยี มาจากการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญา แนวทางในการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาในการถ่ายทอดเทคโนโลยีสรุปได้ 3 แนวทาง ดังนี้

(1) การประเมินมูลค่าจากต้นทุน (Cost approach) ของทรัพย์สินทางปัญญา เป็นการนำเอาต้นทุนจากการได้มาซึ่งทรัพย์สินทางปัญญามาใช้เป็นมูลค่าของสิ่งประดิษฐ์ สินค้า บริการหรือแบรนด์ของสินค้า ตั้งแต่ต้นทุนในการวิจัยและพัฒนา รวมถึงต้นทุนจากค่าแรง ค่าบุคลากร ค่าเครื่องจักรและอุปกรณ์ ต้นทุนการจัดทำต้นแบบสินค้า บริการ ต้นทุนการทดสอบและทดลอง ตลอดจนต้นทุนการดำเนินการทางกฎหมาย เช่น การออกใบอนุญาต เป็นต้น ทั้งนี้การประเมินมูลค่าจากต้นทุนมีความเหมาะสมกับทรัพย์สินทางปัญญาด้านเทคโนโลยีในช่วงแรกของการพัฒนาเท่านั้น ซึ่งแนวทางในการประเมินมูลค่าของทรัพย์สินทางปัญญาด้วยการวิเคราะห์จากต้นทุนดังกล่าว เป็นวิธีการที่ง่ายกว่าแนวทางการประเมินอื่น ๆ หากแต่มูลค่าของทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้จะไม่สะท้อนมูลค่าที่จะทำให้เกิดประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาได้อย่างแท้จริง

(2) การประเมินมูลค่าจากการเปรียบเทียบราคาตลาด (Market approach) คือ การประเมินมูลค่าของทรัพย์สินทางปัญญาจากราคาของทรัพย์สินทางปัญญาที่มีลักษณะหรือคุณสมบัติที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกันที่มีการซื้อขายหรือให้เช่าในตลาด วิธีการดังกล่าวค่อนข้างยุ่งยากและซับซ้อน เนื่องจากทรัพย์สินทางปัญญาแต่ละชิ้นมีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาค่อนข้างเป็น ความลับ ไม่ค่อยมีการเปิดเผยข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือทรัพย์สินทางปัญญา จึงทำให้ยากต่อการเปรียบเทียบคุณลักษณะเพื่อประเมินมูลค่าและข้อจำกัดอีกประการ คือ หากผลิตภัณฑ์หรือทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าว เป็นลักษณะที่มีความเฉพาะตัว (niche market) การหาข้อมูลเพื่อนำมาเปรียบเทียบมีความเป็นไปได้น้อยมาก ดังนั้น วิธีการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาด้วยการเปรียบเทียบราคาตลาดจึงไม่ค่อยได้รับความนิยมมากนัก

(3) การประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาจากรายได้ (Income approach) ด้วยวิธีนี้ เป็นการประเมินจากกระแสรายได้ในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับจากการถือครองทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งวิธีการนี้เป็นที่นิยมในวงการธุรกิจ เพราะสะท้อนผลตอบแทนที่จะเกิดจากการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญามากกว่าวิธีการประเมินจากต้นทุน รวมทั้งข้อมูลที่นำมาใช้ในการประเมินมูลค่าเป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนธุรกิจอยู่แล้ว จึงทำให้ง่ายต่อการประเมิน ทั้งนี้ข้อมูลที่ใช่ประกอบประกอบการประเมินดังกล่าวอาจประกอบด้วย จำนวนรวมของกระแสรายได้ในอนาคต อัตราการเติบโตหรืออัตราการเสื่อมของกระแสรายได้ในอนาคต รวมทั้งระยะเวลาในการสร้างรายได้จากทรัพย์สินทางปัญญา อย่างไรก็ตามปัจจัยสำคัญของการประเมินมูลค่าจากรายได้คือความเสี่ยงและต้นทุนทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งจะส่งผลให้มูลค่าที่ได้มีความกว้างตัวสูงกว่าการประเมินจาก

เงินทุน ดังนั้นการประเมินมูลค่าจากรายได้จึงจำเป็น ต้องคิดจากมูลค่าทางรายได้ที่เป็นปัจจุบัน (Net present value) (กรมทรัพย์สินทางปัญญา, 2562)

สำหรับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ไม่ได้ยึดแนวทางใดแนวทางหนึ่งตายตัว แต่เป็นการผสมผสานทั้ง 3 แนวทาง โดยพิจารณาเป็นรายกรณีไป ตามความเหมาะสม โดยพิจารณารอบด้าน ทั้งศักยภาพในตลาดของเทคโนโลยี และศักยภาพของผู้ประกอบการว่าเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ หรือผู้ประกอบการที่มีดำเนินธุรกิจมาระยะหนึ่งแล้ว หรือผู้ประกอบการรายใหญ่ เพราะการรับเทคโนโลยีคือการลงทุนอย่างหนึ่ง การลงทุนย่อมมาคู่กับความเสี่ยงเสมอ

3.3 ข้อควรระวัง สิ่งที่ต้องคำนึงในการปฏิบัติงาน

ในการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ลำดับแรกที่ทาง TLO จะต้องตรวจสอบคือความเป็นเจ้าของสิทธิในผลงานวิจัยตามระเบียบว่าด้วย การดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2552 ประกอบกับ พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 มาตรา 11 และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 14 ตามที่ได้กล่าวถึงในข้อ 3.1 หลักเกณฑ์การปฏิบัติงาน ว่าเป็นของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์แต่เพียงผู้เดียว หรือมหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของร่วมกับหน่วยงานอื่น หรือเป็นของหน่วยงานอื่นแต่เพียงผู้เดียว หรือเป็นงานวิจัยที่นักวิจัยได้ทำขึ้นนอกเหนือจากการปฏิบัติในหน้าที่และไม่ได้ใช้ทรัพยากรใด ๆ ของมหาวิทยาลัย หากเป็นงานวิจัยของมหาวิทยาลัย จนท.TLO สามารถประสานงานกับนักวิจัยและนำงานออกสู่ตลาดได้ตามขั้นตอนปกติ แต่ถ้าหากมหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของร่วมกับหน่วยงานอื่น หรือหน่วยงานอื่นเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว จนท.TLO จะต้องประสานงานกับหน่วยงานนั้นถึงแนวทางการร่วมมือกัน เช่น ให้องค์กรใดเป็นผู้ดำเนินการในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี สิทธิในการตัดสินใจในผลตอบแทนจากการถ่ายทอดเทคโนโลยี การแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างกัน เป็นต้น โดยประสานและสรุปข้อตกลงกันให้เรียบร้อยเป็นลายลักษณ์อักษรก่อน จึงจะเริ่มดำเนินการกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ในเรื่องของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หากเทคโนโลยีหรือผลงานวิจัยใด ที่นักวิจัยไม่ยื่นขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร จนท.TLO ควรหารือกับนักวิจัยถึงสาเหตุที่ไม่ขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร อาจจะเป็นเพราะนักวิจัยไม่มีเวลายกร่างคำขอรับสิทธิบัตรหรือเป็นเพราะนักวิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าเทคโนโลยีนั้นยากต่อการลอกเลียนแบบหรือยากต่อการทำวิศวกรรมย้อนกลับ (Reverse Engineering) ซึ่งหากยื่นขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรในคำขอรับสิทธิบัตร นักวิจัยจะต้องเปิดเผยรายละเอียดการประดิษฐ์ ซึ่งเมื่อสิทธิบัตรหมดอายุลง เทคโนโลยีนั้นจะตกเป็นสาธารณะ ถ้าสาเหตุเป็นเพราะนักวิจัยไม่ต้องการเปิดเผยรายละเอียดการประดิษฐ์ ทางจนท. TLO ต้องทำงานเพิ่มโดยการให้ข้อมูลการคุ้มครองความลับทางการค้ากับนักวิจัย ให้นักวิจัยจัดทำมาตรการในการจัดเก็บข้อมูลความลับทางการค้าเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองความลับทางการค้า ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งและอายุการคุ้มครองของความลับทางการค้าจะยังคงอยู่ตลอดไปตราบเท่าที่เจ้าของความลับทางการค้ายังคงรักษาความลับนั้นไว้ได้ ข้อดีของการได้รับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาคือการเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว หากใครจะใช้เทคโนโลยีจากทรัพย์สินทางปัญญาจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของก่อนจึงจะใช้ได้ ทำให้มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นเจ้าของความลับทางการค้ามีสิทธิ

ทั้งอนุญาตและไม่อนุญาต หากอนุญาตสามารถเรียกค่าตอบแทนจากการอนุญาตให้ใช้สิทธิในเทคโนโลยีได้ แต่ถ้าหากเทคโนโลยีนั้นไม่ได้รับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยสามารถเรียกค่าตอบแทนจากการถ่ายทอดเทคโนโลยีได้เพียงครั้งเดียว เมื่อผู้ประกอบการรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี มีความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีแล้ว และสัญญาหมดอายุลง ทางมหาวิทยาลัยไม่มีสิทธิห้ามผู้ประกอบการใช้เทคโนโลยีนั้นเพราะไม่ได้เป็นเจ้าของ

ในการเจรจาต่อรองกัน ระหว่าง TLO นักวิจัย และผู้ประกอบการ จนท. TLO จะต้องควบคุมด้วยความระมัดระวังให้ข้อสรุปในเรื่องเทคโนโลยี สิทธิ เงื่อนไข ขอบเขต ที่ทางมหาวิทยาลัยมีและจะถ่ายทอดให้ หรืออนุญาตให้ใช้สิทธิ เป็นเทคโนโลยี สิทธิ เงื่อนไข ขอบเขต เดียวกันกับที่ทางผู้ประกอบการจะได้รับ ทั้ง 2 ฝ่ายเข้าใจตรงกัน มีการสรุปประเด็นที่ระบุชัดเจนไม่คลุมเครือหรือละไว้ ให้ต่างฝ่ายต่างเข้าใจไปเอง ซึ่งหากเกิดความเข้าใจไม่ตรงกันระหว่างผู้ให้และผู้รับจะเกิดปัญหาตามมา อาจจนถึงขั้นยกเลิกสัญญาหรือลูกถามจนน่าคดีขึ้นสู่ศาล และสุดท้ายกลายเป็นคู่อริกันที่สุดในที่สุด ซึ่งเป็นความสูญเสียในทุกด้าน ไม่เป็นผลดีกับฝ่ายใด

กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี มีความสำคัญทุกขั้นตอน ตั้งแต่การนำงานวิจัย ประชาสัมพันธ์ให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย การเจรจาต่อรองเป็นสิ่งที่ต้องใช้ศิลปะ ให้มหาวิทยาลัยได้ประโยชน์ตามที่ควรจะได้พร้อมภาพลักษณ์ที่ดี รวมถึงสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้ประกอบการในระยะยาว ภายใต้ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วย การจัดการทรัพย์สินทางปัญญา และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพราะ TLO อยู่ในฐานะตัวแทนของมหาวิทยาลัยที่ต้องดูแลรักษาประโยชน์ให้มหาวิทยาลัยอย่างสมเหตุสมผล และเป็นเสมือนตัวแทนของนักวิจัยที่จะเข้าใจความรู้สึกของนักวิจัยว่าอะไรคือสิ่งที่จะสร้างความเครียด ความลำบากใจให้นักวิจัย โดยทั้งหมดนี้ต้องไม่ขัดแย้งกับระเบียบ กฎเกณฑ์ อีกประการหนึ่ง นักวิจัยคือตัวแปรสำคัญในการถ่ายทอดเทคโนโลยี ถึงแม้โดยระเบียบว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา หรือโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ จะให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้ทรงสิทธิในผลงานวิจัยก็ตาม แต่เทคโนโลยีหรือองค์ความรู้เหล่านั้นอยู่กับตัวนักวิจัย ถ้าหากในการถ่ายทอดเทคโนโลยี แล้วนักวิจัยมีความรู้สึกไม่ยินดีในการถ่ายทอดเทคโนโลยีนั้น การถ่ายทอดเทคโนโลยีก็ยากที่จะราบรื่น และยากที่จะประสบความสำเร็จจนถึงการนำไปใช้งานของผู้ประกอบการให้สมประโยชน์ได้ จึงเป็นศิลปะที่ TLO จะต้องเจรจาให้ทุกฝ่ายรู้สึกยินดีกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี แม้ในบางครั้งอาจจะมีปัญหาบ้าง ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาต้องมาหารือร่วมกัน ให้ก้าวผ่านปัญหา อุปสรรคไปได้ เพื่อก้าวสู่เป้าหมายของการนำงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ต่อไป

ภารกิจหลักของ TLO คือการทำให้มีการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งแน่นอนว่าผู้ประกอบการคือส่วนที่ขาดไม่ได้ในภารกิจนี้ ดังนั้น ในการเจรจากันทุกครั้ง แม้ TLO จะดูแลรักษาประโยชน์ให้มหาวิทยาลัย เสร็จจากนักวิจัยให้มีความยินดีในการถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือการอนุญาตให้ใช้สิทธิในเทคโนโลยี ขณะเดียวกัน TLO ก็ต้องทำให้ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในการรับเทคโนโลยีด้วยเช่นเดียวกัน ภารกิจถึงจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายทั้งของมหาวิทยาลัย

และแหล่งทุนจากภายนอก ทำให้ผู้ประกอบการรู้สึกถึงความช่วยเหลือ มิตรภาพ ความเป็นธรรม ทั้งเพื่อการผลักดันเทคโนโลยีออกสู่การนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และเพื่อภาพลักษณ์ที่ดีงามของมหาวิทยาลัย ตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย คือ “เป็นองค์กรธรรมรัฐ เป็นแหล่งเรียนรู้ เป็นหลักในถิ่น เป็นเลิศสู่สากล” การเป็นหลักในถิ่นคือให้ความรู้ ให้ความช่วยเหลือกับชุมชน ผู้ประกอบการรายเล็กได้ ซึ่งในการเจรจาตามที่ทุกท่านก็ทราบดีว่าผู้ขายต้องการจะขายราคาสูง ส่วนผู้ซื้อต้องการจะซื้อในราคาน้อยที่สุด จึงเป็นหน้าที่ของ TLO ที่จะหาจุดดุลยภาพที่พึงพอใจกัน ทั้ง 3 ฝ่าย หลักที่ยึดถือคือหลักความยุติธรรม โดยให้มหาวิทยาลัยได้ประโยชน์ตามที่สมควรจะได้ นักวิจัยได้ประโยชน์ตามที่สมควรจะได้ ผู้ประกอบการได้ประโยชน์มากกว่าผลตอบแทนที่ชำระให้มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญ อีกประการเป็นเรื่องของความรู้สึก ไม่ว่าจะการเจรจาพร้อมกันทั้ง 3 ฝ่าย หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาขอเจรจาตามลำพังกับ TLO ก็ตาม จนท.TLO จะวางใจเป็นกลาง ไม่เข้าข้างฝ่ายใด ไม่อคติกับฝ่ายใด ไม่พูดจาให้ร้ายฝ่ายใด และหากมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน TLO จะต้องหาวิธีสมานฉันท์ให้ทุกฝ่ายมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน มีศรัทธาต่อกัน และเป็นมิตรต่อกัน สิ่งที่เป็นกฎเหล็กคือต้องไม่พูดจาให้ร้ายฝ่ายใดเพื่อเอาอกเอาใจอีกฝ่ายให้พึงพอใจ เพราะหากทำเช่นนั้นจะทำให้เรื่องที่เกิดขึ้นไม่ตรงกันเพียงเล็กน้อย ๆ จะไม่ยุติ และอาจจะลุกลามบานปลายจนถึงขั้นไม่สามารถก้าวต่อไปถึงขั้นการถ่ายทอดเทคโนโลยีได้ พร้อมทั้งมหาวิทยาลัยก็เสียภาพลักษณ์ไปอย่างมาก

3.4 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4.1 แนวคิดทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ด้วยภารกิจหลักของพนักงานสาขาวิชาการมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ นอกเหนือจากภารกิจการสอนแล้ว ภารกิจที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือการทำวิจัย เพราะมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์มุ่งเป้าสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยสมบูรณ์แบบ ทั้งนี้สำหรับ “งานวิจัยประยุกต์ (Applied research) การวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action research) หรือการวิจัยเพื่อหาแนวทางปฏิบัติ (Operational research) เป็น การวิจัยที่มุ่งแสวงหาความรู้ และประยุกต์ใช้ความรู้หรือวิทยาการต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ ในทางปฏิบัติหรือเป็นการวิจัยที่นำผลที่ได้ไปแก้ปัญหาโดยตรง การวิจัยประเภทนี้อาจนำผลการวิจัยพื้นฐานมาวิจัยต่อแล้วทดลองใช้ เช่น การวิจัยเกี่ยวกับอาหาร ยารักษาโรค การเกษตร การเรียนการสอน เป็นต้น” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ซึ่งงานวิจัยประเภทนี้หลังจากทำเสร็จได้ผลงานวิจัยแล้ว หากไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ จะเป็นงานวิจัยชิ้นทิ้ง ไม่ได้ทรงคุณค่าอย่างแท้จริงตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น เพื่อเป็นการสานต่อเจตนารมณ์ให้งานวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้จริง จึงได้มีฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่เริ่มตั้งแต่นำงานวิจัยของมหาวิทยาลัยยื่นขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ต่อจากนั้นนำงานวิจัยที่ได้ยื่นขอรับความคุ้มครองแล้วออกสู่ตลาด และเข้าสู่กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีต่อไป

ทรัพย์สินทางปัญญา หมายถึง ผลงานอันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ กฎหมายให้เจ้าของสิทธิ หรือ “ผู้ทรงสิทธิ” มีอยู่เหนือสิ่งที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ทางปัญญาของมนุษย์ โดยอาจแบ่งทรัพย์สินทางปัญญาออกได้ 2 ประเภทหลัก ดังนี้

- (1) ลิขสิทธิ์

(2) ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม โดยทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม แบ่งได้ 5 ประเภท ได้แก่ สิทธิบัตร ความลับทางการค้า เครื่องหมายการค้า แบบผังภูมิของวงจรรวม และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Shinejikers, 2552)

จากผลงานวิจัย สู่การคุ้มครองเป็นทรัพย์สินทางปัญญา จากนั้นนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ สุดท้ายการบังคับใช้สิทธิเมื่อมีการละเมิด อธิบายความสัมพันธ์ดังภาพตามวงจรทรัพย์สินทางปัญญา ด้านล่างนี้

ภาพที่ 3.2 วงจรทรัพย์สินทางปัญญา (แบบสรุป)
ที่มา : อัครวิทย์ กาญจนโอภาส, (2561, น. 41)

ภาพที่ 3.3 วงจรทรัพย์สินทางปัญญา (แบบละเอียด)

ที่มา : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2561

วงจรทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบด้วยกิจกรรม 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. Creation หมายถึง การสร้างผลงานวิจัย
2. Protection หมายถึง การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา
3. Utilization หมายถึง การนำไปใช้ประโยชน์
4. Enforcement หมายถึง การบังคับใช้สิทธิ

จากวงจรทรัพย์สินทางปัญญา 4 ขั้นตอนตามลำดับ โดยคู่มือฉบับนี้จะเน้นกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย ในขั้นตอนที่ 3 การนำไปใช้ประโยชน์ ส่วนขั้นตอนอื่นๆ จะกล่าวถึงเพื่อให้เข้าใจงานในภาพรวมแต่จะไม่ลงรายละเอียดมากนัก

การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ คือการนำงานวิจัยทั้งได้รับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาแล้ว และอยู่ระหว่างขอรับความคุ้มครอง หรือไม่ได้ขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา โดยระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วย การจัดการทรัพย์สินทางปัญญา นับรวมเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยทั้งหมด และพร้อมให้ผู้ประกอบการนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

การนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ มีกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี ดังต่อไปนี้ เริ่มต้นจากการประชาสัมพันธ์ การนำงานวิจัยออกสู่ตลาด เพื่อให้เกิดการจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) หมายถึง การจับคู่ระหว่างงานวิจัยกับผู้ประกอบการ จากนั้นจะเข้าสู่ขั้นตอนการเจรจาธุรกิจ (Business Negotiation) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่เจรจาต่อรองหาข้อสรุปที่ตกลงร่วมกันของทุกฝ่าย ในช่วงการจับคู่ธุรกิจและการเจรจาธุรกิจอาจจะมีการทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Prototype) การพิสูจน์เทคโนโลยี (Proof of Technology) การทำสัญญาถ่ายโอนวัสดุ (Material Transfer Agreement)

การทำสัญญาไม่เปิดเผยข้อมูล (Non-Disclosure Agreement) กิจกรรมทั้งหมดนี้จะอยู่ภายใต้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและระเบียบของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ซึ่งหากการเจรจาธุรกิจประสบความสำเร็จจะนำไปสู่การทำสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Transfer) ระหว่างมหาวิทยาลัยผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี กับผู้ประกอบการผู้รับเทคโนโลยี และมีการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (Commercialization) ซึ่งตอบสนองทั้งแผนยุทธศาสตร์ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2580) ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ นโยบายไทยแลนด์ 4.0 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

3.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญา เป็นการศึกษาทรัพย์สินทางปัญญา ประเภทต่าง ๆ ทั้งในแง่มุมมองของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาภายในประเทศและข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกในความตกลงว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าความตกลงทริปส์ (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights: TRIPs) รวมทั้งศึกษาในประเด็นสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นสาระสำคัญในการถ่ายทอดเทคโนโลยี เนื่องจากในการถ่ายทอดเทคโนโลยีนั้นประเด็นหลักคือความเป็นเจ้าของสิทธิหรือผู้ทรงสิทธิตามนิยามของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา เพราะทรัพย์สินทางปัญญาเป็นสิทธิเด็ดขาดของผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ทรงสิทธิเท่านั้น (Exclusive Right) ผู้ที่ไม่ใช่ผู้ทรงสิทธิไม่มีสิทธิใช้ทรัพย์สินทางปัญญานั้น นอกจากได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิแล้วจึงจะใช้ได้ ผู้ทรงสิทธิเป็นผู้ที่มีสิทธิในการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรืออนุญาตให้ใช้สิทธิในเทคโนโลยีนั้นแต่เพียงผู้เดียว หากผู้ใดใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิ ผู้นั้นมีความผิดฐานละเมิด ซึ่งผู้ทรงสิทธิมีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายได้ รวมถึงคดีที่มีการนำขึ้นสู่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจำนวนไม่น้อยเป็นคดีเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของสิทธิ ใครคือผู้มีสิทธิที่แท้จริง การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การฟ้องเพิกถอนสิทธิของผู้ทรงสิทธิ การละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาประเภทต่าง ๆ ทั้งนี้ ในการศึกษาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาทั้งเรื่องการคุ้มครอง สิทธิ การละเมิด และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหลักประกันสินเชื่อ ดังต่อไปนี้

งานศึกษาของวริยา ล้ำเลิศ (2557) “สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในมิติประชาคมอาเซียน” เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาประชาคมอาเซียน ความสัมพันธ์ของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาและประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปัญหาของไทยเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นโยบายเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของไทยเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ทรัพย์สินทางปัญญาถือเป็นปัจจัยหลักที่สามารถช่วยส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจได้ เพราะเป็นทุนทางปัญญาที่สนับสนุนให้เกิดการสร้างสรรคและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

งานศึกษาของสุชาติา เจริญวิริยะธรรม (2556) “การคุ้มครองผู้ทรงสิทธิและสิทธิของผู้ทรงสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่น” เป็นการศึกษาในเรื่องความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น การคุ้มครองผู้ทรงสิทธิในฐานะสิทธิปัจเจกชนหรือสิทธิร่วมกัน สิทธิในความเป็นเจ้าของในภูมิปัญญาท้องถิ่น การประเมินคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นในเชิงพาณิชย์ ว่าสามารถทำได้เหมือนทรัพย์สินทั่วไปหรือไม่ และสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถโอนให้แก่กันได้เหมือนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่นหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดแนวทางที่ชัดเจนในการบัญญัติกฎหมายและป้องกันข้อโต้แย้งในการตีความข้อกฎหมายต่อไปในอนาคต หากมีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ศึกษาวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อนำไปสู่การจดสิทธิบัตร โดยก่อนนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปวิจัยจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของก่อน จึงจะสามารถดำเนินการวิจัยและจดสิทธิบัตรได้ มิฉะนั้น จะถือเป็นการละเมิดภูมิปัญญาท้องถิ่นและมีความผิดตามกฎหมาย ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความหลากหลายในภูมิปัญญาท้องถิ่น แต่ไม่มีกฎหมายเฉพาะที่มุ่งคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยตรง กฎหมายที่นำมาปรับใช้เพื่อคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ รัฐธรรมนูญ 2550 และกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือกฎหมายทั่วไปเหล่านี้ ไม่ได้ถูกบัญญัติขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยเฉพาะ จึงทำให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยถูกละเมิดหลายครั้งจากประเทศมหาอำนาจ เนื่องจากประเทศเหล่านี้มีความพร้อมทั้งเงินทุนและความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบกับแนวคิดที่ว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ที่เป็นสมบัติสาธารณะ (Public domain) จึงนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปทำการทดลอง ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาต่อยอดไปจากองค์ความรู้เดิม โดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของแล้วนำจดทะเบียนเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตน

งานศึกษาของ ภัทรพร เย็นบุตร (2561) “การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน: ศึกษาตามความตกลงทริปส์” เป็นการศึกษาถึงความตกลงทริปส์เป็นสำคัญ เพราะความตกลงทริปส์มีหลักเกณฑ์การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประเทศภาคีสมาชิกยอมรับจำนวนมาก ความตกลงทริปส์มีเจตนารมณ์คุ้มครองประโยชน์ทางเศรษฐกิจ มีหลักเกณฑ์คุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อันสามารถช่วยรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นและทรัพยากรธรรมชาติ ณ แหล่งต้นกำเนิดสินค้าไว้ให้ใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนได้ แต่ยังคงขาดความชัดเจนเกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งที่กฎหมายคุ้มครองในการจดทะเบียน เงื่อนไขการจดทะเบียนและการขอแก้ไขข้อมูลการจดทะเบียน และข้อยกเว้นการละเมิดสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทำให้สมาชิกบางประเทศได้รับความเสียหายจากการละเมิดสิทธิในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ สูญเสียผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและขาดแรงจูงใจในการรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งทางผู้วิจัยได้เสนอแนวทางให้แก้ไขความตกลงทริปส์ให้ชัดเจนขึ้นในประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งจะช่วยให้ประเทศภาคีสมาชิกนำหลักเกณฑ์ตามความตกลงทริปส์ไปอนุวัติการให้สอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้ ประกอบด้วยการปรับแก้ 7 ข้อ ดังนี้

1. ควรมีหลักเกณฑ์การจดทะเบียนคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ภายใต้ความตกลงทริปส์ ซึ่งประเทศสมาชิกสามารถนำสินค้าที่คุ้มครองภายใต้ระบบกฎหมายเฉพาะ หรือระบบเครื่องหมาย

การเข้ามาของจดทะเบียนก็ได้ และให้เป็นทางเลือกกว่าจะจดทะเบียนคุ้มครองในระดับทั่วไปตาม มาตรา 22 หรือระดับสินค้าเฉพาะอย่างตามมาตรา 23 แห่งความตกลงทริพส์ ซึ่งต้องสอดคล้องกับ ระดับการคุ้มครองตามกฎหมายภายในประเทศที่ขอจดทะเบียนด้วย เพื่อให้มีความสุจริตต่อกัน และ ช่วยคัดกรองข้อมูลก่อนรับจดทะเบียน อีกทั้งไม่ควรจำกัดประเภทสินค้าที่ขอจดทะเบียนคุ้มครอง ตามมาตรา 23 ให้เป็นเพียงไวน์หรือสุราเท่านั้น

2. ควรเพิ่มหลักเกณฑ์หรือตีความการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศ แหล่งกำเนิดให้รวมถึงการที่ประเทศแหล่งกำเนิดมีหลักเกณฑ์ควบคุมตรวจสอบ ตลอดจนมีขั้นตอน พิสูจน์เชื่อมโยงคุณลักษณะเฉพาะของสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์อันมีขอบเขตพื้นที่ที่ชัดเจน ซึ่งอาจ เชื่อมโยงด้วยชื่อเสียงของวัตถุดิบที่ใช้ผลิตสินค้า ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสร้างสรรค์กระบวนการ ผลิต หรือการเตรียมการผลิตก็ได้ นอกจากนี้ ประเทศที่ขอจดทะเบียนไว้แล้วอาจขอแก้ไขข้อมูล การจดทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยความเชื่อมโยงชื่อเสียงสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์ ซึ่งรวมถึงขอ ขยายหรือขอลดพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่เคยระบุไว้ในการจดทะเบียนได้ ภายใต้การรักษาสมดุลระหว่าง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และหลักสุจริตต่อกัน

3. ควรใช้จารีตประเพณีแห่งท้องถิ่นในการพิจารณาถึงความ เป็นชื่อสามัญของสินค้า ซึ่งชื่อ ที่ขอจดทะเบียนต้องไม่ตกเป็นชื่อสามัญในประเทศที่ขอจดทะเบียน และเพิ่มเติมให้ประเทศที่มีจารีต ประเพณีแสดงว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศที่ขอจดทะเบียนเป็นชื่อสามัญของสินค้าใน ประเทศตนจะต้องนำเสนอข้อมูลการตกเป็นชื่อสามัญนั้นให้ผู้พิจารณาคำขอจดทะเบียนตามความ ตกลงทริพส์ทราบภายในระยะเวลาที่ประเทศภาคีสมาชิกทั้งหลายได้ตกลงร่วมกัน เพื่อรวบรวมข้อมูล นั้นไว้เป็นระบบฐานข้อมูล

4. ควรกำหนดข้อยกเว้นการละเมิดสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับกรณีซึ่งอาจเป็นการฟ้อง เสียง หรือฟ้องทั้งรูปและเสียง (homonymous) แต่คำนั้นให้ความหมายถึงแหล่งภูมิศาสตร์ที่ต่างกัน แม้ว่าหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะบัญญัติไว้แล้วในความตกลงทริพส์มาตรา 23 ข้อ 3 แต่บทบัญญัตินี้ กำหนดให้ใช้กับสินค้าประเภทไวน์เท่านั้น ซึ่งควรครอบคลุมสินค้าประเภทอื่นด้วย โดยบัญญัติไว้ใน ความมาตรา 24 ข้อ 10 แทน และควรอนุญาตให้ประเทศภาคีสมาชิกที่ได้รับผลกระทบจากการจด ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ชื่อที่พ้องกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศตนสามารถขอให้ ประเทศที่ใช้ชื่อพ้องนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงชื่อที่ได้จดทะเบียนหรือขอจดทะเบียน โดยเพิ่ม รายละเอียดถ้อยคำหรือสัญลักษณ์ให้ชัดเจนถึงแหล่งกำเนิดสินค้าที่แท้จริงด้วย

5. ควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์เพิ่มเติมในความตกลงทริพส์เกี่ยวกับมาตรการยึดสินค้าที่ใช้ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยผิดกฎหมาย ในขณะที่นำเข้ามาภายในประเทศภาคีสมาชิกที่มีกฎหมาย คุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น รวมถึงให้ยึดสินค้าภายในประเทศที่ระบุสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อัน ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือในประเทศที่มีการนำเข้ามาสินค้าที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น

6. ควรมีการจดทะเบียนในลักษณะเป็นฐานข้อมูลไว้ก่อน โดยที่บรรดาประเทศสมาชิกมี ข้อตกลงร่วมกันว่าจะให้ระยะเวลาสั้นเพียงใดสำหรับการเตรียมกฎหมายภายในประเทศให้ สอดคล้องกับการจดทะเบียนพหุภาคีที่มีผลคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ครอบคลุมถึงประเทศ สมาชิกทั้งหลายโดยอัตโนมัติ เพราะประเทศภาคีสมาชิกจำเป็นต้องมีการหารือเพื่อให้เกิดการ

ประนีประนอมและการยอมรับเงื่อนไขข้อตกลงและจำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาในการอนุวัติการกฎหมายภายในประเทศตนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมระหว่างประเทศด้วย

7. ประเทศผู้ยื่นขอจดทะเบียนควรวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติที่เกี่ยวข้องกับข้อดีหรือข้อเสียของการขยายตลาดสินค้าในต่างประเทศ โดยการชั่งน้ำหนักประโยชน์ของการคุ้มครองในระดับระหว่างประเทศ ทั้งแง่มุมเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นเครื่องมือส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ปฏิบัติได้จริง เพราะหากปัจจัยการผลิตยังไม่เหมาะสมที่จะขยายการผลิตเพื่อการส่งออก การจดทะเบียนเพื่อคุ้มครองในระดับระหว่างประเทศก็จะก่อให้เกิดผลร้ายมากกว่าผลดี โดยอาจเสียค่าใช้จ่ายสูงเพื่อรักษาชื่อเสียงของสินค้า ซึ่งค่าใช้จ่ายที่ชุมชนผู้ผลิตต้องแบกรับก็จะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ตลอดจนอาจก่อให้เกิดการบริโภคทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกินขีดความสามารถในการอนุรักษ์

งานศึกษาของ ภัทร น้อยสัมฤทธิ์ (2561) “มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองก๊อตวิลล์จากการละเมิดชื่อเสียงในเครื่องหมายการค้า” ศึกษาว่า “ก๊อตวิลล์” เป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนชนิดหนึ่งที่สามารถประเมินมูลค่าได้ แต่บทบัญญัติตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 อันประกอบไปด้วย มาตรา 108 “ห้ามมิให้บุคคลใดปลอมเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร” และ มาตรา 109 “ห้ามมิให้บุคคลใดเลียนเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นนั้น” ยังไม่ครอบคลุมถึงการคุ้มครองก๊อตวิลล์ในเครื่องหมายการค้าจากการถูกละเมิด ซึ่งอาจจะแตกต่างกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าในกรณีปกติ และยังไม่มีกฎหมายฉบับใดในประเทศไทยกำหนดคำนิยามทางกฎหมายของคำว่า “ก๊อตวิลล์” ไว้ จึงเกิดปัญหาในความชัดเจนเกี่ยวกับความคุ้มครองก๊อตวิลล์จากการละเมิดชื่อเสียงในเครื่องหมายการค้า ทำให้เครื่องหมายการค้าที่มีก๊อตวิลล์ไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าที่ควรจะเป็น เพราะเครื่องหมายการค้าใดมีก๊อตวิลล์จะมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น รวมไปถึงสินค้าหรือบริการภายใต้เครื่องหมายการค้านั้นก็จะมีมูลค่าที่สูงขึ้นด้วย ซึ่งทางผู้วิจัยจึงได้เสนอแนวคิดให้ปรับปรุงบทบัญญัติในเรื่องการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าจากการถูกละเมิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ให้ครอบคลุมถึงการละเมิดต่อก๊อตวิลล์ในเครื่องหมายการค้าด้วย โดยนำบทบัญญัติแห่งกฎหมายเครื่องหมายการค้าแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา สหภาพยุโรป และกฎหมายระหว่างประเทศ ได้แก่ อนุสัญญาปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม (Paris Convention) และความตกลงว่าทริปส์ (TRIPs Agreement) ซึ่งมีความชัดเจนและเหมาะสมในการนำมาเป็นต้นแบบของการคุ้มครองก๊อตวิลล์ในเครื่องหมายการค้าจากการถูกละเมิด

งานศึกษาของ ศิวพร เสาวคนธ์ (2561) “การพัฒนามาตรฐานว่าด้วยการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา เป็นหลักประกันสินเชื่อทางธุรกิจ” เป็นการศึกษา เรื่องการพัฒนาพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 ให้มีความชัดเจนและเหมาะสมต่อการนำทรัพย์สินทางปัญญามาใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจ การนำทรัพย์สินทางปัญญามาใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจตามพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 นั้น พบว่าประสบปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่

อาจก่อให้เกิดการยอมรับและนำไปใช้ในวงการค้าอย่างแพร่หลายได้ สาเหตุมาจากกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบันขาดความชัดเจนและไม่ได้มีการวางหลักเกณฑ์และวิธีการที่เป็นสาระสำคัญของ การนำทรัพย์สินทางปัญญามาใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจ ที่จะก่อให้เกิดการยอมรับอย่างเป็นทางการระหว่างผู้ให้หลักประกันและผู้รับหลักประกันในขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่การรับหลักประกันจนถึงการ บังคับชำระหนี้จากหลักประกันใน 5 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ประเภทของทรัพย์สินทางปัญญาที่นำมาเป็นหลักประกัน
2. การประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญา
3. สิทธิของผู้ให้หลักประกันทรัพย์สินทางปัญญา
4. การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา
5. ศาลที่มีอำนาจในการดำเนินคดีหลักประกันทรัพย์สินทางปัญญา

งานศึกษาของ อิศรัตน์ อารมมาศ (2559) “แนวทางการบังคับสิทธิในการนำทรัพย์สินทาง ปัญญาเป็นหลักประกัน ทางธุรกิจตามพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558” เป็น การศึกษาถึงแนวทางในการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นหลักประกันทางธุรกิจตาม พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 เพื่อให้เป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมายและสร้าง หลักเกณฑ์บังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินทางปัญญา ที่เป็นหลักประกันทางธุรกิจให้เกิดผลบังคับ ในทางปฏิบัติเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้ให้หลักประกันและผู้รับหลักประกัน เนื่องจากปัจจุบัน ประเทศไทยได้มีการออกพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 มาเพื่อช่วยเหลือ ผู้ประกอบการรายย่อยให้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ กำหนดให้สามารถนำทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหลักประกันในการชำระหนี้ได้ แต่พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ไม่ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินทางปัญญาไว้เป็น การเฉพาะ ซึ่งทางผู้วิจัยได้ให้ความเห็นว่าควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหลักประกันทาง ธุรกิจ พ.ศ. 2558 โดยการกำหนดหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งผู้บังคับหลักประกันและหน้าที่ในการขอ แก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการทรัพย์สินหลักประกัน รวมทั้งกำหนดให้ผู้รับหลักประกันและผู้ให้หลักประกัน สามารถเลือกวิธีการบังคับชำระหนี้ได้เองโดยอยู่ในกรอบของกฎหมาย

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้เป็น 2 กลุ่มหลัก ดังนี้

กลุ่มที่ 1 สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งในแง่ของการคุ้มครองสิทธิและการละเมิดสิทธิ นับตั้งแต่สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในมิติประชาคมอาเซียน การคุ้มครองผู้ทรงสิทธิและสิทธิของผู้ ทรงสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่น การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามความ ตกลงทริปส์ ตลอดจนมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองกวีตวิสิทธิ์จากการละเมิดชื่อเสียงใน เครื่องหมายการค้า ผู้เขียนมีความเห็นว่าการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภท ควรมี การคุ้มครองภายในประเทศให้เข้มแข็งก่อน ทั้งในแง่ของการเป็นเจ้าของสิทธิและในแง่ของการ ป้องกันการละเมิดสิทธิ ต้องมีกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาระบุไว้อย่างชัดเจน รวมถึงมีหลักเกณฑ์ ในการปฏิบัติครอบคลุมทั่วถึงทุกขั้นตอนอย่างเป็นรูปธรรม ไม่มีช่องว่างให้ผู้ที่มีความพร้อมกว่าเอา รัศเอาเปรียบผู้อ่อนแอกว่า เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนของการสร้างสรรค์ทรัพย์สินทางปัญญา การนำ

ทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ รวมถึงการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ไม่ว่าจะประเทศนั้นๆ จะเป็นภาคีสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือไม่ก็ตาม

กลุ่มที่ 2 การนำทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหลักประกันสินเชื่อ ได้แก่ การพัฒนากฎหมายว่าด้วยการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา เป็นหลักประกันสินเชื่อทางธุรกิจ แนวทางการบังคับสิทธิในการนำทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหลักประกัน ทางธุรกิจตามพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558 ซึ่งผู้เขียนมีความเห็นว่า การนำทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหลักประกันสินเชื่อ มีความเป็นไปได้กับทรัพย์สินทางปัญญาที่มีศักยภาพ มีมูลค่าการตลาดสูงเพียงพอสำหรับวงเงินขอสินเชื่อ และมีความคล่องตัวในการแปรเปลี่ยนเป็นเงินสด รวมถึงมีอายุการคุ้มครองที่เหลือนานพอสำหรับกระบวนการเรียกชำระหนี้ของสถาบันการเงินด้วย เพราะหากทรัพย์สินทางปัญญาหมดอายุการคุ้มครองตกเป็นสมบัติสาธารณะ มูลค่าก็จะหมดลงกลายเป็นหลักประกันที่ไม่มีมูลค่าใด ๆ

บทที่ 4

เป้าหมายและเทคนิคในการปฏิบัติงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

บทนี้เป็นการอธิบายเกี่ยวกับเป้าหมายในการปฏิบัติงาน เทคนิคในการวางแผนและแผนกลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน เทคนิคในการปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอนการปฏิบัติงาน เทคนิคการทำให้ผู้รับบริการพึงพอใจ และจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงาน

4.1 เป้าหมายในการปฏิบัติงาน

เป้าหมายของงานกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย คือ การที่มหาวิทยาลัยกับผู้ประกอบการสามารถเจรจาต่อรองกันประสบความสำเร็จ และนำไปสู่การถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ผู้ประกอบการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งการนำเทคโนโลยีจากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เป็นเป้าหมายสำคัญของการทำวิจัยประยุกต์ (Applied research) หรือการวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action research)

ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานจาก 2 แหล่ง คือ มหาวิทยาลัย และงบประมาณจากสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์ (สอว.) โดยทั้ง 2 แหล่งทุน ได้กำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
  - 1.1 จำนวนการจัดทำสัญญาและการลงนามอนุญาตให้ใช้สิทธิในการนำผลงานวิจัย / นวัตกรรมสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
  - 1.2 จำนวนครั้งที่ร่วมจัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ผลงานทรัพย์สินทางปัญญาที่มีศักยภาพในการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
  - 1.3 จำนวนครั้งในการเจรจาต่อรองเพื่อนำไปสู่การนำผลงานวิจัย / นวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
2. คณะกรรมการส่งเสริมกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์ (สอว.)
  - 2.1 จำนวนผลงานวิจัยหรือทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถออกสู่เชิงพาณิชย์
  - 2.2 จำนวนผู้ประกอบการที่เข้ารับการอบรมด้านทรัพย์สินทางปัญญา / การบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา
  - 2.3 การพัฒนาเครือข่ายทรัพย์สินทางปัญญา
  - 2.4 การประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยที่มีศักยภาพสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
  - 2.5 การสำรวจและประเมินทรัพย์สินทางปัญญา (IP Audit)
  - 2.6 การจัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ผลงานทรัพย์สินทางปัญญาที่มีศักยภาพในการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
  - 2.7 การจับคู่ธุรกิจ (Business matching)
  - 2.8 การจัดทำผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง/ต้นแบบ
  - 2.9 การพิสูจน์เทคโนโลยี (Proof of Technology)

2.10 จัดทำสัญญาและการลงนามอนุญาตให้ใช้สิทธิ

2.11 การเจรจาต่อรอง (Business Negotiation)

ตารางที่ 4.1 เป้าหมายในการปฏิบัติงานของงานถ่ายทอดเทคโนโลยี

เป้าหมายการปฏิบัติงาน	ดัชนีชี้วัดการปฏิบัติงาน
ผลงานวิจัยหรือทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถออกสู่เชิงพาณิชย์ หรือจัดทำสัญญาและการลงนามอนุญาตให้ใช้สิทธิ ปีละ ไม่น้อยกว่า 3 ผลิตภัณฑ์ (ประมาณการจากสัดส่วนการเจรจาต่อรอง 5%)	<ol style="list-style-type: none"> 1. การสำรวจและประเมินทรัพย์สินทางปัญญา (IP Audit) ปีละ ไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง (เพื่อให้รับทราบข้อมูลงานวิจัยผลงานใหม่) 2. การจัดทำผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง/ต้นแบบปีละ ไม่น้อยกว่า 5 ผลิตภัณฑ์ 3. การประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยที่มีศักยภาพสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ปีละ ไม่น้อยกว่า 12 ครั้ง (เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง) 4. การจัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ผลงานทรัพย์สินทางปัญญาที่มีศักยภาพในการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ปีละ ไม่น้อยกว่า 4 ครั้ง (เฉลี่ยไตรมาสละ 1 ครั้ง) 5. การจับคู่ธุรกิจ (Business matching) ปีละ ไม่น้อยกว่า 30 ราย (เฉลี่ยเดือนละ 2 – 3 ราย) 6. การพัฒนาเครือข่ายทรัพย์สินทางปัญญา ปีละ ไม่น้อยกว่า 4 ครั้ง (เฉลี่ยไตรมาสละ 1 ครั้ง) 7. ให้ทุนสนับสนุนการต่อยอดผลงานวิจัยที่สามารถออกสู่เชิงพาณิชย์ ปีละ ไม่น้อยกว่า 12 ทุน (ประมาณการทุนละ 50,000 บาท) 8. การพิสูจน์เทคโนโลยี (Proof of Technology) ปีละ ไม่น้อยกว่า 5 ผลิตภัณฑ์ 9. การเจรจาต่อรอง (Business Negotiation) ปีละ ไม่น้อยกว่า 15 ผลิตภัณฑ์ (ประมาณการ 50 % จากการจับคู่ธุรกิจ)

เป้าหมายการปฏิบัติงาน	ดัชนีชี้วัดการปฏิบัติงาน
	10. การอบรมด้านทรัพย์สินทางปัญญา / การบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ปีละอย่างน้อย 1 ครั้ง

จากเป้าหมายในการปฏิบัติงานทั้งของมหาวิทยาลัยและของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์ (สอว.) ผู้เขียนได้นำมาบูรณาการเข้าด้วยกันและวางเป้าหมายการปฏิบัติและดัชนีชี้วัดของกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 เป้าหมายการปฏิบัติงานของกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย

เป้าหมายการปฏิบัติงาน	ไตรมาสที่				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
การจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) ปีละไม่น้อยกว่า 30 ราย (เฉลี่ยเดือนละ 2 - 3 ราย)					หากผู้ประกอบการยื่นแบบ WUSTP-TLO-05 หรืออยู่ระหว่างการเจรจาต่อรอง ในไตรมาสที่ 3-4 TLOจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จอย่างช้าในไตรมาสที่ 1-2 ของปีงบประมาณถัดไป
การเจรจาต่อรอง (Business Negotiation) ปีละไม่น้อยกว่า 50% ของการจับคู่ธุรกิจ					
การพิสูจน์เทคโนโลยี (Proof of Technology) ปีละไม่น้อยกว่า 30% ของการเจรจาต่อรอง					
ทำสัญญาและการลงนามอนุญาตให้ใช้สิทธิ ปีละไม่น้อยกว่า 5% ของผลิตภัณฑ์ ที่ผ่านการเจรจาต่อรอง					

■ ปีงบประมาณปัจจุบัน

■ ปีงบประมาณถัดไป

4.2 เทคนิคในการวางแผนและแผนกลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน

เทคนิคในการวางแผนและแผนกลยุทธ์ในการปฏิบัติงานกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากผลงานวิจัย ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ให้บรรลุเป้าหมายตามที่มุ่งหวัง ผู้เขียนได้นำเป้าหมายและนำดัชนีชี้วัดความสำเร็จที่ใช้แผนกลยุทธ์ร่วมกัน จัดกลุ่มเข้าด้วยกัน ทั้งนี้ ดัชนีชี้วัดความสำเร็จทุกตัวเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนให้การปฏิบัติงานสำเร็จตามเป้าหมายของการทำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

4.2.1 เทคนิคในการวางแผนการปฏิบัติงานกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากงานวิจัย ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

จากกลยุทธ์ในการปฏิบัติงานของงานถ่ายทอดเทคโนโลยี ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาในภาพรวม เพื่อให้เห็นภาพความเกี่ยวข้องกันของดัชนีชี้วัดความสำเร็จที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย

สำหรับในส่วนของเทคนิคการวางแผนการปฏิบัติงาน ผู้เขียนจะนำเสนอเฉพาะในส่วน ของกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของคู่มือฉบับนี้ เริ่มต้นจากการจับคู่ธุรกิจ จนถึงการทำสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 เทคนิคในการวางแผนการปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอน

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	เทคนิคในการวางแผนการปฏิบัติงาน
<p>ขั้นตอนที่ 1 การจับคู่ธุรกิจ</p> <p>หมายเลข :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการแสดงความประสงค์ใช้ ประโยชน์ในทรัพย์สินทางปัญญาต่อ มหาวิทยาลัย 2. ผู้ประกอบการขออนุญาตใช้ทรัพย์สินทาง ปัญญาของมหาวิทยาลัย 3. TLO ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลใน ฟอรัม WUSTP-TLO-03 4. เสนอฟอรัม WUSTP-TLO-03 ให้ ผอ.ให้ ความเห็น 5. เสนอฟอรัม WUSTP-TLO-03 ให้รอง อธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการสังคมให้ ความเห็น 6. เสนอฟอรัม WUSTP-TLO-03 ให้อธิการบดี พิจารณาอนุญาต 7. เสนอฟอรัม WUSTP-TLO-03 ที่ได้รับอนุมัติ แล้ว ให้นักวิจัยพิจารณาถ่ายทอดเทคโนโลยี 8. นักวิจัยตอบกลับผลการพิจารณาถ่ายทอด เทคโนโลยี 9. ให้ผู้ประกอบการเขียนแผนการดำเนินงาน ในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา 10. TLO ตรวจสอบข้อมูลในแผนการดำเนินงาน ในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา 	<p>สร้างความคุ้นเคยให้กับผู้ประกอบการ ใน บริการของฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทาง ปัญญาและฝ่ายอื่นในอุทยานวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แนะนำให้รู้จักอุทยานวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีในภาพรวมพอสังเขป 2. ให้ข้อมูลภารกิจของอุทยานวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ที่มีเป้าหมายในการผลักดัน ผู้ประกอบการให้ประสบความสำเร็จในการ ประกอบธุรกิจ เพื่อเศรษฐกิจโดยรวมของ ประเทศ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์อื่นใดแอบแฝง ซึ่งเป้าหมายในการประสบความสำเร็จทาง ธุรกิจเป็นเป้าหมายเดียวกับผู้ประกอบการ เช่นกัน <p>เมื่อปฏิบัติดังนี้แล้ว ผู้ประกอบการจะคลาย ความกังวล และหายเคลือบแคลงสงสัยว่า อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ช่วยเหลือ เขาทำไม ช่วยเหลือเพื่ออะไร และช่วยแล้ว อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้อะไร ตอบแทนกลับมา มีอะไรเป็นวาระซ่อนเร้นอยู่ หรือไม่</p> <p>หากไม่ทำให้ผู้ประกอบการเข้าใจวัตถุประสงค์ ของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทาง ผู้ประกอบการจะวิตกกังวลไปต่าง ๆ นา ๆ ทำให้ไม่ค่อยกล้าเดินทางรับเทคโนโลยีอย่างเต็มที่ ส่งผลให้กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีล่าช้า ออกไปโดยไม่จำเป็น ทำให้ผู้ประกอบการเสีย โอกาสทางการตลาดได้</p>
<p>ขั้นตอนที่ 2 การเจรจาต่อรอง</p> <p>หมายเลข :</p>	<p>เทคนิคในการปฏิบัติงานการเจรจาต่อรอง ฝ่าย มหาวิทยาลัยจะเป็นฝ่ายให้ข้อมูลในลักษณะ บอกเล่า ดังนี้</p>

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	เทคนิคในการวางแผนการปฏิบัติงาน
<p>11. นัดหมาย ผอ. ผปก. นักวิจัย และ TLO เพื่อเจรจาร่วมกันในเบื้องต้น</p> <p>12. นักวิจัย ผอ. TLO เสร็จงานในเบื้องต้นกับผู้ประกอบการ</p> <p>13. นัดหมาย ผอ. ผปก. นักวิจัย และ TLO เพื่อเจรจาร่วมกันในรายละเอียด</p> <p>14. เสร็จงานต่อรองในทุกด้านจนเป็นที่พอใจทั้ง 2 ฝ่าย ได้แก่ ผลตอบแทน ระยะเวลา เงื่อนไขต่าง ๆ</p>	<p>1. ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา นำเสนอรูปแบบการรับเทคโนโลยี วิธีการประเมินมูลค่า ระดับความพร้อมของเทคโนโลยี</p> <p>2. นักวิจัยนำเสนอคุณสมบัติของเทคโนโลยี ความเป็นมา ระยะเวลาในการทำวิจัยงบประมาณที่ใช้ในการวิจัย</p> <p>โดยไม่นำเสนอจำนวนเงินผลตอบแทน ระยะเวลา หรือเงื่อนไข ที่ทางมหาวิทยาลัยได้หารือและสรุปเป็นกรอบไว้แล้วก่อนการเจรจากับผู้ประกอบการ แต่ทางมหาวิทยาลัยจะให้ผู้ประกอบการเป็นฝ่ายเสนอ ทั้งจำนวนผลตอบแทน และขอบเขตการใช้เทคโนโลยี เพื่อพิจารณาความต้องการของผู้ประกอบการเทียบกับกรอบที่ได้สรุปไว้เป็นฐานในการต่อรอง</p> <p>ในประเด็นสำคัญการเจรจาต่อรอง ต้องตกลงกันให้ชัดเจนและเข้าใจตรงกันทั้งสองฝ่าย เพื่อว่าเมื่อนำข้อมูลไปจัดทำสรุปข้อตกลงและทำสัญญาจะไม่มีปัญหาภายหลัง</p>
<p>ขั้นตอนที่ 3 สรุปข้อตกลง</p> <p>หมายเลข :</p> <p>15. หลังจากเจรจางานได้ข้อสรุป จะมีบันทึกข้อตกลงที่ตกลงร่วมกัน ถือเป็นการตกลงในเบื้องต้น</p> <p>16. ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญานักวิจัย และ ผปก. พิจารณาลงนามรับรองข้อตกลงร่วมกัน</p> <p>17. ร่างสัญญาตามสรุปข้อตกลงที่ได้รับการรับรองแล้ว</p>	<p>เทคนิคในการสรุปข้อตกลง จัดทำข้อตกลงให้มีความชัดเจน รัดกุม ครอบคลุม ตรงประเด็น เพื่อว่าเมื่อนำร่างสัญญาให้คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาพิจารณา จะเป็นสัญญาที่มีความสมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ทำให้การพิจารณาผลตอบแทน ระยะเวลา ขอบเขตการใช้สิทธิ หรือข้อตกลงใด เป็นสัญญาที่อ่านเข้าใจง่าย</p>
<p>ขั้นตอนที่ 4 คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาพิจารณา</p> <p>หมายเลข :</p> <p>18. นัดกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อประชุมพิจารณาร่างสัญญา</p> <p>19. เสนอร่างสัญญาให้คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาพิจารณา</p>	<p>เทคนิคในการเสนอให้คณะกรรมการทรัพย์สินทางปัญญาพิจารณาสัญญา</p> <p>ในการพิจารณาร่างสัญญา ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เปิดไฟล์เวิร์ดขึ้นสู่จอภาพใหญ่ในห้องประชุม ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาปรับแก้ตามที่คณะกรรมการให้ความเห็น คณะกรรมการอ่านทวนจากจอภาพ</p>

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	เทคนิคในการวางแผนการปฏิบัติงาน
20. แก้ไขร่างสัญญาตามความเห็นของคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา 21. ร่างสัญญาที่ได้แก้ไขแล้ว เวียนแจ้งคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาทาง E-Office และ E-Mail	และปรับแก้ไขในสาระสำคัญกันจนแล้วเสร็จในห้องประชุม ทำให้ในการพิจารณาครั้งต่อไปเป็นการพิจารณาที่ไม่มีประเด็นสำคัญมาก ทั้งนี้เนื่องจากคณะกรรมการมีทั้งกรรมการภายในและกรรมการภายนอก ในขั้นตอนของการพิจารณาร่างสัญญาที่ได้แก้ไขแล้วตามหมายเลขที่ 21 ทางฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาจึงไม่ต้องนัดประชุมอีก ทำให้รั้งระยะเวลาและประหยัดงบประมาณ ซึ่งใช้ในการประชุมต่อครั้งประมาณหนึ่งหมื่นบาท แต่ใช้วิธีเวียนทาง E-Office สำหรับกรรมภายในและส่งทาง E-Mail สำหรับกรรมการภายนอก
ขั้นตอนที่ 5 ทำสัญญา หมายเลข : 22. จัดทำสัญญาฉบับจริง ตามที่คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว 23. จัดพิธีลงนามอย่างเป็นทางการและอาจจะมีการจัดงานแถลงข่าวร่วมด้วย	เทคนิคในการปฏิบัติ ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาจะประเมินว่าในระยะเวลาอันใกล้นี้ มีสัญญาที่กำลังจะแล้วเสร็จและพร้อมลงนามหรือไม่ หากมีจะรวบไว้จัดพิธีลงนามอย่างเป็นทางการในครั้งเดียวกัน โดยสัญญาที่เสร็จก่อนลงนามก่อนและทางผู้ประกอบการนำไปใช้ได้ก่อน เพียงแต่จัดพิธีลงนามอย่างเป็นทางการพร้อมกัน เพื่อการจัดงานจะมีความยิ่งใหญ่ และดูน่าสนใจมากขึ้น

4.2.2 กลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน

การปฏิบัติตามดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการปฏิบัติงาน เป็นการเสริมให้การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เริ่มตั้งแต่การวางรากฐานให้มีการวางแผนการทำวิจัยที่มีความพร้อมในการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ตามมาด้วยการพัฒนาเครือข่ายอุทยานวิทยาศาสตร์ การประชาสัมพันธ์ และสุดท้ายการเริ่มต้นเข้าสู่กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี เป็นการเชื่อมโยงดัชนีชี้วัดความสำเร็จเข้าด้วยกันทุกตัว แต่สำหรับคู่มือฉบับนี้ ผู้เขียนจะนำเสนอในส่วนของแผนกลยุทธ์ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี ตามวัตถุประสงค์ของคู่มือดังกล่าวที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 กลยุทธ์ในการปฏิบัติงานของดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	แผนกลยุทธ์
<p>กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี</p> <p>KPI :</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจับคู่ธุรกิจ (Business matching) (สอว.) - การเจรจาต่อรองเพื่อนำไปสู่การนำผลงานวิจัย /นวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ (มวล.) - การเจรจาต่อรอง (Business Negotiation) (สอว.) - การจัดทำผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง/ต้นแบบ (สอว.) - การพิสูจน์เทคโนโลยี (Proof of Technology) (สอว.) - ผลงานวิจัยหรือทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถออกสู่เชิงพาณิชย์ (สอว.) - การจัดทำสัญญาและการลงนามอนุญาตให้ใช้สิทธิในการนำผลงานวิจัย /นวัตกรรมสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 1 (มวล.) (สอว.) - จัดทำสัญญาและการลงนามอนุญาตให้ใช้สิทธิ (สอว.) 	<p>แผนกลยุทธ์ในการปฏิบัติงานเพื่อให้สามารถนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ เนื่องจากการนำเทคโนโลยีจากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ประกอบด้วย 2 แนวทางหลัก ได้แก่ การถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้ผู้รับเทคโนโลยีนำไปประกอบธุรกิจ และต่อยอดงานวิจัยที่ยังไม่พร้อมสำหรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้มีความพร้อมมากขึ้น ซึ่งขณะนี้ทางฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาได้ดำเนินการควบคู่ทั้ง 2 แนวทาง ดังนี้</p> <p>1. แนวทางการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากมหาวิทยาลัยสู่ผู้ประกอบการด้วยเทคโนโลยีจากงานวิจัยที่มีความพร้อมสำหรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ผู้ประกอบการ ทางฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาได้ดำเนินการทั้งการวางแผนการทำงานวิจัยให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และผลักดันให้เกิดกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างเต็มที่</p> <p>ผู้อำนวยการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้หารือและวางแผนร่วมกันกับฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ในการสนับสนุนให้เกิดการนำเทคโนโลยีจากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และเข้าใจความจำเป็นว่ากว่าจะถึงขั้นตอนของการทำสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี หรืออนุญาตให้ใช้สิทธิผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีกิจกรรมตามขั้นตอนเพื่อสร้างความมั่นใจในเทคโนโลยีว่าสามารถนำไปใช้ในธุรกิจได้สมประโยชน์จริง ซึ่งฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาต้องมีงบประมาณสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น การให้ผู้ประกอบการทดลองใช้สินค้าด้วยตัวเอง ต่อมาด้วยการทดลองในกลุ่มที่ใหญ่ขึ้น จากนั้นเมื่อผู้ประกอบการมีความมั่นใจมากขึ้น</p>

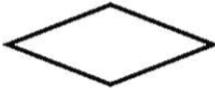
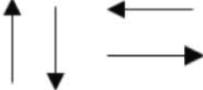
ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	แผนกลยุทธ์
	<p>แล้ว ให้ทดลองตลาดก่อน แล้วค่อยรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี</p> <p>2. ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ดำเนินการให้ทุนสนับสนุนการต่อยอดผลงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ โดยให้นักวิจัยยื่นใบสมัครรับทุนและนำเสนอผลงาน และมีคณะกรรมการคัดเลือกผลงานที่มีความเป็นไปได้ทั้งด้านเทคโนโลยีและด้านการตลาด ผลงานที่ผ่านการคัดเลือกจะทำสัญญารับทุน เมื่อนักวิจัยพัฒนาแล้วเสร็จตามสัญญา ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา จะนำเทคโนโลยีจากผลงานวิจัยเหล่านั้น ออกตลาดเพื่อจับคู่ธุรกิจ เข้าสู่กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีต่อไป</p> <p>ทั้งนี้ ทางฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้จัดทำข้อเสนอโครงการที่ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องมีกิจกรรมในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี และการให้ทุนต่อยอดงานวิจัยให้มีความพร้อมสำหรับการออกสู่เชิงพาณิชย์ เพื่อรับการจัดสรรงบประมาณ ทั้งจากมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และจากสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์ (สอว.)</p>

4.3 เทคนิคในการปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ในการดำเนินงานของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีเครือข่ายอยู่ทั่วประเทศ สำหรับอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นเครือข่ายของอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคใต้ โดยมีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นแม่ข่าย ดังนั้น ในการพัฒนางานของอุทยานวิทยาศาสตร์ จึงมีทั้งการปรับปรุงและพัฒนาจากการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ของหน่วยงานเอง และจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ของเครือข่าย ซึ่งเครือข่ายอุทยานวิทยาศาสตร์ มีการจัดงานในลักษณะของการแบ่งปันประสบการณ์ (Sharing) อย่างต่อเนื่องตลอดทุกปี เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันจากการดำเนินงานที่ผ่านมาของแต่ละมหาวิทยาลัย ตลอดจนการศึกษาดูงานจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในเครือข่าย และเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2562 อุทยาน

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ได้ศึกษาดูงานของอุทยานวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้แบ่งปันประสบการณ์และวิธีการทำงานอย่างละเอียด เป็นประโยชน์กับอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นอย่างมาก เช่น การสร้างแบบฟอร์มในการทำงานแต่ละขั้นตอนที่เพิ่มความชัดเจน เข้าใจง่าย ป้องกันปัญหาที่จะเกิดในอนาคต ทางฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาจึงได้นำมาประยุกต์ใช้ โดยทางผู้อำนวยการได้บอกกล่าวและขออนุญาตกับทางผู้บริหารของอุทยานวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เรียบร้อยแล้ว ก่อนที่ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ นำมาดัดแปลงประยุกต์ใช้

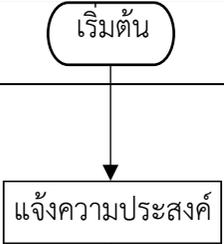
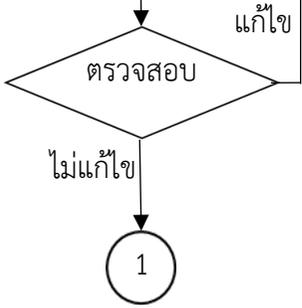
สำหรับการปฏิบัติงานในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัยเพื่อนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์นั้น ผู้เขียนอธิบายโดยใช้ผังการปฏิบัติ (Flow Chart) ในการอธิบายเทคนิคในการปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอน และเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์ที่ใช้ในผังการปฏิบัติงาน ผู้เขียนอธิบายความหมายของสัญลักษณ์ดังภาพที่ 4.1

สัญลักษณ์	ความหมาย
	จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด
	การปฏิบัติงาน หรือจุดที่มีการปฏิบัติงาน แต่ไม่มีการตัดสินใจและการอนุมัติ
	การตัดสินใจ ทางเลือก หรือการอนุมัติอย่างใดอย่างหนึ่ง
	ทิศทาง แทนทิศทางของขั้นตอนการดำเนินงาน ซึ่งจะปฏิบัติต่อเนื่องตามหัวลูกศร
	การเชื่อมต่อจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดแต่ละหน้า ตามจำนวนเลขที่แสดงในสัญลักษณ์
	จุดเชื่อมต่อ แทนจุดเชื่อมต่อของผังงานในที่มีเส้นมาบรรจบกันเพื่อไปสู่การทำงานที่เหมือนกัน

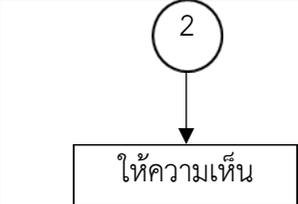
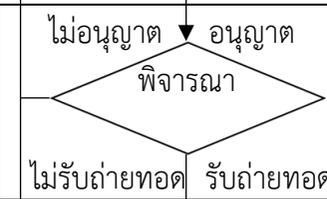
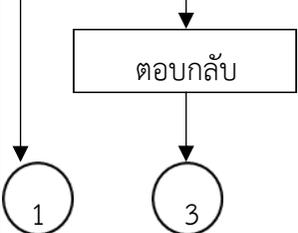
ภาพที่ 4.1 ความหมายของสัญลักษณ์ในผังการปฏิบัติงาน (Flow Chart)

ที่มา : รุ่งโรจน์ ศิริพันธ์ (2562, น. 57)

ตารางที่ 4.5 แผนผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Work Flow) กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ที่	ผังกระบวนการ	รายละเอียดงาน	ผู้รับผิดชอบ	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลา	หมายเหตุ
						
1		ผู้ประกอบการแสดงความประสงค์ใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินทางปัญญาต่อมหาวิทยาลัย (ในทางปฏิบัติไม่ได้แจ้งมหาวิทยาลัย เป็นข้อมูลเบื้องต้นที่ TLO รับทราบ)	จนท.TLO	ฟอร์ม WUSTP-TLO-02	1 วัน	1.ผู้ประกอบการเขียนฟอร์ม WUSTP-TLO-02 2. จนท.TLO จัดเก็บฟอร์ม WUSTP-TLO-02 เป็นข้อมูลเบื้องต้น
2		ผู้ประกอบการขออนุญาตใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย	จนท.TLO	ฟอร์ม WUSTP-TLO-03	1 สัปดาห์	1.ผู้ประกอบการเขียนฟอร์ม WUSTP-TLO-03
3		TLO ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในฟอร์ม WUSTP-TLO-03	จนท.TLO	ฟอร์ม WUSTP-TLO-03	1 วัน	

กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ที่	ผังกระบวนการ	รายละเอียดงาน	ผู้รับผิดชอบ	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลา	หมายเหตุ
4		เสนอฟอร์ม WUSTP-TLO-03 ให้ ผอ. ให้ความเห็น	จนท.TLO	ฟอร์ม WUSTP-TLO-03	1 วัน	
5		เสนอฟอร์ม WUSTP-TLO-03 ให้ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการสังคม ให้ความเห็น	จนท.TLO	ฟอร์ม WUSTP-TLO-03	3 วัน	
6		เสนอฟอร์ม WUSTP-TLO-03 ให้อธิการบดี พิจารณาอนุญาต	จนท.TLO	ฟอร์ม WUSTP-TLO-03	3 วัน	กรณีอนุมัติ ไปขั้นตอนที่ 7 กรณีไม่อนุมัติ ยุติงาน สิ้นสุด
7		เสนอฟอร์ม WUSTP-TLO-03 ที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้นักวิจัย พิจารณาถ่ายทอดเทคโนโลยี	จนท.TLO	ฟอร์ม WUSTP-TLO-03 ที่ได้รับอนุมัติแล้ว	3 วัน	ในกรณีรับการถ่ายทอด นักวิจัยอาจจะเพิ่ม-ลดเงื่อนไขต่างๆได้ตามสมควร
8		นักวิจัยตอบกลับผลการ พิจารณาถ่ายทอดเทคโนโลยี	นักวิจัย	ฟอร์ม WUSTP-TLO-04	1 วัน	

กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ที่	ผังกระบวนการ	รายละเอียดงาน	ผู้รับผิดชอบ	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลา	หมายเหตุ
9		ให้ผู้ประกอบการเขียนแผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา	จนท.TLO	ฟอร์มWUSTP-TLO-05	1-2 สัปดาห์	เพื่อให้ผู้ประกอบการได้ไตร่ตรอง ทบทวน และวางแผนการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาให้ชัดเจน รอบคอบ
10		TLO ตรวจสอบข้อมูลในแผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา	จนท.TLO	ฟอร์มWUSTP-TLO-05	1 วัน	
11		นัดหมาย ผอ. ผปก. นักวิจัย และ TLO เพื่อเจรจาร่วมกันในเบื้องต้น	จนท.TLO / Admin		1 วัน	
12		นักวิจัย ผอ. TLO เสร็จงานเบื้องต้นกับผู้ประกอบการ	จนท.TLO	NDA MTA	1 วัน	การให้ข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญา หากมีข้อมูลที่ห้ามเปิดเผยหรือห้ามนำไปใช้ประโยชน์ ก่อนการทำสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยีทางมหาวิทยาลัยต้องทำ NDA ป้องกันปัญหาไว้

กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ที่	ผังกระบวนการ	รายละเอียดงาน	ผู้รับผิดชอบ	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลา	หมายเหตุ
13		นัดหมาย ผอ. ผปก. นักวิจัย และ TLO เพื่อเจรจาร่วมกันในรายละเอียด	จนท.TLO / Admin		1 วัน	
14		เจรจาดำเนินในทุกด้านจนเป็นที่พอใจทั้ง 2 ฝ่าย ได้แก่ ผลตอบแทน ระยะเวลา เงื่อนไขต่างๆ	จนท.TLO		3-4 ครั้ง แล้วแต่กรณี ใช้เวลา 1-2 เดือน	การส่งมอบวัตถุดิบระหว่างการเจรจา ทางมหาวิทยาลัยต้องทำ MTA ไว้เพื่อป้องกันการนำวัตถุดิบไปใช้นอกเหนือวัตถุประสงค์ของการเจรจา
15		หลังจากเจรจาดำเนินได้ข้อสรุป จะมีบันทึกข้อตกลงที่ตกลงร่วมกัน ถือเป็นข้อตกลงเบื้องต้น	จนท.TLO	บันทึกข้อตกลง	1 วัน	
16		ผอ. TLO นักวิจัย และ ผปก. พิจารณาลงนามรับรองข้อตกลงร่วมกัน	จนท.TLO	บันทึกข้อตกลง	1 วัน	

กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ที่	ผังกระบวนการ	รายละเอียดงาน	ผู้รับผิดชอบ	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลา	หมายเหตุ
17		ร่างสัญญาตามสรุปข้อตกลงที่ได้รับการรับรองแล้ว	จนท.TLO	ร่างสัญญา	1 วัน	
18		นัดกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อประชุมพิจารณาร่างสัญญา	จนท.TLO / Admin		1 วัน	
19		เสนอร่างสัญญาให้คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาพิจารณา	จนท.TLO	ร่างสัญญา	1 วัน	คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาข้อตกลง สัญญาเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย
20		แก้ไขร่างสัญญาตามความเห็นของคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา	จนท.TLO		1 วัน	

กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ที่	ผังกระบวนการ	รายละเอียดงาน	ผู้รับผิดชอบ	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	ระยะเวลา	หมายเหตุ
21		ร่างสัญญาที่ได้แก้ไขแล้ว เวียนแจ้งกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ทางออฟฟิศและอีเมล	จนท.TLO / Admin	ร่างสัญญาฉบับแก้ไข	1 วัน	
22		จัดทำสัญญาฉบับจริง ตามที่คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว	จนท.TLO	สัญญาฉบับจริง จำนวน 2 ฉบับ	1 วัน	
23		จัดพิธีลงนามอย่างเป็นทางการและอาจจะมีจัดงานแถลงข่าวร่วมด้วย	จนท.TLO / Admin		1 วัน	

จากภาพกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีข้างต้น เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจมากยิ่งขึ้น จึงขอ ยกตัวอย่างแบบฟอร์มต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินงาน โดยเริ่มอธิบายตามกระบวนการขั้นตอนการ ปฏิบัติงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจับคู่ธุรกิจ

หมายเลข 1 ผู้ประกอบการแสดงความประสงค์ใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินทางปัญญาต่อ มหาวิทยาลัย

หลังจากฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาทำการประชาสัมพันธ์งานวิจัยที่พร้อมนำไปใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ จนมีผู้ประกอบการสนใจรับเทคโนโลยี กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีจึง เริ่มต้นขึ้นในขั้นตอนที่ 1 คือการจับคู่ธุรกิจ หมายถึงงานวิจัยของมหาวิทยาลัยได้รับความสนใจจาก ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะรับเทคโนโลยี เกิดการจับคู่กันระหว่างงานวิจัยกับผู้ประกอบการ ฝ่ายบริหาร จัดการทรัพย์สินทางปัญญา จึงให้ผู้ประกอบการกรอกข้อมูลในฟอร์ม “แบบแสดงความประสงค์ใช้ ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา” (WUSTP-TLO-02) เป็นฟอร์มสำหรับผู้ประกอบการแจ้งความประสงค์ ใช้ทรัพย์สินทางปัญญากับมหาวิทยาลัย โดยทางฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาจัดเก็บเป็นข้อมูล เบื้องต้นสำหรับการติดต่อประสานงานกับผู้ประกอบการในครั้งต่อไป

WUSTP-TLO-02

แบบแสดงความประสงค์ใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ข้าพเจ้า .....

อายุ ..... สัญชาติ ..... ที่อยู่ .....

หมายเลขโทรศัพท์ ..... โทรสาร .....

E-Mail : .....

ขอยื่นเอกสารฉบับนี้ เพื่อแสดงความประสงค์ใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญาในนามของ

บุคคลธรรมดา คือ .....

อายุ .....ปี เลขประจำตัวประชาชน ..... สัญชาติ .....

ที่อยู่ .....

นิติบุคคล คือ .....

เป็นนิติบุคคลประเภท .....

จดทะเบียนไว้ ณ ..... เมื่อวันที่ .....

เลขทะเบียนที่ .....

สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ .....

มีความประสงค์จะขอใช้ทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง.....

.....ซึ่งเป็นผลงานทรัพย์สินทางปัญญาของ.....

.....สาขาวิชา.....สำนักวิชา.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ.....

(.....)

ภาพที่ 4.2 แบบแสดงความประสงค์ใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา
ที่มา : ผู้เขียนปรับแบบฟอร์มมาจากศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ในขั้นตอนนี้ผู้ประกอบการอาจจะรู้สึกแปลกใหม่กับบริการของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงเป็นช่วงเวลาของการสร้างรู้สึกคุ้นชินกับบริการและบรรยากาศของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งในแง่ของคุณค่าของบริการที่อุทยานวิทยาศาสตร์มีไว้สำหรับบริการให้กับผู้ประกอบการหรือผู้สนใจทั่วไป และในแง่ของการดำเนินงานที่เป็นมิตร เป็นที่พึงพาให้บรรลุเป้าหมายในธุรกิจ ถึงแม้จะมีการกรอกฟอร์มที่อาจจะดูเหมือนเป็นข้อผูกพัน แต่ในความเป็นจริงเป็นการแสดงเจตนารมณ์ของผู้ประกอบการที่แสดงให้ทางฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาทราบ เพื่อฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ได้หาแนวทางการให้บริการที่ตอบโจทย์ของผู้ประกอบการให้สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด โดยอาจจะใช้บริการของฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาร่วมกับบริการของฝ่ายอื่นในอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก็เป็นไปได้

ในขั้นตอนนี้ หากฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา สามารถสร้างความเข้าใจในภารกิจของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีต่อผู้ประกอบการได้ จะทำให้การดำเนินงานในขั้นตอนนี้ไปจนเสร็จสิ้นกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี จะมีความราบรื่น คล่องตัวขึ้น ดังนั้นฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาควรดำเนินกิจกรรมกับผู้ประกอบการ ดังนี้

- สร้างความคุ้นเคยกับผู้ประกอบการให้ผู้ประกอบการไม่รู้สึกกลัวหรือกังวล ในการขออนุญาตให้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย
- สร้างความเข้าใจกับผู้ประกอบการว่าการยื่นแบบคำขออนุญาตใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเป็นเพียงการยื่นข้อเสนอเท่านั้น ไม่ใช่สัญญาที่จะใช้บังคับตามกฎหมาย
- ให้ข้อมูลให้ผู้ประกอบการเข้าใจถึงประโยชน์ ข้อดี ที่จะได้รับจากการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมที่ได้มีการวิจัยแล้วไปใช้ในเชิงพาณิชย์ รวมถึงเจตนาของมหาวิทยาลัยที่ต้องการสนับสนุนผู้ประกอบการให้นำเทคโนโลยีจากผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์มากกว่าการมุ่งที่ผลตอบแทน

หมายเลข 2 ผู้ประกอบการขออนุญาตใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย

เมื่อผู้ประกอบการมีความเข้าใจในการใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย และมีความสบายใจในการเข้าสู่กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี จนท. TLO ให้ผู้ประกอบการกรอกฟอร์ม “แบบคำขออนุญาตใช้ทรัพย์สินทางปัญญา” (WUSTP-TLO-03) โดยในหน้าแรกของ แบบคำขออนุญาตใช้ทรัพย์สินทางปัญญา เป็นข้อมูลเหมือนกับแบบแสดงความประสงค์ใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-02) ทุกประการ แต่เหตุที่ต้องให้ผู้ประกอบการเขียนฟอร์มแบบแสดงความประสงค์ใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญาก่อน แล้วค่อยเขียนแบบคำขออนุญาตใช้ทรัพย์สินทางปัญญาตามมาในภายหลัง เพราะในแบบคำขออนุญาตใช้ทรัพย์สินทางปัญญา จะมีเรื่องค่าตอบแทน เรื่องสิทธิ เรื่องขอบเขตการใช้งานเข้ามาเกี่ยวข้อง หากในการพบเจอกันครั้งแรก ผู้ประกอบการยังไม่มี ความเข้าใจ หรือความคุ้นเคยกับการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ จะทำให้ผู้ประกอบการรู้สึกตึงเครียด วิตกกังวลจนล้มเลิกความตั้งใจไปก่อนที่จะได้รับทราบประโยชน์ ข้อดี ในการสนับสนุนผู้ประกอบการของมหาวิทยาลัย

WUSTP-TLO-03

แบบคำขออนุญาตใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา

เขียนที่ .....

.....

.....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ข้าพเจ้า .....

อายุ ..... สัญชาติ ..... ที่อยู่ .....

.....

หมายเลขโทรศัพท์ ..... โทรสาร .....

E-Mail : .....

ขอยื่นคำขอลบนี้ เพื่อขออนุญาตใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญาในนามของ

บุคคลธรรมดา คือ .....

อายุ .....ปี เลขประจำตัวประชาชน ..... สัญชาติ .....

ที่อยู่ .....

.....

นิติบุคคล คือ .....

เป็นนิติบุคคลประเภท .....

จดทะเบียนไว้ ณ ..... เมื่อวันที่ .....

เลขทะเบียนที่ .....

สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ .....

.....

มีความประสงค์จะขอใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง.....

.....ซึ่งเป็นผลงานทรัพย์สินทางปัญญาของ.....

.....สาขาวิชา.....สำนักวิชา.....

.....

ใบการนี้ จึงใคร่ขอส่งข้อเสนอในการขออนุญาตใช้สิทธิ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.3 แบบคำขออนุญาตใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (หน้าที่ 1)
ที่มา : ผู้เขียนปรับแบบฟอร์มมาจากศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หมายเลข 3 ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในแบบคำขออนุญาตใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-03)

หลังจากผู้ประกอบการกรอกข้อมูลในฟอร์มแบบคำขออนุญาตใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-03) แล้วเสร็จ ก่อนเสนอให้ ผู้อำนวยการ รองอธิการบดี และอธิการบดี ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาจะตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อน เพราะผู้ประกอบการอาจจะเข้าใจความหมายของข้อความในฟอร์มไม่ตรงกับเจตนาที่ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาต้องการจะสื่อ ก็เป็นไปได้ เพื่อความถูกต้อง เรียบร้อย จึงควรตรวจสอบก่อน แม้จะมีการอธิบายก่อนแล้วก็ตาม

หมายเลข 4 เสนอแบบคำขออนุญาตใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-03) ให้ผู้อำนวยการให้ความเห็น

นำเสนอแบบคำขออนุญาตใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-03) ให้ผู้อำนวยการพิจารณาให้ความเห็นในระบบ E-Office เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีนโยบายการรับ-ส่งเอกสารในระบบ E-Office เป็นการลดกระดาษ ลดโลกร้อน และในระบบ E-Office สามารถค้นหาเอกสารได้ตลอดไป ไม่สูญหาย โดยดำเนินการ ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ธุรการของฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เสนอเรื่องแบบคำขออนุญาตใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-03) ถึงผู้อำนวยการ โดยส่งเรื่องผ่านเจ้าหน้าที่ธุรการส่วนกลางที่รับผิดชอบ E-Office ให้เสนอต่อผู้อำนวยการพิจารณาให้ความเห็น ในระบบ E-Office
2. เจ้าหน้าที่ธุรการของฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา สำเนาแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา (ต้นเรื่อง) ในระบบ E-Office เพื่อใช้ติดตามความคืบหน้า

หมายเลข 5 เสนอแบบคำขออนุญาตใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-03) ให้รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการสังคมให้ความเห็น

เมื่อผู้อำนวยการให้ความเห็นแล้วเจ้าหน้าที่ธุรการส่วนกลางที่รับผิดชอบระบบ E-Office ของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เสนอเอกสารไปยังรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการสังคม เพื่อขอความเห็นต่อไป

หมายเลข 6 เสนอแบบคำขออนุญาตใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-03) ให้อธิการบดีพิจารณาอนุญาต

เมื่อรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการสังคมให้ความเห็นแล้ว เลขานุการของรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการสังคม เสนอเอกสารต่อยังอธิการบดี เพื่อพิจารณาอนุญาตข้อเสนอตามแบบคำขออนุญาตใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หากท่านอธิการบดีไม่อนุญาต การดำเนินจะสิ้นสุดลง ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ยุติการดำเนินงาน หากท่านอธิการบดีอนุญาตฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ดำเนินการต่อในขั้นหมายเลข 7

หมายเลข 7 เสนอแบบคำขออนุญาตใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-03) ที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้นักวิจัยพิจารณาถ่ายทอดเทคโนโลยี

นำเสนอเอกสาร รูปแบบคำขออนุญาตใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-03) ที่ได้รับอนุญาตจากท่านอธิการบดีแล้วส่งให้นักวิจัยพิจารณาข้อมูลและผู้ประกอบการเสนอ

1. เจ้าหน้าที่ธุรการของฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ทำหนังสือในในระบบ E-Office พร้อมสแกนแบบคำขออนุญาตใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-03) แนบเรื่อง

2. ส่งเอกสารไปยังเจ้าหน้าที่ธุรการส่วนกลางที่รับผิดชอบระบบ E-Office ของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3. สำเนาเรื่องถึงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติฯ ใช้ติดตามความคืบหน้าของเรื่องในระบบ E-Office ได้ตลอด

4. เจ้าหน้าที่ธุรการส่วนกลางที่รับผิดชอบระบบ E-Office ของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เสนอเอกสารให้นักวิจัยพิจารณาในระบบ E-Office

หมายเลข 8 นักวิจัยตอบกลับผลการพิจารณาถ่ายทอดเทคโนโลยี

เมื่อนักวิจัยพิจารณาข้อมูลในฟอร์มแบบคำขออนุญาตใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-03) แล้ว นักวิจัยอาจจะตัดสินใจไม่รับถ่ายทอด /ไม่อนุญาตให้ใช้สิทธิก็ได้ หากนักวิจัยไม่รับถ่ายทอด /อนุญาตให้ใช้สิทธิ TLO ยุติการดำเนินงานและแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบ หรือหากนักวิจัยรับการถ่ายทอด /อนุญาตให้ใช้สิทธิ พร้อมกำหนดเงื่อนไขต่อจากข้อเสนอของผู้ประกอบการ นักวิจัยตอบกลับด้วยแบบฟอร์มพิจารณาเงื่อนไขการอนุญาตใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-04)

WUSTP
WASSAI UNIVERSITY SCIENCE AND TECHNOLOGY PARK

WUSTP-TLO-04

แบบฟอร์มพิจารณาเงื่อนไข
การอนุญาตใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เรียน ผู้อำนวยการอุทยานวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ตามที่ได้รับแจ้งจากศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญา ว่า .....(ชื่อผู้ขออนุญาต).....
มีความประสงค์ขอใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง.....
คำขอเลขที่.....ยื่นเมื่อวันที่.....นั้น
ข้าพเจ้า.....สำนักวิชา.....
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ซึ่งเป็นนักวิจัยหรือตัวแทนนักวิจัยของผลงานทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าวได้หารือกับ
นักวิจัยร่วมอื่นทั้งหมดแล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า

ยินดีอนุญาตให้บริษัทดังกล่าวใช้สิทธิ (ขอกำหนดเงื่อนไขต่อ)

ไม่อนุญาตให้บริษัทดังกล่าวใช้สิทธิ (จบ)

โดยขอกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ดังนี้

1. เห็นตามเงื่อนไขที่ทางผู้ขออนุญาตแจ้งมา
2. ขอกำหนดเงื่อนไขดังนี้
  - 2.1. รูปแบบการใช้สิทธิ เป็นแบบ
    - ให้ใช้สิทธิแต่เพียงผู้เดียว (Exclusive Licensing)
    - ให้ใช้สิทธิโดยไม่จำกัดแต่เพียงผู้เดียว (Non-Exclusive Licensing)
    - ให้ใช้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวแต่ไม่จำกัดเจ้าของสิทธิ (Sole Licensing)
  - 2.2. ขอบเขตการใช้สิทธิสูงสุด (สามารถประยุกต์ใช้ในรูปแบบใดได้บ้าง สิทธิที่อนุญาต เช่น
ผลิต/ขาย/ผลิตสินค้าได้บ้าง/ผลิตสินค้าไม่ได้บ้าง/ขายได้ทั่วประเทศ)
  - .....ปี
  - 2.3. ระยะเวลาการใช้สิทธิสูงสุด .....
  - 2.4. ค่าตอบแทนการขออนุญาตใช้สิทธิขั้นต่ำที่ยอมรับได้
    - ค่าเทคโนโลยีแรกเข้า (Upfront Fee) จำนวน.....บาท
    - ค่าตอบแทนการใช้สิทธิ (Royalty Fee) ในอัตรา ร้อยละ.....ต่อยอดขายสุทธิต่อปี
  - 2.5. เงื่อนไขอื่นๆ
  - .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะขอขอบคุณยิ่ง

ลงชื่อ.....นักวิจัย
(.....)
...../...../.....

ทั้งนี้เงื่อนไขที่ทางนักวิจัยแจ้งความประสงค์มานั้น ไม่เป็นการจำกัดสิทธิฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาในการ
เจรจาต่อรองกับผู้ขออนุญาต

กรุณาตอบกลับภายใน 10 วันหลังจากได้รับเอกสารนี้ หากไม่ตอบกลับ ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาจะใช้
เงื่อนไขตามที่มหาวิทยาลัยฯ พิจารณา

ภาพที่ 4.5 แบบฟอร์มพิจารณาเงื่อนไขการอนุญาตใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
ที่มา : ผู้เขียนปรับแบบฟอร์มมาจากศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หมายเลข 9 ให้ผู้ประกอบการเขียนแผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-05 TLO)

เมื่อนักวิจัยรับถ่ายทอด /อนุญาตให้ใช้สิทธิ จนท.TLO จะประสานผู้ประกอบการให้จัดทำข้อมูลตามฟอร์มแผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-05 TLO) เพื่อพิจารณาความพร้อม ความตั้งใจของผู้ประกอบการที่จะรับเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยไปใช้ประกอบธุรกิจ และเป็นกรอบแนวทางประกอบการวางแผนงานของผู้ประกอบการ

WUSTP-TLO-05

แผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ประกอบการที่จะนำทรัพย์สินทางปัญญาไปต่อยอด

- 1.1 ชื่อสถานประกอบการ.....
- 1.2 ลักษณะของกิจการ.....
- 1.3 ผลิตภัณฑ์หลักของกิจการ.....
- 1.4 ที่ตั้งสำนักงาน
  - เลขที่.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
  - เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
  - โทรศัพท์.....โทรสาร.....Email.....
- 1.5 ที่ตั้งโรงงาน (กรณีที่ไม่ได้อยู่บริเวณเดียวกับสำนักงาน)
  - เลขที่.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
  - เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
  - โทรศัพท์.....โทรสาร.....จดหมายอิเล็กทรอนิกส์.....
- 1.6 ชื่อผู้ประสานงาน
  - Email.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
- 1.7 วันจดทะเบียนก่อตั้ง ..... ทะเบียนเลขที่.....
- 1.8 ทุนจดทะเบียน ..... บาท
- 1.9 ความเป็นเจ้าของกิจการโดยคนไทย (สัดส่วนคนไทยที่ถือหุ้น) .....%
- 1.10 จำนวนบุคลากรและพนักงาน .....คน
  - ฝ่ายบริหาร   จำนวน .....คน
  - วิศวกรและฝ่ายเทคนิค   จำนวน .....คน
  - พนักงาน   จำนวน .....คน

ส่วนที่ 2 : รายละเอียดของการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา

- 2.1 ชื่อผลงานทรัพย์สินทางปัญญา.....
- 2.2 เจ้าของผลงานทรัพย์สินทางปัญญา.....
- 2.3 แนวคิด/แรงจูงใจในการนำทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าวไปใช้ประโยชน์
.....
.....
.....
- 2.4 วัตถุประสงค์ของการขออนุญาตใช้สิทธิผลงานทรัพย์สินทางปัญญานี้
.....
.....
.....

ภาพที่ 4.6 แผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (หน้าที่ 1)
ที่มา : ผู้เขียนปรับแบบฟอร์มมาจากศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

WUSTP-TLO-05

2.5 ผลิตภัณฑ์/บริการที่จะพัฒนาขึ้นภายหลังได้รับการอนุญาตใช้สิทธิ

2.5.1 ลักษณะผลิตภัณฑ์/บริการที่คาดว่าจะพัฒนา (หากได้มีการออกแบบไว้แล้ว ให้ใส่รูปของผลิตภัณฑ์มาด้วย)

.....

.....

2.5.2 จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ที่จะพัฒนาขึ้นเทียบกับผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน (เทียบกับผลิตภัณฑ์เดิมของตนเอง และ/หรือ ผลิตภัณฑ์ในท้องตลาด)

.....

.....

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลธุรกิจ

3.1 สภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรม (ขอให้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของอุตสาหกรรม/ตลาดอุตสาหกรรมนี้กำลังอยู่ในช่วงของการเติบโต/ตกต่ำ/ทรงตัว ภาพรวมของผลิตภัณฑ์ ปริมาณขาย ราคาจำหน่าย มูลค่าตลาดรวม สภาพการแข่งขัน รายชื่อคู่แข่งที่สำคัญ และแนวโน้มการแข่งขันของคู่แข่งรายใหม่เป็นต้น)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 กลุ่มลูกค้าเป้าหมายของธุรกิจคือใครบ้าง (โดยสามารถแบ่งออกเป็นลูกค้าหลัก ลูกค้ารองได้)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

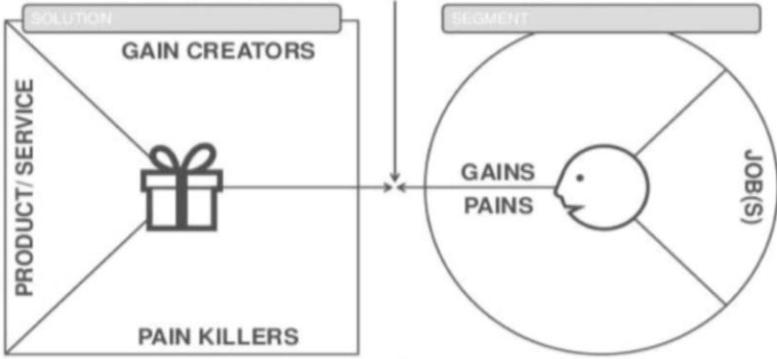
ภาพที่ 4.7 แผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (หน้าที่ 2)
ที่มา : ผู้เขียนปรับแบบฟอร์มมาจากศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

WUSTP-TLO-05

3.3 การศึกษาโจทย์ของตลาดและลูกค้า ด้วย Value Proposition Canvas (VPC) (โดยขอให้จัดทำ VPC แยกตามกลุ่มลูกค้า พร้อมคำอธิบายในแต่ละ VPC)

PROBLEM / SOLUTION FIT

You have found 1000 people within a segment (200, 500 or 800) who rate your value proposition as a 10 and state they would buy 4 right now? 4 new, used etc.

3.4 โมเดลธุรกิจที่ทางผู้ประกอบการวางแผนไว้ (เสนอโมเดลธุรกิจผ่านการจัดทำ Business Model Canvas (BMC) ซึ่งสามารถเสนอได้มากกว่า 1 โมเดล พร้อมคำอธิบายแต่ละโมเดลโดยละเอียด)

<i>Key Partners</i> 	<i>Key Activities</i> 	<i>Value Proposition</i> 	<i>Customer Relationships</i> 	<i>Customer Segments</i>
	<i>Key Resources</i> 		<i>Channels</i> 	
<i>Cost Structure</i> 		<i>Revenue Streams</i> 		

ภาพที่ 4.8 แผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (หน้าที่ 3)
ที่มา : ผู้เขียนปรับแบบฟอร์มมาจากศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

WUSTP-TLO-05

3.5 แผนการออกสู่ตลาดของผลิตภัณฑ์ (จัดทำตาราง และใส่รายละเอียดกิจกรรมขั้นตอนของแผนการออกสู่ตลาดของผลิตภัณฑ์ ผลผลิตในแต่ละกิจกรรม (ดัชนีชี้วัดในแต่ละกิจกรรม) และช่วงเวลาของแต่ละกิจกรรมจนผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาด)

รายละเอียดกิจกรรม	ผลผลิต (output)	เดือน					
		1	2	3	4	5	6

3.6 โครงสร้างการลงทุน/งบประมาณที่ผู้ประกอบการจัดเตรียมไว้สำหรับการผลักดันผลงานวิจัยดังกล่าวไปสู่การใช้ประโยชน์ (แจกแจงรายการ จำนวนเงิน และแหล่งที่มาของงบประมาณที่ผู้ประกอบการเตรียมไว้สำหรับการผลักดันผลงานวิจัยดังกล่าวไปสู่การใช้)

ลำดับ	รายการ	จำนวนเงินส่วน ของบริษัท (บาท)	จำนวนเงินจากแหล่งทุนอื่น (โปรตระกูลในช่องหมายเหตุ) (บาท)	หมายเหตุ

ภาพที่ 4.9 แผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (หน้าที่ 4)
ที่มา : ผู้เขียนปรับแบบฟอร์มมาจากศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

WUSTP-TLO-05

3.7 การประมาณการรายได้ 5 ปี โดยสังเขป ในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (จัดทำตารางประมาณการรายได้ที่จะเกิดขึ้นใน 5 ปี ของการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา)

รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
รายได้					
ผลิตภัณฑ์ที่ 1					
ผลิตภัณฑ์ที่ 2					
รวมรายได้					
ค่าใช้จ่าย					
ค่าวัสดุดิบ					
ค่าจ้างผลิต					
ค่าการตลาดและการบริหารจัดการ					
ค่าใช้จ่ายในการออกแบบ					
ค่าใช้จ่ายในการขอมาตรฐาน					
รวมรายจ่าย					
กำไร/ขาดทุนสุทธิก่อนหักภาษี					
ภาษีเงินได้					
กำไร/ขาดทุนสุทธิ					

ลงชื่อ.....ผู้จัดทำ
 (.....)
 ...../...../.....

ภาพที่ 4.10 แผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (หน้าที่ 5)

ที่มา : ผู้เขียนปรับแบบฟอร์มมาจากศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หมายเลข 10 TLO ตรวจสอบข้อมูลในแผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา

หลังจากผู้ประกอบการจัดทำข้อมูลตามฟอร์มแผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-05) แล้ว ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล หากมีข้อมูลที่ต้องแก้ไข ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาให้ผู้ประกอบการแก้ไข หากข้อมูลถูกต้อง ครบถ้วนแล้ว ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญานำเรื่องเข้ากระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีในขั้นตอนที่ 2 การเจรจาธุรกิจ

ขั้นตอนที่ 2 การเจรจาต่อรอง

หมายเลข 11. นัดหมาย ผอ. ผปก. นักวิจัย และ TLO เพื่อเจรจาร่วมกันในเบื้องต้น

1. ตรวจสอบวันเวลาว่างของผู้อำนวยการจากเลขานุการ ตรวจสอบวันเวลาว่างของนักวิจัย การประสานโดยส่วนใหญ่จะประสานผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ หรืออินบ็อกซ์ของเฟสบุ๊ค เพื่อให้สามารถเปิดดูในภายหลังได้

2. นำวัน เวลาของผู้อำนวยการและนักวิจัยที่ตรงกัน ส่งให้ผู้ประกอบการเลือก

3. นัดหมายวัน เวลา สถานที่

4. ให้ข้อมูลกับเจ้าหน้าที่ธุรการของฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- จองห้องประชุม
- ยืมและคืนเงินทดรอง
- เตรียมอาหารว่าง เครื่องดื่ม อาหารกลางวันหรืออาหารเย็นแล้วแต่ช่วงเวลาและความเหมาะสม
- จัดทำใบลงทะเบียน และดำเนินการให้ผู้เข้าประชุมทุกท่านลงทะเบียนในวันงาน
- ขอใช้รถของมหาวิทยาลัย (ในกรณีที่ต้องเดินทาง)
- ถ่ายภาพในงาน
- ลงข่าวประชาสัมพันธ์หลังเสร็จงาน

หมายเลข 12. นักวิจัย ผอ. จนท.TLO เจรจาในเบื้องต้นกับผู้ประกอบการ

ก่อนถึงวันนัดหมายเจรจาเบื้องต้นร่วมกับผู้ประกอบการ ฝ่ายมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา และนักวิจัย จะนัดหมายหารือและมีข้อสรุปเบื้องต้นกันก่อน เพื่อเป็นกรอบแนวทางหลักในการต่อรอง โดยปฏิบัติงาน ดังนี้

1. สำนักรววันว่างของผู้อำนวยการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. นำเสนอวันว่างของผู้อำนวยการอุทยานและเทคโนโลยีให้นักวิจัยเลือก โดยประสานงานทางไลน์หรือทางข้อความของเฟสบุ๊ค ไม่ได้ประสานทาง E-Office อย่างเป็นทางการเนื่องจากเป็นการประชุมกลุ่มเล็ก

3. จองห้องประชุมของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้วยการโทรศัพท์หรือไลน์ไปยังเจ้าหน้าที่ธุรการของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้รับผิดชอบห้องประชุม

4. ประสานนักวิจัยแจ้งให้ทราบห้องประชุม

5. ศึกษาข้อมูลของผู้ประกอบการ ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้อง ศึกษาธุรกิจนั้นในภาพรวม ศึกษาเทคโนโลยีจากงานวิจัยนั้น

6. ประชุม หารือ ตามวัน เวลา สถานที่ที่นัดหมาย

7. สรุปการหารือ และกำหนดค่าตอบแทน ระยะเวลา เงื่อนไข และเทคนิคในการเจรจา

ในการเจรจาต่อรอง อาจจะมีการเจรจามากกว่า 2 ครั้ง แต่โดยภาพรวมจะวางแนวคิดเป็น 2 ช่วง คือช่วงการเจรจาในเบื้องต้นกับช่วงการเจรจาในรายละเอียด ช่วงแรกเป็นการเจรจาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเบื้องต้น โดยมีรูปแบบการนำเสนอ ดังนี้

1. นักวิจัยนำเสนอข้อมูลเทคโนโลยี ความเป็นมาของเทคโนโลยี ระดับความพร้อมของเทคโนโลยี
2. ผู้อำนวยการกับ TLO นำเสนอรูปแบบของสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี /อนุญาตให้ใช้สิทธิ การประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญา ขอบเขตการใช้สิทธิ ระยะเวลาการใช้สิทธิ เป็นต้น
3. ฝ่ายมหาวิทยาลัย (ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา และนักวิจัย) สรุปรูปแบบการ ตัดสินใจ นำเสนอให้ผู้ประกอบการพิจารณา ซึ่งผู้ประกอบการอาจจะพิจารณาเลือกตามแนวทางที่ มหาวิทยาลัยนำเสนอ หรืออาจ ต่อบริการปรับเปลี่ยน ยืดหยุ่น ตามที่เห็นสมควร ซึ่งจะนำมาเจรจากันใน ครั้งต่อไป

สำหรับการเจรจาในเบื้องต้น หากมีจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลในเชิงลึก ที่อาจจะสร้างความเสียหายให้กับมหาวิทยาลัยได้ ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาจะทำสัญญาปกปิดความลับ (Non-disclosure Agreement : NDA) หรือหากทางผู้ประกอบการจะนำเทคโนโลยีจากผลงานวิจัยไป ทดลอง จึงอาจจะมีการส่งมอบวัสดุเพื่อนำไปทดสอบคุณสมบัติต่าง ๆ ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทาง ปัญญา จึงป้องกันการนำวัสดุไปใช้ไม่ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ด้วยการทำสัญญาถ่ายโอนวัสดุ (Material Transfer Agreement : MTA) โดย MTA จะระบุวัตถุประสงค์ในการใช้งานและการจัดการ กับวัสดุที่เหลือ

เมื่อการเจรจาแล้วเสร็จ ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา จัดทำข้อสรุปจากการเจรจา และหารือกับนักวิจัยในการยืดหยุ่นจากข้อสรุปเดิมก่อนการเจรจาที่ได้สรุปเป็นกรอบแนวทางไว้ นำ กรอบแนวทางเดิมประกอบกับการเจรจาในเบื้องต้น จัดทำเป็นข้อเสนอทางเลือกส่งให้ผู้ประกอบการ เป็นแนวทางในการเจรจาในรายละเอียด

บันทึกข้อตกลงว่าด้วยการไม่เปิดเผยข้อมูล (NON - DISCLOSURE AGREEMENT)

ระหว่าง

AAA และ ***BBB***

เนื่องด้วยอุทยานวิทยาศาสตร์ ***BBB*** เป็นหน่วยงานหนึ่งของ ***BBB*** ที่ได้รับสิทธิความคุ้มครองถูกต้องตามกฎหมายของประเทศ ได้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้แก่อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป ทั้งนี้ข้อมูลและรายละเอียดของงานวิจัย หรือข้อเสนอโครงการ ที่ได้เปิดเผยให้แก่ ***AAA*** บางส่วนนั้นมีความสำคัญยิ่ง และเป็นความลับที่มีอาจเปิดเผยต่อสาธารณะได้

ดังนั้นเพื่อความปลอดภัยของข้อมูลและความมั่นใจของทั้ง 2 ฝ่าย ***AAA*** จึงต้องทำความเข้าใจยอมรับ และปฏิบัติตามข้อตกลงต่างๆ ในการไม่เปิดเผยข้อมูล ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. **ข้อมูลทรัพย์สิน (PROPRIETARY INFORMATION)** ตามจุดประสงค์ของข้อตกลงนี้ “ข้อมูลทรัพย์สิน” หมายถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ งานวิจัย ข้อเสนอโครงการ และ/หรือ การพัฒนาเทคโนโลยี ที่อาจเป็นการเปิดเผยข้อมูลด้านทรัพย์สินทางปัญญาของ ***BBB*** หรือเจ้าของผลงาน ให้ถือว่าเป็นความลับ ห้ามเปิดเผยแก่บุคคลหรือองค์กรที่ 3 โดยเด็ดขาด โดยที่ข้อมูลดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นการได้มาโดยการเห็น หรือการพูดคุยบอกกล่าวอย่างชัดเจนว่าเป็นความลับ และหากทางอุทยานวิทยาศาสตร์ ***BBB*** หรือสมาชิกอุทยานวิทยาศาสตร์ ***BBB*** มิได้มีการแจ้งอย่างชัดเจนว่าเป็นความลับในการให้ข้อมูลหรือการเยี่ยมชมในครั้งนี้ แต่หากภายใน(สามสิบ) 30 วันมีหนังสือจากอุทยานวิทยาศาสตร์ ***BBB*** แจ้งว่าข้อมูลที่บอกกล่าวหรือเปิดเผยให้ในครั้งนั้น มีข้อมูลหนึ่งข้อมูลใดเป็นความลับ ให้ถือว่าเป็นความลับ ห้ามเปิดเผยโดยเด็ดขาด

2. **ส่วนของข้อตกลง (TERM OF AGREEMENT)** ส่วนของบันทึกข้อตกลงนี้เป็นบันทึกข้อตกลงที่ใช้ในปี พ.ศ. .... ซึ่งทางอุทยานวิทยาศาสตร์ ***BBB*** อาจมีการเปลี่ยนแปลงข้อความหรือเนื้อหาของบันทึกข้อตกลงเป็นลักษณะอื่นได้ตามความเหมาะสม แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงข้อความหรือเนื้อหาของบันทึกข้อตกลงขึ้นใหม่หรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าเป็นบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ยังมีผลบังคับให้ ***AAA*** ยึดถือ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด โดยจะมีผลบังคับใช้นับจากวันจัดให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี เป็นเวลา .. ปี

3. **ข้อจำกัดในการใช้ข้อมูล (LIMITATIONS ON USE)** ***AAA*** สามารถใช้ “ข้อมูลทรัพย์สิน” เพื่อการติดต่อร่วมมือด้านการร่วมวิจัย กับผู้ประดิษฐ์หรือเจ้าของผลงานเท่านั้น ห้ามใช้เพื่อหาประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อหาประโยชน์ในการร่วมมือกับองค์กรอื่นใด อันอาจจะเป็นการส่งผลเสียแก่ทรัพย์สินและเจ้าของทรัพย์สินนั้นๆ โดยการใช้ข้อมูลทรัพย์สินนี้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากทั้งสองฝ่าย

4. **ความใส่ใจในข้อมูลที่เจ้าของทรัพย์สินมอบให้ (CARE OF PROPRIETARY)** ***AAA*** จะต้องตระหนักและระมัดระวังที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลทรัพย์สินให้แก่บุคคลหรือองค์กรที่ 3 อื่นใดได้รับรู้ ยกเว้นบุคคลหรือองค์กรที่ 3 ที่ได้ตกลงเซ็นสัญญาไม่เปิดเผยข้อมูลกับทางอุทยานวิทยาศาสตร์ ***BBB*** เช่นเดียวกัน หรือมีระเบียบอื่นใดที่ได้รับการยอมรับจากอุทยานวิทยาศาสตร์ ***BBB*** ให้เผยแพร่ข้อมูลได้ โดยที่ ***AAA*** ต้องยอมรับข้อตกลงและต้องปฏิบัติตามจริงในการรับผิดชอบต่อการที่จะหลีกเลี่ยงการเปิดเผยข้อมูล หรือการเป็นผู้นำข้อมูลไปใช้ให้เป็นผลเสียแก่ทรัพย์สิน หรือเจ้าของทรัพย์สินเอง

หากข้อมูลทรัพย์สินถูกประกาศยกเลิกการเป็นความลับ ***AAA*** จะต้องติดต่อเจ้าของทรัพย์สิน และอุทยานวิทยาศาสตร์ ***BBB*** เพื่อยืนยันในคำประกาศ ก่อนดำเนินการนำข้อมูลดังกล่าวไปเปิดเผย

ภาพที่ 4.11 ตัวอย่างบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการไม่เปิดเผยข้อมูล (หน้าที่ 1)

5. ข้อมูลที่ความลับในกรณีที่สามารถเปิดเผยได้ (INFORMATION NOT COVERED) ข้อตกลงในส่วนนี้ของข้อมูลที่เป็นความลับ สามารถเปิดเผยได้ประกอบด้วย

(ก) เป็นข้อมูลที่มีการเปิดเผยแก่สาธารณะมานานแล้ว และเป็นที่รู้จักกันทั่วไป โดยไม่ถือเป็นความลับ โดยมีการพูดคุยและเห็นพ้องต้องกันกับเจ้าของทรัพย์สิน และ อุทยานวิทยาศาสตร์ *BBB* เสียก่อน หรือ

(ข) เป็นข้อมูลที่*AAA*รู้ก่อนหน้าที่จะมาเข้าร่วมรับฟังการถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือได้รับข้อเสนอโครงการโดยต้องมีหลักฐานยืนยันถึงการไม่เป็นการเปิดเผยอย่างแน่ชัดแก่เจ้าของทรัพย์สินเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และเจ้าของทรัพย์สินยอมรับในหลักฐานดังกล่าว หรือ

(ค) เป็นการเปิดเผยข้อมูลโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารของอุทยานวิทยาศาสตร์*BBB* หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอย่างเป็นทางการจากผู้บริหารของอุทยานวิทยาศาสตร์*BBB* โดยมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร หรือ

(ง) เป็นการเปิดเผยข้อมูลโดยอุทยานวิทยาศาสตร์ *BBB* เอง และมีได้จำกัดว่าส่วนหนึ่งส่วนใดเป็นข้อมูลความลับอย่างแน่ชัด หรือ

(จ) เป็นข้อมูลในส่วนที่*AAA*มีส่วนในการประดิษฐ์ คิดค้น ทรัพย์สินนั้นๆ โดยมีได้ส่งผลกระทบต่อทรัพย์สินของอุทยานวิทยาศาสตร์ *BBB* หรือทรัพย์สินของเจ้าของผลงาน หรือ

(ฉ) มีคำสั่งศาลให้*AAA*นำข้อมูลที่ได้จากการเข้าร่วมรับฟังการถ่ายทอดเทคโนโลยี ไปประกอบคดีความที่มีผลถึงความมั่นคงต่อประเทศชาติ หรือความมั่นคงต่อระบบการปกครองในระบอบศาล โดย*AAA*จำเป็นต้องมีหมายศาล และ/หรือ หมายค้น อย่างเป็นทางการเพื่อยืนยันเสนอต่ออุทยานวิทยาศาสตร์ *BBB* และเจ้าของผลงาน โดยต้องได้รับการเห็นชอบจากผู้บริหารของอุทยานวิทยาศาสตร์ *BBB* หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอย่างเป็นทางการ จึงจะมีการดำเนินการอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลได้

6. ข้อตกลงทั้งหมด (ENTIRE AGREEMENT) ข้อตกลงทั้งหมดนี้หมายรวมถึงการยอมรับและเข้าใจในข้อตกลงทุกข้อของ*AAA*และมีการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดในทุกข้อตกลง หากจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ จะต้องได้รับความยินยอมจากทั้ง 2 ฝ่าย และมีหลักฐานยืนยันถึงผู้แก้ไข รวมถึง ลายเซ็นของพยานทั้งในส่วนของอุทยานวิทยาศาสตร์ *BBB* และ*AAA*โดยบันทึกข้อตกลงนี้จะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายการไม่เผยแพร่ข้อมูลตามตัวบทกฎหมายของประเทศไทย

ผู้ขอข้อมูลการประดิษฐ์ / ผู้มาเยี่ยมชมผลงานการประดิษฐ์

ข้าพเจ้า ***AAA***

- ยอมรับในข้อตกลงข้างต้น
 ไม่ยอมรับในข้อตกลงข้างต้น

ลงชื่อ _____
 (.....)

ตำแหน่ง.....

_____/_____/_____

ลงชื่อ _____
 (.....)

ตำแหน่ง.....

_____/_____/_____

ภาพที่ 4.12 ตัวอย่างบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการไม่เปิดเผยข้อมูล (หน้าที่ 2)

เจ้าของข้อมูล   อุทยานวิทยาศาสตร์*BBB*

ผลงานวิจัย/สิ่งประดิษฐ์

วัน / เดือน / ปี   .....

หมายเหตุ : ให้ลงนามกำกับทุกหน้าของบันทึกข้อตกลง

กรุณานับ 1. สำเนาบัตรประชาชน พร้อมลงนาม (กรณีบุคคลธรรมดา)

                  2. สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคล พร้อมลงนาม (กรณีนิติบุคคล)

ภาพที่ 4.13 ตัวอย่างบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการไม่เปิดเผยข้อมูล (หน้าที่ 3)

สัญญาการถ่ายโอนวัสดุ (Material Transfer Agreement)

สัญญานี้ทำขึ้นที่ ..... เมื่อวันที่ .....

ระหว่าง ..... โดย ..... ตำแหน่ง
..... อยู่ที่ ..... ซึ่งต่อไปนี้จะ
เรียกว่า “ผู้ให้” ฝ่ายหนึ่ง กับ ..... โดย..... ตำแหน่ง
..... ที่อยู่ ..... ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า
“ผู้รับ” ซึ่ง “ผู้ให้” ตกลงจะจัดหาวัสดุ (Material) ตามที่ระบุในรายการส่งมอบวัสดุที่แนบมาพร้อม
สัญญานี้ให้กับ “ผู้รับ” เพื่อใช้ตามเงื่อนไขที่ระบุในข้อตกลงดังต่อไปนี้

1. ผู้รับจะใช้วัสดุเพื่อจุดประสงค์คือ นำมาศึกษาทดลองในกระบวนการผลิตจริง หากการดำเนินการเสร็จสิ้นและยังคงมีวัสดุเหลืออยู่ ผู้รับจะต้องทำลายวัสดุ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ซึ่งได้จากวัสดุทั้งหมด
2. ผู้รับจะต้องไม่ส่งมอบวัสดุหรือเสนอขายให้แก่บุคคลที่สามโดยปราศจากการยินยอมจากผู้ให้ เป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ให้ และการอนุญาตดังกล่าว ผู้ให้มีสิทธิกำหนดเงื่อนไข และข้อกำหนดใดๆ ตามที่เห็นว่าสมควรด้วยก็ได้
3. ผู้รับไม่สามารถที่จะนำวัสดุหรือแยกส่วนผสมหรือส่วนที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาจากวัสดุที่ได้รับจากผู้ให้ไปจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อขอรับการคุ้มครอง หรือการขอรับความคุ้มครองทางกฎหมายประเภทอื่นๆ ที่เกิดจากการพัฒนาวัสดุที่ได้รับจากผู้ให้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ให้
4. ผู้รับตกลงที่จะปกปิดแนวความคิด สิ่งประดิษฐ์หรือการพัฒนาต่อยอดใดๆ ที่เกิดจากวัสดุที่ได้รับจากผู้ให้ และผู้ให้ตกลงที่จะเก็บข้อมูลที่ได้รับจากผู้รับไว้เป็นความลับ
5. ผู้รับจะต้องไม่ใช่ชื่อของผู้ให้เพื่อวัตถุประสงค์ในการค้าหรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นโดยที่ไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ให้เป็นลายลักษณ์อักษร
6. ผู้ให้จะไม่ให้การรับประกันใดๆ หรือสื่อให้เห็นว่าผู้ให้ได้ให้การรับประกัน และผู้รับตกลงที่จะป้องกันหรือชดเชยค่าเสียหายอันเกิดขึ้นแก่ผู้ให้หากเกิดการความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นจากการใช้ เก็บ หรือฝังวัสดุของผู้รับ

ภาพที่ 4.14 ตัวอย่างสัญญาถ่ายโอนวัสดุ (หน้าที่ 1)

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับมีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาแล้ว เห็นว่าถูกต้องตรงตามเจตนาของตน จึงได้ลงนามและประทับตรา (ถ้ามี) ไว้ต่อหน้าพยานและยึดถือไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้ให้ (.....)	ลงชื่อ.....ผู้รับ (.....)
ตำแหน่ง	ตำแหน่ง.....
ลงชื่อ.....พยาน (.....)	ลงชื่อ.....พยาน (.....)

ภาพที่ 4.15 ตัวอย่างสัญญาถ่ายโอนวัสดุ (หน้าที่ 2)

หมายเลข 14. เจรจาต่อรองในทุกด้านจนเป็นที่พอใจทั้ง 2 ฝ่าย ได้แก่ ผลตอบแทน ระยะเวลา เงื่อนไขต่าง ๆ

จากการเจรจาในเบื้องต้น ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาได้สรุปเป็นแนวทางนำเสนอ เป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการพิจารณา ทางผู้ประกอบการนำกรอบแนวทางนี้ ไปปรึกษาหารือกันในฝ่าย ของผู้ประกอบการ จากนั้นนำมาต่อรองกับทางมหาวิทยาลัย ในทุกด้านที่ยังไม่ตรงกัน เจรจาต่อรองจนมี ความคิดเห็นตรงกัน ในบางกรณี ผู้ประกอบการมีข้อเสนอเพิ่มเติมให้กับมหาวิทยาลัย เช่น การรับ นักศึกษาเข้าฝึกงาน การให้ทุนวิจัย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขในการรับเทคโนโลยี แต่ ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในเทคโนโลยีและประสงค์จะมีความร่วมมือกันในด้านอื่นด้วย

ขั้นตอนที่ 3 สรุปข้อตกลง

หมายเลข 15. หลังจากเจรจาจนได้ข้อสรุป จะมีบันทึกข้อตกลงที่ตกลงร่วมกัน ถือเป็น การตกลงในเบื้องต้น

1. ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาจัดทำข้อตกลงสรุปผลจากการเจรจา

<u>ข้อสรุปจากการเจรจาธุรกิจ (Business Negotiation)</u>	
<u>เพื่อนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์</u>	
ผู้เจรจา	<p>เจรจาร่วมกัน 2 ฝ่าย ประกอบด้วย</p> <p>1. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>นักวิจัย</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>2. ผู้ประกอบการ</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
วันเวลา	.....
สถานที่	.....
ผลงานวิจัย	.....
เทคโนโลยีที่ถ่ายทอด	.....
การนำไปใช้	.....
ผลตอบแทน	.....
อายุสัญญา	.....
เงื่อนไข	.....
อื่น ๆ	.....

ภาพที่ 4.17 แบบบันทึกข้อสรุปจากการเจรจา

หมายเลข 16. ผอ. ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญานักวิจัย และ ผปก. พิจารณาลงนามรับรองข้อตกลงร่วมกัน

ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาดำเนินให้ ทั้ง 2 ฝ่าย ลงนามข้อตกลงจากการสรุปผลการเจรจาร่วมกัน ฝ่ายมหาวิทยาลัยประกอบด้วย ผู้อำนวยการ จนท.TLO นักวิจัย กับฝ่ายผู้ประกอบการ ทั้งนี้หากเป็นผู้ประกอบการในพื้นที่ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัย จนท.TLO จะให้ผู้ประกอบการลงนามในเอกสาร แต่ถ้าหากเป็นผู้ประกอบการที่ห่างไกล เช่น กรุงเทพมหานคร จนท.TLO จะส่งทางอีเมลล์และให้ยืนยันตอบรับข้อตกลงทางอีเมลล์

หมายเลข 17. ร่างสัญญาตามสรุปข้อตกลงที่ได้รับการรับรองแล้ว

เมื่อทั้ง 2 ฝ่าย ลงนามในข้อตกลงร่วมกันแล้ว ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาดำเนินการร่างสัญญาตามข้อตกลงนั้น

ขั้นตอนที่ 4 คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาพิจารณา**หมายเลข 18. นัดกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อประชุมพิจารณาร่างสัญญา**

1. สัรวางวันว่างของคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา โดยใช้ตารางสัรวางวัน เวลาว่าง ที่แสดงให้เห็นวัน เวลาว่างที่ตรงกันมากที่สุดของคณะกรรมการอย่างชัดเจน

หัวข้อประชุม .....

ระยะเวลาในการประชุม .....

ที่	ชื่อ สกุล	โทรศัพท์	จันทร์		อังคาร		พุธ		พฤหัสบดี		ศุกร์	
			วันที่		วันที่		วันที่		วันที่		วันที่	
			เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

ลำดับแรก ประธาน /ลำดับสุดท้าย เลข

ความคิดเห็น

1. วัน /เวลา / สถานที่ .....

2

3

4

5

ภาพที่ 4.18 แบบสำรวจวันว่างของคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

2. นัดหมายการประชุม โดยพิจารณากำหนดวันประชุมจาก 2 เงื่อนไขประกอบกัน ดังนี้
  - วันที่ประธานสามารถเข้าร่วมได้
  - คณะกรรมการว่างตรงกันมากที่สุด
3. แจ้งผู้อำนวยการให้ทราบวัน เวลา ประชุม

4. โทรศัพท์แจ้งวัน เวลา คณะกรรมการทุกท่าน เป็นการจองวัน เวลาไว้ก่อน ทำหนังสือแจ้งเป็นทางการ
5. ประสานกับเจ้าหน้าที่ธุรการฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อดำเนินการในส่วนต่าง ๆ ดังนี้
  - จองห้องประชุม
  - ทำหนังสือแจ้งคณะกรรมการทุกท่านในระบบอีออฟฟิศ
  - ยืมเงินทตรง
  - จัดเตรียมอาหารว่าง เครื่องดื่ม
  - จัดเตรียมเรื่องการเดินทางของกรรมการภายนอก ซึ่งเดินทางมาจากกรุงเทพมหานคร รวมถึงค่าเบี้ยประชุม
    - จัดทำใบลงทะเบียน
    - ถ่ายภาพในวันประชุม

หมายเลข 19. เสนอร่างสัญญาให้คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาพิจารณา

1. วางแผน รวบรวมข้อมูล ที่จะดำเนินการประชุมในครั้งนี ทั้งเรื่องแจ้งเพื่อทราบ เรื่องเพื่อพิจารณา และเรื่องอื่น ๆ
2. จัดทำวาระการประชุมตามที่ได้วางแผนไว้ ในระบบ E-Meeting ของมหาวิทยาลัย
3. จัดส่งวาระให้ประธานและคณะกรรมการทุกท่านในระบบ E-Meeting โดยในระบบ E-Meeting จะเชื่อมต่อกับ E-Mail มหาวิทยาลัยของบุคลากรทุกคน แต่กรณีกรรมการที่เป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย จะต้องนำชื่อและ E-Meeting เข้าในระบบ E-Meeting ก่อน จึงจะเชื่อมโยงและเข้าในระบบ E-Meeting ได้
4. ตรวจสอบการเชื่อมต่อของจอภาพกับคอมพิวเตอร์โน้ตบุคโดยการทดลองเชื่อมต่อและเปิดไฟล์ ว่าสามารถใช้งานได้ตามปกติหรือไม่
5. จัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับวาระการประชุม เพื่อในกรณีคณะกรรมการซักถามเพิ่มเติม
6. ดำเนินการประชุมตามวาระ ซึ่งผู้อำนวยการเป็นผู้แถลง
7. บันทึกการประชุม
8. จัดทำรายงานการประชุมในระบบ E-Meeting
9. เวียนรายงานการประชุมให้คณะกรรมการรับทราบ ที่ผ่านมาเวียนแจ้งในระบบ E-Meeting แต่คณะกรรมการบางท่าน จะรับรองในระบบ E-Office จึงต้องเวียนทั้ง 2 ระบบ ซึ่งต่อไปนี้จะ Export file pdf. จากระบบ E-Meeting แล้วเวียนในระบบ E-Office ที่เดียว เพื่อความคล่องตัวและรวดเร็วขึ้น

หมายเลข 20. แก้ไขร่างสัญญาตามความเห็นของคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

แก้ไขร่างสัญญาตามที่คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาได้ปรับแก้ในสาระสำคัญจากในห้องประชุมแล้ว ให้สมบูรณ์

หมายเลข 21. ร่างสัญญาที่ได้แก้ไขแล้ว เวียนแจ้งคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ทางอีออฟิศ และอีเมล

ในการพิจารณาร่างสัญญาครั้งที่ 2 จะไม่นัดประชุมเหมือนการพิจารณาครั้งแรก แต่เป็นการเวียนให้พิจารณาทาง E-Office สำหรับกรรมการภายใน และทาง E-Mail สำหรับกรรมการภายนอก

ขั้นตอนที่ 5 ทำสัญญา

หมายเลข 22. จัดทำสัญญาฉบับจริง ตามที่คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว

จัดทำสัญญาฉบับจริง ตามที่คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

หมายเลข 23. จัดพิธีลงนามอย่างเป็นทางการและอาจจะมีการจัดงานแถลงข่าวร่วมด้วย หากมีการแถลงข่าว ทางส่วนสื่อสารองค์กรเป็นผู้นำดำเนินงาน

1. วางแผนการจัดงาน
2. ตรวจสอบวันว่างของอธิการบดี รองอธิการบดีต้นสังกัดของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองอธิการบดีต้นสังกัดของนักวิจัยที่ถ่ายทอดเทคโนโลยี นักวิจัย ผู้ประกอบการ
3. กำหนดวันที่ ท่านอธิการบดี นักวิจัย ผู้อำนวยการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้ประกอบการเข้าร่วมได้
4. จองวัน เวลา ดังกล่าว ของท่านอธิการบดี นักวิจัย ผู้อำนวยการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้ประกอบการ ก่อนทำหนังสือแจ้งในระบบ E-Office
5. จัดทำกำหนดการ
6. ส่งกำหนดการให้นักวิจัย ผู้ประกอบการ ทราบและเตรียมตัวในส่วนของคำกล่าวในที่ประชุม

- นักวิจัยกล่าวถึงเทคโนโลยีจากผลงานวิจัย
  - ผู้ประกอบการกล่าวถึงการนำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์
7. ประธานเจ้าหน้าที่ธุรกิจฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ดำเนินการในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- จองห้องประชุม โดยส่วนใหญ่จะจัดที่ห้องโถงโมคลาน ชั้น 2 อาคารบริหาร
- ทำหนังสือเชิญในระบบ E-Office พร้อมแนบกำหนดการ เชิญ อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ศูนย์ความเป็นเลิศที่เกี่ยวข้อง นักวิจัย ผู้สนใจ เข้าร่วมงาน
- ยืมและคืนเงินทศรอง
- ประสานผู้รับจ้างตกแต่งห้องประชุม เช่น จัดดอกไม้ จับจีบผ้า
- จัดเตรียมอาหารว่าง เครื่องดื่ม
- จัดทำใบลงทะเบียน
- ถ่ายภาพวันงาน

8. จัดทำคำกล่าวรายงาน ให้ผู้อำนวยการ และกรณีผู้อำนวยการติดภารกิจเร่งด่วนไม่สามารถเข้าร่วมได้ จนท.TLO จะเป็นผู้กล่าวรายงานแทน
9. ดูแลผู้ร่วมงาน ดูแลความเรียบร้อย ในวันงานให้ผ่านพ้นไปด้วยดี

4.4 เทคนิคการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน

การติดตามงานของฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาประกอบด้วย 2 มิติ ทั้งในมิติเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานโดยตรง ติดตามงานที่มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ธุรการของฝ่ายดำเนินการ และมิติของมหาวิทยาลัย และสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์ (สอว.) แหล่งทุนภายนอก ติดตามและประเมินการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

มิติการติดตามงานที่มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ธุรการของฝ่ายดำเนินการ เป็นงานในลักษณะกิจวัตรประจำ (Routine) ที่ช่วยให้การดำเนินกิจกรรมในการปฏิบัติตามเป้าหมายของฝ่ายบรรลุผล จะใช้ตารางในการติดตามตรวจสอบความเรียบร้อยของงาน ซึ่งในการติดตามงานของเจ้าหน้าที่ธุรการผู้เขียนจะติดตามงานตนเองซึ่งเป็นงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานทรัพย์สินทางปัญญาด้วย ตารางติดตามงาน ดังภาพที่ 4.18

ติดตามงาน				
ที่	ดำเนินการเอง	ทำแล้ว	ผลลัพธ์	หมายเหตุ
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
เจ้าหน้าที่ธุรการ ดำเนินการ				
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

ภาพที่ 4.19 ตารางติดตามงานของเจ้าหน้าที่ธุรการและงานของผู้เขียน (จนท.TLO)

มติของมหาวิทยาลัย และสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์ (สอว.) แหล่งทุนภายนอก ติดตามและประเมินการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เนื่องด้วยอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นหนึ่งในโครงการอุทยานวิทยาศาสตร์ภูมิภาค ซึ่งดำเนินงานเพื่อช่วยเสริมโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศให้แข็งแกร่ง ในการดำเนินงานจะใช้ระบบเครือข่ายเป็นกลไกการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการ สถาบันการศึกษา และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดย

กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ได้จัดตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์ภูมิภาคขึ้นในพื้นที่ 4 แห่ง ได้แก่

1. อุทยานวิทยาศาสตร์ภาคเหนือ
2. อุทยานวิทยาศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. อุทยานวิทยาศาสตร์ภาคใต้
4. อุทยานวิทยาศาสตร์ภาคกลาง (ขณะนี้ยังเป็นโครงการนำร่องของภาคกลาง)

(สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, ออนไลน์)

อุทยานวิทยาศาสตร์ภาคใต้ ประกอบด้วย อุทยานวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นแม่ข่าย โดยมีอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และอุทยานวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นเครือข่าย

ทั้งนี้ ฝ่ายจัดการทรัพย์สินทางปัญญา อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์ (สอว.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (อว.) จึงต้องรายงานผลการดำเนินงานรายเดือนให้ สอว. ผ่านอุทยานวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นแม่ข่าย อุทยานวิทยาศาสตร์ภาคใต้ โดยในทุกเดือน ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาจะจัดทำรายงานส่งให้กับฝ่ายบริหารงานทั่วไปและธุรการเพื่อหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไปและธุรการ รวบรวมและจัดทำเป็นรายงานในภาพรวมของอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นรายเดือน รายไตรมาส ละรายปี ส่งให้กับอุทยานวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แม่ข่ายรวบรวมและจัดทำในภาพรวมของเครือข่ายอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคใต้ทั้งเครือข่าย รายงานให้กับสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์ (สอว.) ต่อไป

การติดตามผลของสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์ (สอว.) ทางสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์ (สอว.) ได้กำหนดฟอร์มให้ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ในงานถ่ายทอดเทคโนโลยี /อนุญาตให้ใช้สิทธิ จัดทำรายงานตามดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (KPI) จำนวน 11 ตัวชี้วัด ตามที่ได้กล่าวถึงข้างต้น ใน ข้อ 4.1 เป้าหมายในการปฏิบัติงาน ดังฟอร์มและตัวอย่างการรายงานข้อมูลต่อไปนี้

ที่	วันที่	ชื่อผลงาน	บริษัท	รูปผลงาน
1	1/11/62	ระบบทำความร้อนด้วยไมโครเวฟร่วมกับระบบสายพานลำเลียงอย่างต่อเนื่อง จำนวน 1 ชุด		กำลังดำเนินการสร้างเครื่อง
2	15/03/62	เครื่องพลาสมาแอกติเวทในน้ำสำหรับการประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรม		กำลังดำเนินการสร้างเครื่อง
3	27/06/62	เชื้อรา <i>Trichoderma</i> NST-009		
4	25/06/62	มีดยางพารา		
5	30/06/62	เชื้อรา <i>Trichoderma</i> NST-009		

ภาพที่ 4.20 แบบฟอร์มข้อมูลจำนวนผลงานวิจัยหรือทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถออกสู่เชิงพาณิชย์

ที่	วันเดือนปี	ผลงาน	หน่วยงาน	บริษัท/เอกชน
1	01/10/2561	กระบวนการเก็บรักษามังคุดตัดในภาชนะบรรจุปิดสนิท	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	
2	06/11/2561	กระบวนการเก็บรักษามังคุดตัดในภาชนะบรรจุปิดสนิท	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	
3	08/11/2561	เจลแต้มสิวที่มีผลต้านแบคทีเรียก่อสิวที่ประกอบด้วยโปรตีนชีวสารกึ่งบริสุทธิ์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	

ภาพที่ 4.21 แบบฟอร์มข้อมูลการจับคู่ธุรกิจ (Business matching)

ที่	ว/ด/ป	เรื่อง	บริษัท/เอกชน	ระยะเวลา	สถานะ	ผลที่ได้
1	02-06/02/62	ซีรัมจากน้ำส้มหมักมังคุดและน้ำมัน รำข้าว ซีรัมจากสั้บแคกและน้ำมันชาเขียว		1-3 เดือน	เสร็จสมบูรณ์	ฟังพอใจใน ผลิตภัณฑ์
2	02-06/02/62	ซีรัมจากน้ำส้มหมักมังคุดและน้ำมัน รำข้าว ซีรัมจากสั้บแคกและน้ำมันชาเขียว true slim		1-3 เดือน	เสร็จสมบูรณ์	ฟังพอใจใน ผลิตภัณฑ์
3	02-06/02/62	ครีมแต้มสิวจากน้ำส้มหมักมังคุด และน้ำมันรำข้าว ครีมแต้มสิวจากสั้บแคกและน้ำมันชา เขียว		1-3 เดือน	เสร็จสมบูรณ์	ฟังพอใจใน ผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 4.22 แบบฟอร์มข้อมูลการพิสูจน์เทคโนโลยี (Proof of Technology)

ที่	วันเดือนปี	เรื่อง	ประเภท ทรัพย์สินทาง ปัญญา	ผู้ขออนุญาต	ลักษณะการใช้ งาน
1					
2					
3					

ภาพที่ 4.23 แบบฟอร์มข้อมูลการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ

ที่	วันเดือนปี	เรื่อง	บริษัท/เอกชน/หน่วยงาน
1	04/10/2561	กระบวนการเก็บรักษามังคุดคัดในภาชนะบรรจุปิดสนิท	
2	29/10/2561	กระบวนการเก็บรักษามังคุดคัดในภาชนะบรรจุปิดสนิท	
3	08/11/2561	เจลแต้มสิวที่มีผลต้านแบคทีเรียก่อสิวที่ประกอบด้วย โปรตีนชีวสารกึ่งบริสุทธิ์	
4	11/01/2562	เจลแต้มสิวที่มีผลต้านแบคทีเรียก่อสิวที่ประกอบด้วย โปรตีนชีวสารกึ่งบริสุทธิ์	

ภาพที่ 4.24 แบบฟอร์มข้อมูลการเจรจาต่อรอง

ส่วนงบประมาณที่ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาได้รับจากมหาวิทยาลัย ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ได้จัดทำให้ข้อมูลกับหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไปและธุรการ เพื่อนำไปจัดทำรายงานและนำส่งไปยังส่วนต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยตามที่แจ้งมา ทั้งรายงานให้ท่านอธิการบดี ในมิติของกิจกรรมย่อยซึ่งนำไปสู่กิจกรรมหลัก รายงานให้ส่วนแผนงานและยุทธศาสตร์ ใน 3 มิติ ได้แก่ ภารกิจตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ภารกิจพื้นฐาน ภารกิจตามคำรับรอง (ผู้อำนวยการให้คำรับรองกับมหาวิทยาลัย) และผู้อำนวยการนำเสนอในประชุมติดตามผลการปฏิบัติงานแต่ละไตรมาส ใน 2 มิติ ได้แก่ ภารกิจตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ภารกิจตามคำรับรอง ซึ่งทางฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญากำลังจะบันทึกข้อมูลใน google form เพื่อการจัดเก็บข้อมูลที่ครบถ้วนในครั้งเดียว

กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

วันที่	กิจกรรม	ชื่อกิจกรรม	จหน.	สถานที่นัดพบ	ค่านา	ชื่อผู้ประกอบการ	ประเภทธุรกิจ
5-มิ.ย.-62	อื่นๆ	Business Matching กับผู้สนใจซื้อเครื่องยิงลูกเทนนิส	นางสาวแสงนภา ดันสกุล	หาหรือทางโทรศัพท์	นาย	ทศพล โปสาสม	
30-พ.ค.-62	เข้าประชุม	Business Neogotiation (เจรจาธุรกิจ) ผลงานวิจัยเชื้อรา <i>Trichoderma</i> NST-009 หาข้อตกลงในการรับเทคโนโลยี (ผอ.นัด)	นางสาวแสงนภา ดันสกุล	ห้องประชุม โชนบี	นาง	ศิรินญา ฤงทอง	จำหน่ายชีวภัณฑ์
7-มิ.ย.-62	จัดประชุม	Business Neogotiation (เจรจาธุรกิจ) ผลงานวิจัยเชื้อรา <i>Trichoderma</i> NST-009 หาข้อตกลงในการรับเทคโนโลยี	นางสาวแสงนภา ดันสกุล	ห้องประชุม โชนบี	นาง	ศิรินญา ฤงทอง	จำหน่ายชีวภัณฑ์
15-มิ.ย.-62	อื่นๆ	Business Matching กับบริษัท บุญใหญ่ เอ็กซ์เพรส จำกัด	นางสาวแสงนภา ดันสกุล	บริษัท บุญใหญ่ เอ็กซ์เพรส จำกัด	นาย	กิตติพงศ์ อัฐพร	จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค
18-มิ.ย.-62	จัดประชุม	Business Neogotiation (เจรจาธุรกิจ) ผลงานวิจัยเชื้อรา <i>Trichoderma</i> NST-009 หาข้อสรุปหลังจากมีประเด็นพิจารณาต่อของนักวิจัยเมื่อคราวประชุมวันที่ 7/06/62	นางสาวแสงนภา ดันสกุล	ห้องประชุม โชนบี	นาง	ศิรินญา ฤงทอง	จำหน่ายชีวภัณฑ์

ภาพที่ 4.25 แบบฟอร์มรายงานผลการดำเนินงานประจำเดือน อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (หน้าที่ 1-2)

กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของงานวิจัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ผลิตภัณฑ์	จังหวัด	เบอร์โทรศัพท์	ข้อมูลอาจารย์/นักวิจัย ช่วยให้		
			ชื่อผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง	คานา	ชื่อ-สกุล
เครื่องยิงลูกเทนนิส	ขอนแก่น	830-483738			สำนักวิชา/คณะ
ชีวภัณฑ์รักษาโรคพืช		099-3081112	รศ.ดร.	วาริน อินทนา	สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
ชีวภัณฑ์รักษาโรคพืช		099-3081112	รศ.ดร.	วาริน อินทนา	สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
สินค้าอุปโภคบริโภค	กรุงเทพ	082-3283444			
ชีวภัณฑ์รักษาโรคพืช		099-3081112	รศ.ดร.	วาริน อินทนา	สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

คำปรึกษา	รายละเอียด เช่น ร่วมกับหน่วยงานใด ดำเนินชื่อและตำแหน่งใดบ้าง (แนะนำให้เอาข้อมูลจากที่ ปชสพในเว็บมาเขียน) / ผลที่ได้
มหาวิทยาลัย	คุณศุภผล โปสาสม สนใจซื้อเครื่องยิงลูกเทนนิส จากผลงานวิจัยของ อ.ดร.ลักขณา พิมพ์จันทร์ เลขที่อนุสิทธิบัตร 14586 วันที่ 13/11/61) แต่เนื่องจากทาง Business Neogotiation (เจรจาธุรกิจ) ผลงานวิจัยชื่อรา <i>Trichoderma</i> NST-009 (ไม่ได้จด IP) ร่วมกันระหว่าง อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ผอ. / ฝ่ายทรัพย์สินทางปัญญา (TLO) นางสาวแสงนภา ดันสกุล นางสาวณัฐณิชา ลิ้มปรีชญา ฝ่ายบ่มเพาะธุรกิจ (นางชิตีมา จั้วนเจริญ) นักวิจัย (รศ.ดร.วาริน อินทนา) ผปก. (นางศิริณญา ฤงทอง) หาข้อสรุปในการรับเทคโนโลยี สรุปคือ ผปก. หัวเชื้อ แบ่งจำหน่ายปลีก และนำไปผลิตเป็นเชื้อสด และผงสปอร์ โดยในระยะแรกจำหน่ายในนาม มวล. จนกว่าจะรับเทคโนโลยีและขึ้นทะเบียนชีวภัณฑ์และจะจำหน่ายในนามตนเองต่อไป
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	Business Neogotiation (เจรจาธุรกิจ) ผลงานวิจัยชื่อรา <i>Trichoderma</i> NST-009 ร่วมกันระหว่าง อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ผอ. / ฝ่ายทรัพย์สินทางปัญญา (TLO) นางสาวแสงนภา ดันสกุล ฝ่ายบ่มเพาะธุรกิจ (นายชุกิมพล หนิงจุลัด) นักวิจัย (รศ.ดร.วาริน อินทนา) ผปก. (นางศิริณญา ฤงทอง) หรือในประเด็นบริษัท บุญใหญ่ เอ็กซ์เพรส จำกัด สนใจเทคโนโลยีจากงานวิจัยของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยประสงค์จะขอสรุปเทคโนโลยีทั้งหมดเพื่อพิจารณาในการลงทุน
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	Business Neogotiation (เจรจาธุรกิจ) ผลงานวิจัยชื่อรา <i>Trichoderma</i> NST-009 ร่วมกันระหว่าง อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ผอ. / ฝ่ายทรัพย์สินทางปัญญา (TLO) นางสาวแสงนภา ดันสกุล นักวิจัย (รศ.ดร.วาริน อินทนา) ผปก. (นางศิริณญา ฤงทอง) สรุปจาก

ภาพที่ 4.26 แบบฟอร์มรายงานผลการดำเนินงานประจำเดือน อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (หน้าที่ 3-4)

4.5 เทคนิคทำให้ผู้รับบริการพึงพอใจ

ในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี บุคคลที่เกี่ยวข้องหลักๆ คือผู้รับเทคโนโลยีซึ่งก็คือผู้ประกอบการ และนักวิจัยผู้สร้างเทคโนโลยี ที่เป็นผู้ทำการถ่ายทอด สอน แนะนำ ให้ผู้ประกอบการสามารถนำเทคโนโลยีนั้นไปใช้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยข้อเท็จจริงแล้ว ผู้รับบริการที่แท้จริงคือผู้ประกอบการ ส่วนนักวิจัยเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัย เป็นฝ่ายผู้ให้บริการเช่นเดียวกับ TLO แต่ในทางปฏิบัติ การถ่ายทอดเทคโนโลยีจะประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี ถ้า TLO สามารถทำให้ทั้งทางผู้ประกอบการและนักวิจัยมีความพึงพอใจกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีนั้น ในฐานะ TLO จึงถือว่าทั้งผู้ประกอบการและนักวิจัยต่างก็เป็นผู้รับบริการจาก TLO ด้วยกัน ทั้ง 2 ฝ่าย จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ทั้งจากการศึกษาในด้านบริหารธุรกิจและการทำงานทำให้เข้าใจสถานะของผู้ประกอบการ ว่าอะไรคือสิ่งที่สำคัญสำหรับพวกเขา เนื่องจากผู้ประกอบการ เป็นภาคธุรกิจที่มีการแข่งขันอยู่ตลอดเวลา มีต้นทุนทั้งในรูปของตัวเงิน และต้นทุนเวลา และจังหวะเวลา โอกาสที่เหมาะสม ไม่อาจจะปล่อยจังหวะเวลาที่เหมาะสมให้ผ่านไปเนิ่นนานได้ หากเลยโอกาสแม้เพียงระยะเวลาสั้น ๆ ก็อาจจะถูกผู้ประกอบการรายอื่นเข้ามาทำการตลาดก่อนและครอบครองส่วนแบ่งการตลาดส่วนใหญ่จนเป็นผู้นำตลาดไป ทำให้ผู้ประกอบการที่รับเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย ยากที่จะช่วงชิงส่วนแบ่งตลาดได้ ดังนั้น TLO จึงต้องตระหนักถึงเทคนิคที่จะตอบสนองผู้ประกอบการในประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

ความเร็ว เนื่องจากธุรกิจคือการแข่งขัน โอกาสที่เข้ามาคือสิ่งที่ต้องคว้าไว้โดยเร็ว ดังนั้นในการขอรับเทคโนโลยี ทาง TLO จะต้องติดตามงานและหากติดขัดที่ขั้นตอนไหนรีบแก้ไขปัญหาทันที ไม่ให้การถ่ายทอดเทคโนโลยีติดขัดค้างคาที่ขั้นตอนใด หรือกิจกรรมใด

แจ้งความคืบหน้าให้ผู้ประกอบการทราบทุกระยะ ในการดำเนินการของกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยี บางขั้นตอนเป็นการดำเนินงานกับทางฝ่ายนักวิจัยหรือมหาวิทยาลัย เช่น การเสนอให้นิติกรพิจารณา หรือการนำเรื่องเข้าที่ประชุมที่เกี่ยวข้องพิจารณา ซึ่งผู้ประกอบการไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น TLO จึงต้องแจ้งความคืบหน้าให้ผู้ประกอบการทราบทุกระยะและมีการสื่อสารกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ประกอบการทราบถึงความคืบหน้าทราบถึงสถานะการดำเนินงาน และไม่เกิดความกังวลว่าเรื่องเงียบหายไป หรือเรื่องถูกละทิ้งไปแล้วหรือไม่ รวมถึงทางผู้ประกอบการสามารถประเมินสถานการณ์และวางแผนการดำเนินงานในส่วนของตนให้สอดคล้องคู่ขนานกันไปได้ ไม่ต้องเสียเวลารอที่ละขั้นตอน

เทคโนโลยีที่ตอบโจทย์ผู้ประกอบการ ในการเจรจาธุรกิจ (Business Negotiation) TLO นักวิจัย และผู้ประกอบการ จะต้องพูดคุยให้เข้าใจตรงกันถึงเทคโนโลยีที่มี และการนำไปใช้ของผู้ประกอบการว่าเทคโนโลยีนั้น สามารถตอบโจทย์เป็นประโยชน์กับผู้ประกอบการ ไม่ว่าจะเป็นการนำเทคโนโลยีไปสร้างธุรกิจใหม่หรือนำเทคโนโลยีไปแก้ไข ปรับปรุงธุรกิจเดิมที่มีอยู่แล้ว

กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี ในขั้นตอนของการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Prototype) การพิสูจน์เทคโนโลยี (Proof of Technology) การทดลองตลาดเป็นช่วงที่มีค่าใช้จ่าย ซึ่ง TLO จะต้องดูแลไม่ให้เป็นภาระของผู้ประกอบการมากเกินไป สิ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการรับผิดชอบควรเป็นค่าวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ ค่าจ้างแรงงาน ค่าจ้างผู้ช่วยนักวิจัย ส่วนค่าตอบแทนนักวิจัย ค่าใช้เครื่องมือเครื่องจักร

ค่าสาธารณูปโภค ถือเป็นค่าใช้จ่ายที่มหาวิทยาลัยลงทุนไปก่อน หากสามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีได้สำเร็จ ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้คือนำมาคิดเป็นต้นทุนของค่าตอบแทน (Upfront fee)

หากในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี มีการลงทุนในเครื่องจักร หรือปรับปรุงกระบวนการผลิต ทาง TLO จะพิจารณาส่งต่อให้เข้าใช้บริการของฝ่ายความร่วมมือภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีเงินทุนจากภาครัฐช่วยเหลือในหลายโครงการ เช่น โปรแกรมสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Innovation and Technology Assistance Program : ITAP) โครงการพัฒนาขีดความสามารถทางเทคโนโลยีและวิจัยของภาคเอกชนในพื้นที่ (Industrial Research and Technology Capacity Development Program : IRCT) โครงการวิจัยร่วมกับภาคเอกชน (Collaborative Research Program : Co-Research) หรือกรณีผู้ประกอบการใหม่ ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ หรือประสบการณ์ไม่มากพอ ทาง TLO จะส่งต่อ ไปยังฝ่ายบ่มเพาะวิสาหกิจและพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อเข้ารับการพัฒนาในส่วนของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความรอบรู้รอบด้าน อุทยานวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นตัวอย่างที่ดีในการรับส่งกันไปมา ระหว่าง TLO กับฝ่ายบ่มเพาะวิสาหกิจและพัฒนาผู้ประกอบการ ทั้ง 2 ส่วนงานนี้มีการส่งเสริมเติมเต็มซึ่งกันและกันอย่างราบรื่นลงตัว

เมื่อผู้ประกอบการมีผลิตภัณฑ์แล้ว ทาง TLO ต้องดูแลเอาใจใส่ ช่วยทำการประชาสัมพันธ์ตามโอกาสต่าง ๆ เช่น การออกบูธร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่มหาวิทยาลัยได้รับเชิญ การนำเข้าสู่ข้อมูลในเว็บไซต์ IP Mart ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการเป็นที่รู้จักในตลาด และเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคได้ทดลองใช้ ทำให้มีการบอกต่อ ลวดลายของผู้ประกอบการในการเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ในตลาด

ในด้านของนักวิจัย นักวิจัยค่อนข้างมีการงานอย่างอื่นล้นมือ ทำให้มีเวลาไม่มากในการร่วมกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีกับ TLO ไม่ว่าจะเป็นการเจรจาในเบื้องต้น (บอกเล่าเทคโนโลยี) การเจรจาต่อรอง การทำ Prototype การพิสูจน์เทคโนโลยี ซึ่ง TLO ต้องทำงานอย่างรอบคอบเพื่อไม่ให้นักวิจัยต้องทำงานซ้ำ ๆ การนัดหมายประชุมจะไม่นัดหมายมากเกินไปจนความจำเป็น รวมถึงหากมีประเด็นที่จะหารือทาง TLO จะเตรียมข้อมูลให้ครบ ประเด็นไม่ตกหล่น ทำให้การหารือมีประสิทธิภาพ ตอบโจทย์ของการหารือได้ครบถ้วน เทคนิคเหล่านี้จะทำให้การทำงานร่วมกันระหว่างนักวิจัยกับ TLO มีความราบรื่น คล่องตัวมากขึ้น ส่งผลถึงการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ราบรื่นขึ้นเช่นกัน

4.6 จรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงาน

คุณธรรมในการปฏิบัติงานกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีของฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ยึดถือตามประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่องมาตรฐานจริยธรรมและจรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. 2555 มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลักเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่พึงปฏิบัติ 9 ประการ ดังนี้

1. การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
2. การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ

3. การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

4. การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
5. การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
6. การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
7. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
8. การยึดมั่นในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
9. การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพของตนและขององค์กร

ทั้งนี้ ในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาได้ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติที่ตรงไปตรงมา ไม่เอื้อประโยชน์ให้ฝ่ายใด มีการปฏิบัติที่มุ่งเป้าหมายให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยสู่ผู้ประกอบการ ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาสนับสนุนผู้ประกอบการให้สามารถรับเทคโนโลยีนำไปประกอบธุรกิจด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีความเอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เพิกเฉยในสิ่งที่ผู้ประกอบการ ปรารถนาประสานงานให้เสมอ ทั้งช่วยเหลือจากกับนักวิจัย ขอนุมัติมหาวิทยาลัย หากสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการควรได้รับจริง ๆ แต่หากสิ่งที่ผู้ประกอบการต้องการเป็นสิ่งที่ไม่สมควร หรือมากเกินไป จะหาวิธีคลี่คลายปัญหา ที่พอจะบรรเทาความต้องการของผู้ประกอบการไปได้บ้างภายใต้กฎกติกา หรือหากเป็นไปได้จริง ๆ จะอธิบายให้ผู้ประกอบการเข้าใจแบบบัวไม่ช้ำ น้ำไม่ขุ่น ด้วยมิตรไมตรีที่ดี เพื่อรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน รวมถึงการปฏิบัติที่เสมอเหมือนกันระหว่างผู้ประกอบการรายเล็กกับผู้ประกอบการรายใหญ่ไม่เลือกปฏิบัติ และไม่มีความคิดหรือกิริยาดูถูกดูแคลนผู้ประกอบการรายเล็ก และไม่เอาอกเอาใจผู้ประกอบการรายใหญ่เกินสมควร

อีกประการ การรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นการลงทุน ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องลงทุนเวลา ลงทุนเงิน และสละโอกาสในการทำภารกิจอย่างอื่น เพื่อมาเข้ากระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี ซึ่งใช้เวลาอย่างน้อยที่สุดไม่ต่ำกว่า 2 - 3 เดือน ซึ่งฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านี้ ดังนั้น ในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี ไม่ว่าจะการให้ข้อมูลเทคโนโลยี การพิสูจน์เทคโนโลยี หรือการทดลองตลาด ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาต้องทุ่มเท ใจเวลา และสร้างความมั่นใจให้ผู้ประกอบการเกิดความรู้สึกมั่นใจและเชื่อมั่นว่าทางผู้ประกอบการสามารถนำเทคโนโลยีนั้นไปใช้ประโยชน์กับธุรกิจของตนได้จริง ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาไม่ควรรีบเร่งทำสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยีจนเกินไป หมายถึง ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาต้องใช้เวลาตามสมควรในการสร้างความมั่นใจให้ผู้ประกอบการเกิดความรู้สึกมั่นใจและพึงพอใจในเทคโนโลยีระยะหนึ่ง ไม่ควรมองเฉพาะด้านที่มุ่งให้งานของตนเสร็จสิ้นลงเท่านั้น จนทำให้เร่งกระบวนการโดยไม่เจตนา

อีกประเด็นที่สำคัญมากคือการเก็บรักษาความลับในข้อมูลที่ไม่ควรเปิดเผย จะต้องไม่เปิดเผยหรือบอกต่อบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง ส่วนข้อมูลที่ควรเผยแพร่ จะต้องเผยแพร่อย่างตรงไปตรงมา ไม่ปิดบังอำพรางให้เกิดความเข้าใจผิดพลาด

กล่าวโดยสรุปบทที่ 4 ขั้นตอนกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี เริ่มจากการจับคู่ธุรกิจระหว่างเทคโนโลยีจากงานวิจัยกับผู้ประกอบการ โดยผู้ประกอบการแจ้งความประสงค์ตามแบบแสดงความประสงค์ใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-02) แบบคำขออนุญาตใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-03) แผนการดำเนินงานในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (WUSTP-TLO-05) ตามมาด้วยการเจรจาต่อรอง สรุปข้อตกลง ร่างสัญญาเสนอคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาพิจารณา และในที่สุดจัดทำสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ผู้ประกอบการนำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ต่อไป

บทที่ 5

ปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไข การพัฒนาและข้อเสนอแนะ

บทนี้เป็นการอธิบายเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไขการพัฒนา และข้อเสนอแนะในกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี ในส่วนของปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานและแนวทางแก้ไขและพัฒนา ผู้เขียนนำเสนอในรูปแบบตารางเพื่อความเข้าใจง่ายและชัดเจน

ตารางที่ 5.1 ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานและแนวทางแก้ไขและพัฒนา

5.1 ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	5.2 แนวทางแก้ไขและพัฒนา
<p>1. ผลงานวิจัยเกิดขึ้นจากความสนใจของนักวิจัย ไม่ได้เกิดมาจากความต้องการของตลาดเป็นการทำวิจัยจากภายในสู่ภายนอก (inside out) ซึ่งไม่ตอบสนองตลาด เนื่องจากนักวิจัยทำงานวิจัยด้วยเป้าหมายในการขอตำแหน่งทางวิชาการบ้าง เพื่อตีพิมพ์ตามภาระงานบ้าง แต่ไม่ได้มีเป้าหมายในการทำงานวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์</p> <p>2. นักวิจัยไม่ได้วางแผนการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ทำให้ไม่ได้มองปัญหาอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้น เช่น งานวิจัยบางผลงานมีความยากในการจดแจ้ง อย. เมื่อไม่สามารถจดแจ้ง อย. ได้ส่งผลกระทบต่อสิทธิ แม้ จนท.TLO จะนำงานเหล่านั้นออกสู่ตลาด และผู้ประกอบการสนใจจับคู่ธุรกิจด้วย แต่สุดท้ายไม่อาจจะรับเทคโนโลยีไปประกอบธุรกิจได้ หรือถ้าจะให้มีความเป็นไปได้ต้องมีการศึกษาข้อมูลในเชิงลึกกว่าสารที่ยังไม่สามารถจดแจ้ง อย. ของประเทศไทยได้นั้น มีประเทศไหนที่สามารถจดแจ้ง อย. ได้บ้าง และศึกษาตลาดวิเคราะห์ว่างานเหล่านี้เป็นที่ต้องการของตลาดหรือไม่ หากงานเหล่านี้ยังสามารถนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่ยังคงมีส่วนแบ่งตลาดและตามวงจรธุรกิจยังมีทิศทางในการเติบโตต่อไป อาจจะทำงานเหล่านี้</p>	<p>ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานตามข้อ 1, 2, 3, 4 และ 5 ได้แก่ ปัญหาการทำวิจัยจากภายในสู่ภายนอก (inside out) ปัญหานักวิจัยไม่ได้วางแผนการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ปัญหาการบริหารจัดการงานทางด้านทรัพย์สินทางปัญญายังไม่มีแนวทางที่สอดคล้องกันตั้งแต่ต้นทางจนถึงเป้าหมายปลายทาง ปัญหาการไม่ประสบความสำเร็จในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และปัญหาอาจารย์นักวิจัย เลือกตีพิมพ์มากกว่าขอรับสิทธิบัตรนั้น</p> <p>ทาง TLO หาแนวทางในการแก้ไขและพัฒนา ด้วยการจัดอบรม จัดกิจกรรม ในประเด็นวางแผนการทำวิจัยให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ และประเด็นคุณค่าที่เกิดขึ้นหลังจากการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ทั้งในแง่ของการพัฒนาประเทศ ภาพลักษณ์ขององค์กร และในแง่ของผลตอบแทน รวมทั้งทาง TLO พยายามผลักดันให้นักวิจัยนำงานวิจัยที่มีอยู่เดิม มาพัฒนาต่อยอดปรับแต่งให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้อีกทางหนึ่ง</p>

5.1 ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	5.2 แนวทางแก้ไขและพัฒนา
<p>จัดคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศเป้าหมาย แล้วนำงานออกจับคู่ธุรกิจในตลาดประเทศนั้น โดยทางผู้ประกอบการที่สนใจรับเทคโนโลยีสามารถรับเทคโนโลยีไปใช้งานได้โดยไม่ติดขัดเรื่องมาตรฐาน อย. แต่ทั้งนี้ หากงานออกจับคู่ธุรกิจ ทางจนท.TLO ต้องมีทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษในระดับดีมาก สามารถเจรจาต่อรองได้ สรุปข้อตกลงได้ และทำสัญญาได้ อีกประการที่ต้องตระหนัก การจัดคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในต่างประเทศมีต้นทุนพอสมควร การนำงานออกจับคู่ธุรกิจในตลาดต่างประเทศก็มีต้นทุนพอสมควรเช่นกัน จึงควรศึกษาความเป็นไปได้ให้ชัดเจน ก่อนตัดสินใจนำงานออกสู่ตลาดต่างประเทศ</p> <p>3. ปัจจุบันการบริหารจัดการงานทางด้านทรัพย์สินทางปัญญายังไม่มีแนวทางที่สอดคล้องกันตั้งแต่ต้นทางจนถึงเป้าหมายปลายทาง จึงทำให้การนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แม้ผู้ปฏิบัติงานจะพยายามผลักดันให้เกิดงานวิจัยที่มีศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ตั้งแต่จุดเริ่มต้น ก่อนการลงมือทำวิจัยด้วยการจัดอบรมให้นักวิจัยสามารถวางแผนการทำวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ แต่ก็ไม่ได้รับความสนใจจากอาจารย์นักวิจัยมากนัก ซึ่งการทำงานของพนักงานในระดับปฏิบัติการมีแค่หน้าที่ ถึงจะพยายามคิดวิเคราะห์หาสาเหตุและพยายามหาหนทางแก้ไขปัญหางานวิจัยที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างที่ควรจะเป็น แต่พนักงานระดับปฏิบัติการ ไม่มีสิทธิ ไม่มีอำนาจ ที่จะผลักดันในเชิงนโยบาย หรือบริหารจัดการ อาจารย์ นักวิจัยได้ จึงเป็นอุปสรรคใหญ่หลวงอีกอย่างหนึ่ง</p>	

5.1 ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	5.2 แนวทางแก้ไขและพัฒนา
<p>4. การจะประสบความสำเร็จในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ จำเป็นต้องเริ่มตั้งแต่ต้นนโยบายมหาวิทยาลัย ที่ควรส่งเสริม อาจารย์ นักวิจัย ให้ดำเนินการถึงขั้นการได้นำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์มากกว่าหยุดแค่การได้จดสิทธิบัตร เช่น ตามประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ดูเพิ่มเติมในภาคผนวก ฉ ข้อ 8 เรื่องการได้รับค่าตอบแทนพิเศษ จะกำหนดงานวิจัยและผลงานทางวิชาการที่จะได้รับค่าตอบแทนพิเศษ หนึ่งในห้าของคุณสมบัตินั้นคือการได้รับการจดอนุสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร (แตกต่างกันไปตามการดำรงตำแหน่งทางวิชาการ) โดยไม่มีการกล่าวถึงการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์</p> <p>5. อาจารย์ นักวิจัย เลือกตีพิมพ์มากกว่าขอรับสิทธิบัตร ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาให้บริการยื่นขอรับการคุ้มครองสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่น ๆ โดยให้คำแนะนำ ตรวจสอบรูปแบบให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมทรัพย์สินทางปัญญา ทางฝ่ายอาจารย์ นักวิจัย เป็นผู้กร่างคำขอของตนเอง ในขณะที่ภาระงานรัดตัว ทำให้นักวิจัยเลือกที่จะตีพิมพ์เพียงอย่างเดียว ไม่ยื่นขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตร เนื่องจากไม่มีเวลายกร่างคำขอและภาระงานหรือการขอตำแหน่งทางวิชาการ นับผลงานที่ได้ตีพิมพ์ในวารสารต่างๆ (แล้วแต่ตำแหน่งทางวิชาการนั้นๆ) โดยให้คะแนนเท่ากันกับการนับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร ซึ่งทางนักวิจัยมีความเห็นว่าการยื่นขอรับสิทธิบัตรมีขั้นตอนที่ยาวนานกว่าการส่งงานเพื่อตีพิมพ์ ประกอบกับงานคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ยัง</p>	

5.1 ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	5.2 แนวทางแก้ไขและพัฒนา
<p>ไม่มีแนวทางของการทำงานในเชิงรุกเนื่องจากข้อจำกัดในด้านอัตรากำลัง จึงไม่ได้เป็นฝ่ายเลือกงานที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์และพยายามนำงานนั้นมาคุ้มครอง ทำให้เกิดการเสียโอกาสในการนำงานวิจัยที่มีศักยภาพ มีความพร้อม ออกสู่ตลาดเพื่อนำไปเสนอให้เอกชนนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์</p>	
<p>6. บางครั้งงานวิจัยได้รับความสนใจจากผู้ประกอบการ แต่อาจารย์ นักวิจัย ซึ่งเป็นผู้ประดิษฐ์ ไม่มีเวลาในการให้ข้อมูล การร่วมเจรจา กับ TLO การทำ Prototype การ proof of technology ให้กับผู้ประกอบการ ซึ่งส่งให้การนำผลงานนั้นไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ไม่สามารถดำเนินต่อไปได้</p>	<p>ปัญหาอาจารย์ นักวิจัย ไม่มีเวลาในการร่วมเจรจา เนื่องจากอาจารย์ นักวิจัย มีภารกิจรัดตัวทาง TLO แก้ปัญหาในเบื้องต้นด้วยการพยายามทำงานอย่างรอบคอบที่สุด เตรียมข้อมูลให้ครบ ประเด็นไม่ตกหล่น คิดเผื่อไว้ทุกด้าน ลดขั้นตอนที่ลดได้ ทำให้การทำงานร่วมกันมีประสิทธิภาพมากที่สุดภายใต้ข้อจำกัด</p>
<p>7. ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ไม่มีผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาโดยตรงเป็นแกนนำ ทำให้ขาดการวางแผนที่ดี ทั้งนี้ ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบด้วย งานคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และงานถ่ายทอดเทคโนโลยี ซึ่งทั้ง 2 งาน ควรวางแผนการทำงานให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน มุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน โดยเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ว่าผู้ประกอบการต้องการใช้เทคโนโลยีอะไรจากงานวิจัย จากนั้นช่วยกันส่งเสริมให้นักวิจัยทำงานให้ตอบสนองตลาด (ในส่วนนี้ควรเป็นการจัดการระดับนโยบายของมหาวิทยาลัย) ต่อมางานคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาควรจะดูแลติดตามผลงานวิจัยในกลุ่มนี้ให้นักวิจัยขอรับความคุ้มครอง เมื่องานวิจัยที่เป็นที่ต้องการของตลาดได้รับความคุ้มครอง งานถ่ายทอดเทคโนโลยีก็นำงานเหล่านั้นออกสู่ตลาด ซึ่งเป็นงานที่เป็นที่ต้องการของตลาดอยู่แล้ว ทำให้เป้าหมายในการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เป็นจริง</p>	<p>ปัญหาในหน่วยงานไม่มีผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาโดยตรงเป็นแกนนำ แนวทางแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา TLO ได้ศึกษา คัดวิเคราะห์ ค้นหาวิธีการ ทั้งจากการเข้าอบรมในโอกาสต่างๆ และการสอบถามจากงานถ่ายทอดเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยอื่น ๆ การศึกษาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และโดยเนื้องานมีขอบข่ายกว้างและมีข้อมูลในเชิงลึก จึงต้องศึกษา พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติ ปุ๋ย พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย ทั้งนี้ทางหน่วยงานได้ให้ความสำคัญกับการอบรมและพัฒนาพนักงานค่อนข้างดีอยู่แล้ว แต่อาจจะต้องมีความต่อเนื่องต่อไปเรื่อย ๆ เพราะงานทรัพย์สินทางปัญญามีองค์ความรู้ที่ต้องศึกษาในเชิงลึกและเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ รวมทั้งศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องที่มีความเคลื่อนไหวไปตามยุคสมัย ปัจจุบันทาง TLO ได้ทาบทามผู้เชี่ยวชาญในการวางแผนและบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เป็นกรรมการร่างระเบียบว่าด้วย การจัดการ</p>

5.1 ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	5.2 แนวทางแก้ไขและพัฒนา
<p>ได้อย่างไม่ยากลำบากจนเกินไป ไม่เป็นเรื่องเหลือวิสัย แต่ปัจจุบันงานที่ได้รับความคุ้มครองส่วนใหญ่จะเป็นสิทธิบัตรการออกแบบ ซึ่งไม่ต่อปโภคในตลาด</p>	<p>ทรัพย์สินทางปัญญา (แก้ไขเพิ่มเติม) และกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาต่อไป หลังจากยกร่างระเบียบแล้วเสร็จ ทำให้หน่วยงานมีผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านทรัพย์สินทางปัญญาที่จะให้คำแนะนำ ให้ความชัดเจนในประเด็นที่ไม่แน่ใจหรือสงสัยได้</p>
<p>8. ผู้ประกอบการบางท่าน สนใจผลงานวิจัย และมีการจับคู่ธุรกิจแล้ว แต่ยังขาดประสบการณ์ในการทำธุรกิจ ทาง TLO จะส่งเข้ารับบริการในฝ่ายบ่มเพาะธุรกิจต่อไป แต่จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ไม่มีผู้ประกอบการท่านใดได้รับการบ่มเพาะ อาจจะช่วยคุณสมบัติไม่ตรงกับความต้องการของฝ่ายบ่มเพาะธุรกิจ ทำให้ผู้ประกอบการเลิกความตั้งใจในการรับเทคโนโลยีไป</p>	<p>ปัญหาผู้ประกอบการ สนใจผลงานวิจัย และมีการจับคู่ธุรกิจแล้ว แต่ยังขาดประสบการณ์ในการทำธุรกิจ ผู้อำนวยการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีนโยบายให้ TLO สนับสนุนผลักดันผู้ประกอบการให้สามารถทดสอบตลาดในเบื้องต้นได้เพื่อเป็นการทดสอบความเป็นไปได้ของตลาด โดยทางนักวิจัยทำผลิตภัณฑ์ให้ผู้ประกอบการมีค่าใช้จ่ายเฉพาะวัสดุสิ้นเปลือง ค่าจ้างผู้ช่วยวิจัย ค่าจ้างแรงงาน แต่จะไม่มีค่าตอบแทนนักวิจัย ค่าใช้เครื่องมือครุภัณฑ์ต่างๆ รวมไปถึงค่าสาธารณูปโภค โดย TLO มีงบประมาณสนับสนุนร่วมกันกับผู้ประกอบการส่วนจำนวนเท่าไรนั้น ขึ้นอยู่กับการเจรจาต่อรองกัน</p>
<p>9. การนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ไม่ได้หมายถึงผู้ประกอบการรับอนุญาตใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงกรณีหน่วยงานราชการหรือภาคเอกชนสั่งซื้อหรือสั่งผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีจากทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยด้วย แต่ปัญหาที่ประสบมาตลอดทำให้การนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ไม่มีความคล่องตัวตามที่ควรจะเป็น คือหลังจากหน่วยงานผู้สั่งซื้อ/ผลิต โอนเงินค่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าว มาให้มหาวิทยาลัย แต่กระบวนการในการนำเงินออกจากบัญชีมหาวิทยาลัยเข้าบัญชีหน่วยวิจัยหรือศูนย์ความเป็นเลิศฯใช้เวลาไม่น้อยกว่า 1 เดือน แม้ทาง</p>	<p>กรณีผู้สั่งผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีจากทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย ประสบปัญหากระบวนการนำเงินออกจากบัญชีมหาวิทยาลัยเข้าบัญชีหน่วยวิจัย/ศูนย์ความเป็นเลิศฯเพื่อให้หน่วยวิจัยสามารถนำเงินไปดำเนินการผลิตสินค้าดังกล่าว ทางนักวิจัยจะช่วยหาทางออกโดยการนำปัญหาดังกล่าวหาหารือรองอธิการบดีที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางแก้ไขต่อไป</p>

5.1 ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	5.2 แนวทางแก้ไขและพัฒนา
อุทยานฯ จะประทับหนังสือส่งว่า “ด่วนที่สุด” ส่งผลให้นักวิจัยต้องขยายเวลาในการส่งมอบงานออกไป ทำให้ทั้งนักวิจัยและผู้สั่งซื้อ/ผลิต หรือแม้แต่ จนท.TLO ต่างก็มีความเครียดในเวลาที่ ต้องขยายออกไปไม่น้อยกว่า 1 เดือน ในกระบวนการภายในของมหาวิทยาลัยเอง	

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ปัจจัยที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ นโยบายขององค์กรมีความสำคัญมาก หากมหาวิทยาลัยมีเป้าหมายในการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ก็ควรมีนโยบายที่สอดคล้องกับเป้าหมาย เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งระบบและทุกระดับที่เกี่ยวข้องกันเชื่อมโยงกัน เช่น ส่งเสริมจูงใจให้อาจารย์ นักวิจัย ดำเนินการกับผลงานวิจัยของตนเอง จนถึงขั้นการได้นำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ยกตัวอย่างการนับภาระงานให้อาจารย์ ทั้ง 2 กรณี ดังนี้

1.1 ในระดับของการดำเนินกิจกรรมกับ TLO เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือ อนุญาตให้ใช้สิทธิ อาจารย์ นักวิจัย ต้องใช้เวลาในการร่วมเจรจาต่อรอง การให้ข้อมูลกับผู้จะรับเทคโนโลยี การทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การพิสูจน์เทคโนโลยี การเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อพิจารณาสัญญา

1.2 ในระดับของการนำเทคโนโลยีจากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ หรือมีการถ่ายทอดเทคโนโลยี อนุญาตให้ใช้สิทธิรวมถึงการที่มหาวิทยาลัยมีการแสดงออกว่าเห็นถึงคุณค่าของเทคโนโลยีที่ได้จากการทำวิจัยและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้

2. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ทำให้การสร้างเทคโนโลยีจากผลงานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และเพิ่มโอกาสในการนำเทคโนโลยีนั้นไปใช้ประโยชน์ หากอาจารย์ นักวิจัย มีความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้

2.1 ทรัพย์สินทางปัญญาเบื้องต้น โดยเฉพาะเรื่องสิทธิบัตรทั้งสิทธิบัตรการประดิษฐ์ สิทธิบัตรการออกแบบ อนุสิทธิบัตร เพื่อให้ให้นักวิจัยสามารถจำแนกประเภททรัพย์สินทางปัญญาของตนเองได้ และสามารถเลือกขอรับความคุ้มครองได้อย่างเหมาะสมกับงานวิจัยของตน เพราะการขอรับความคุ้มครองที่ไม่เหมาะสมส่งผลให้ไม่ได้รับการคุ้มครองได้ เช่น ยื่นขอรับความคุ้มครองเป็นสิทธิบัตร แต่เมื่อผู้ตรวจสอบของกรมทรัพย์สินทางปัญญาพิจารณาแล้วมีความเห็นว่าไม่มีชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น จะทำให้งานชิ้นนั้นไม่ได้รับความคุ้มครอง แต่ถ้าหาก อาจารย์ นักวิจัย มีความรู้ความเข้าใจในทรัพย์สินทางปัญญาเบื้องต้น เมื่อพิจารณาว่างานของตนไม่มีชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น หรือมีชั้นการประดิษฐ์อยู่

บ้างแต่อาจจะไม่ชัดเจนว่าเป็นขั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นหรือไม่ ควรจะลดระดับจากสิทธิบัตรเป็นอนุสิทธิบัตร ซึ่งจะทำให้ได้รับความคุ้มครองเป็นอนุสิทธิบัตร

2.2 การเข้าถึงแหล่งข้อมูลด้านสิทธิบัตรและเข้าใจความสำคัญของการสืบค้นสิทธิบัตร ข้อมูลสิทธิบัตรสามารถนำมาศึกษา วิเคราะห์ในเบื้องต้นเพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกเรื่องที่จะวิจัยได้

2.3 ความต้องการของผู้ซื้อ แนวโน้มของตลาด จะทำให้สามารถเตรียมความพร้อมได้ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ซื้อ ซึ่งจะทำให้มีโอกาสในการซื้อขายได้มากขึ้น

2.4 วงจรทรัพย์สินทางปัญญา ตั้งแต่การสร้างงานวิจัยจนถึงการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากงานวิจัย จะทำให้เห็นถึงประโยชน์ ผลตอบแทนจากงานวิจัยที่ได้มีการนำไปใช้ประโยชน์

บรรณานุกรม

วารสาร วิทยานิพนธ์ งานวิจัย

- ภัทร น้อยสัมฤทธิ์. (2561). *มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองกวีตวิสิทธิ์จากการละเมิดชื่อเสียงในเครื่องหมายการค้า*. (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์)
- ภัทรพร เย็นบุตร. (2561). *การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน : ศึกษาตามความตกลงทริปส์*. (ดุษฎีนิพนธ์นิติศาสตรดุษฎี, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์)
- วริยา ล้ำเลิศ. (2557). สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในมิติประชาคมอาเซียน. *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์*, 54 (1), 1-20. <https://doi.org/10.14456/ndj.2014.16>
- ศิวพร เสาวคนธ์. (2561). *การพัฒนากฎหมายว่าด้วยการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา เป็นหลักประกันสินเชื่อทางธุรกิจ*. (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม)
- สุชาดา เจริญวิริยะธรรม. (2556). *การคุ้มครองผู้ทรงสิทธิและสิทธิของผู้ทรงสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่น*. (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์)
- อิสริตน์ อ่างมาศ. (2557). *แนวทางการบังคับสิทธิในการนำทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหลักประกันทางธุรกิจตามพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558*. (การค้นคว้าอิสระนิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ)
- อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2562). *แผนงบประมาณประจำปี 2562*. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

- กรมทรัพย์สินทางปัญญา. (2562). *คู่มือการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญา*. จาก http://www.ipthailand.go.th/images/3534/web_01052018/manual.compressed.pdf
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ประเภทของการวิจัย*. สืบค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2562, จาก https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=13186&Key=news_research
- บริษัท อะแฮพเพนเนอร์ จำกัด. (2560). *Thailand 4.0 คืออะไร*. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2562, จาก <https://www.it24hrs.com/2017/thailand-4-0/>
- มหาวิทยาลัยมหิดล. (2554). *คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับระดับของ Technology Readiness Levels (TRL: 1-9)* จาก https://op.mahidol.ac.th/ra/contents/research_fund/GOVERN-2563/04_Technology%20Readiness%20Level-TRL.pdf
- รุ่งโรจน์ ศิริพันธ์. (2562). *การจัดประชุมคณะกรรมการประจำสถาบันภาษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*.
- ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย. (2562). *สืบค้นข้อมูลวารสารวิชาการไทย*. สืบค้นเมื่อ 21 กันยายน 2562, จาก http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/

- ส่วนแผนงานและยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. (2561). *แผนปฏิบัติการเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 20 ปี*. จาก <https://dpl.wu.ac.th/wp-content/uploads/2019/02/แผนปฏิบัติการเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์.pdf>
- สำนักงานกลาง สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2560). *การประเมินความพร้อมของงานวิจัย เทคโนโลยี หรือนวัตกรรม ด้วย Technology Readiness Level*. จาก http://bps.moph.go.th/new_bps/sites/default/files/9%20TRL.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12*. สืบค้นเมื่อ 21 กรกฎาคม 2562, จาก https://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. *โครงการส่งเสริมกิจการอุทยานวิทยาศาสตร์*. สืบค้นเมื่อ 24 สิงหาคม 2562, จาก <https://www.ops.go.th/main/index.php/aboutus/history/93-key-projects/144-spa>
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2561). *วงจทรัพย์สินทางปัญญา*. สืบค้นเมื่อ 21 กรกฎาคม 2562, จาก <https://www.mhesi.go.th/main/th/vision-mission/503-intellectualthailand/7367-intellectual-property-circle>
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2562). *Technology Readiness Levels: ระดับความพร้อมของเทคโนโลยีสู่อุตสาหกรรม*. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2562, จาก <https://www.nstda.or.th/th/nstda-knowledge-144/km-knowledge-3317/technology-readiness-levels>
- อัครวิทย์ กาญจนโอภาส. (2561). *ทรัพย์สินทางปัญญา: สิ่งที่ทำนายยังไม่รู้*. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2562, จาก <https://slideplayer.in.th/slide/14943178/>
- Shinejikids. (2552, มีนาคม 3). *ทรัพย์สินทางปัญญาคืออะไร* [Web log post]. สืบค้นจาก <https://www.blognone.com/node/10891>
- WONDER.LEGAL ประเทศไทย. (2562). *สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ*. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2562, จาก <https://www.wonder.legal/th/modele/สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ>

ภาคผนวก ก

ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ว่าด้วย การดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2552

เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีการสร้างสรรค์ ค้นคว้า วิจัยและประดิษฐ์คิดค้นผลงานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญาในสาขาต่างๆ อย่างต่อเนื่องตลอดจนให้การคุ้มครองและปกป้องสิทธิอันชอบธรรมในทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงเพื่อให้มีความชัดเจนและเป็นธรรมเนียมในการจัดสรรผลประโยชน์อันเกิดจากทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 (2) และ (10) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. 2535 ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ในการประชุมครั้งที่ 5/2551 เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2551 จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วย การดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“หน่วยงาน”	หมายถึง	สำนักวิชา สถาบัน ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน ศูนย์
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“คณะกรรมการ”	หมายถึง	คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา
“ทรัพย์สินทางปัญญา”	หมายถึง	ทรัพย์สินทางปัญญาที่มหาวิทยาลัยถือสิทธิความเป็นเจ้าของในผลงานอันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของผู้สร้างผลงาน ได้สร้างสรรค์ ประดิษฐ์หรือทำขึ้นโดยหน้าที่ การจ้าง การทำตามคำสั่งหรืออยู่ในความควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย โดยได้ใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยในการสร้างสรรค์ผลงานซึ่งอาจเป็นงานอันเกิดจากเงินงบประมาณหรือจากแหล่งทุนอื่นทรัพย์สินทางปัญญาตามระเบียบนี้ ได้แก่

		(1) งานอันมีลิขสิทธิ์ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ยกเว้นเอกสารคำสอนและเอกสารประกอบการสอน
		(2) การประดิษฐ์ กรรมวิธีหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ไม่ว่าจะจดทะเบียนหรือมิได้จดทะเบียนสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร
		(3) เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วม ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า
		(4) งานอันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ ศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนาหรือทำขึ้นใหม่ ประเภทอื่นตามที่มิได้ให้กฎหมายได้ให้ความคุ้มครองไว้
“ผลประโยชน์”	หมายถึง	ผลประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยได้รับ อันเกิดจากการนำทรัพย์สินทางปัญญาคามที่ได้ระบุไว้ในระเบียบนี้ไปใช้ประโยชน์
“หน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญา”	หมายถึง	หน่วยงานที่มหาวิทยาลัยมอบหมายให้รับผิดชอบงาน การบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญาและงาน อันเกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญาดมระเบียบนี้
“ผู้สร้างสรรค์งาน”	หมายถึง	บุคลากรของมหาวิทยาลัย ได้แก่ อาจารย์ นักวิจัย พนักงาน ลูกจ้างและนักศึกษา ทั้งนี้หมายรวมถึงผู้ที่มหาวิทยาลัยได้เชิญหรือมอบหมายให้มาปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัย โดยได้ทำหรือก่อให้เกิดงานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งมีลักษณะตามที่กฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญากำหนดไว้

หมวด 1**ลิขสิทธิ์**

ข้อ 4 ให้มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ผู้สร้างสรรค์งานได้ทำขึ้นโดยหน้าที่ การจ้าง การทำตามคำสั่งหรืออยู่ในความควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นอย่างอื่นกับผู้สร้างสรรค์งาน

กรณีงานอันมีลิขสิทธิ์เกิดจากผู้สร้างสรรค์งานได้ทำขึ้น โดยได้รับเงินสนับสนุนจากองค์กรหรือบุคคลใด ให้ลิขสิทธิ์นั้นเป็นไปตามข้อตกลง

กรณีนักศึกษาได้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานอันมีลิขสิทธิ์นั้น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 5 ให้มหาวิทยาลัยสามารถนำงานอันมีลิขสิทธิ์ไปทำซ้ำ คัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน รวมถึงอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิในงานอันมีลิขสิทธิ์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นอย่างอื่นกับผู้สร้างสรรค์งาน โดยจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้มหาวิทยาลัยต้องแจ้งให้ผู้สร้างสรรค์งานทราบด้วย

ข้อ 6 ให้ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์สามารถนำงานอันมีลิขสิทธิ์นั้นออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนในนามของตนได้ และมีสิทธิที่จะแสดงว่าตนเป็นผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ดังกล่าวโดยสามารถใช้ชื่อและ/หรือตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้ โดยความเห็นชอบของมหาวิทยาลัย โดยผู้สร้างสรรค์งานจะต้องแสดงให้เห็นปรากฏถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยไว้ในส่วนที่สังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้จะต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อแสวงหาผลกำไร

ข้อ 7 ให้ผู้สร้างสรรค์งานมีหน้าที่ต้องให้ข้อมูลความจริงเกี่ยวกับงานอันมีลิขสิทธิ์และให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสรรผลประโยชน์ตามระเบียบนี้

ข้อ 8 ให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้ทรงสิทธิในการจัดสรรผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์งานอันมีลิขสิทธิ์ทั้งที่ได้รับการจดแจ้งหรือไม่ได้รับการจดแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ ซึ่งผู้สร้างสรรค์งานได้ทำขึ้น โดยหน้าที่ การจ้าง การทำตามคำสั่งหรืออยู่ในความควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นอย่างอื่นกับผู้สร้างสรรค์งาน

หมวด 2

สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร

ข้อ 9 ให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้ทรงสิทธิในผลงานการประดิษฐ์ กรรมวิธีหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ผู้สร้างสรรค์งานได้ทำขึ้น โดย หน้าที่ การจ้าง การทำตามคำสั่งหรืออยู่ในความควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นอย่างอื่นกับผู้สร้างสรรค์งาน

กรณีผลงานการประดิษฐ์ กรรมวิธีหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์เกิดจากผู้สร้างสรรค์งานได้ทำขึ้น โดยได้รับเงินสนับสนุนจากองค์กรหรือบุคคลใด ให้การทรงสิทธินั้นเป็นไปตามข้อตกลง

กรณีนักศึกษามีผลงานการประดิษฐ์ กรรมวิธีหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้ทรงสิทธิในผลงานการประดิษฐ์ กรรมวิธีหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์นั้น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 10 ให้ผู้สร้างสรรค์งานมีหน้าที่ต้องให้ข้อมูลความจริงเกี่ยวกับการประดิษฐ์ กรรมวิธีหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับการขอรับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรและการจัดสรรผลประโยชน์ตามระเบียบนี้

ข้อ 11 ให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้ทรงสิทธิในการจัดสรรผลประโยชน์ที่เกิดจากผลงานการประดิษฐ์ กรรมวิธีหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ ทั้งที่ได้รับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรหรือไม่ได้รับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร ที่ผู้สร้างสรรค์งานได้ทำขึ้นโดย หน้าที่ การจ้าง การทำตามคำสั่งหรืออยู่ในความควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นอย่างอื่นกับผู้สร้างสรรค์งาน

หมวด 3 การดำเนินงาน

ข้อ 12 ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาขึ้นชุดหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- 12.1 กำหนดเงื่อนไขและรายละเอียดในการจัดทำสัญญาระหว่างผู้สร้างสรรค์งานกับมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับระเบียบนี้
- 12.2 พิจารณาจัดสรรผลประโยชน์ตอบแทนจากการใช้หรือหาประโยชน์จากผลงานอันมีทรัพย์สินทางปัญญา
- 12.3 พิจารณาวางหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้
- 12.4 แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานหรือบุคคลใด เพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้
- 12.5 ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา ตามที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

ข้อ 13 ให้หน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญารับผิดชอบการดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- 13.1 เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในการดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับการปกป้องคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ในทรัพย์สินทางปัญญาตามระเบียบนี้
- 13.2 เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในการเจรจาหรือดำเนินการให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ตอบแทนจากการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา
- 13.3 ให้คำแนะนำ คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำสัญญาจ้างบริการหรือรับจ้างงานวิจัย เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยในการเป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาอันเกิดจากงานรับจ้างบริการหรือรับจ้างงานวิจัยนั้น
- 13.4 ให้บริการช่วยเหลือสืบค้นข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญา
- 13.5 ให้บริการและดำเนินการในการจดแจ้งข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญา
- 13.6 รวบรวมจัดให้มีข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาให้เป็นปัจจุบัน

- 13.7 ประชาสัมพันธ์ทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จักกว้างขวาง ทั้งภายนอกและภายในสถาบัน
- 13.8 สนับสนุนหรือส่งเสริมให้มีการร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภายนอกและภายในสถาบันในการดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญา
- 13.9 ติดตามดูแลผลประโยชน์ตลอดจนดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

หมวด 4

การจัดสรรผลประโยชน์

ข้อ 14 ให้มหาวิทยาลัยหักค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนที่จะจัดสรรผลประโยชน์ให้หน่วยงานและ/หรือผู้ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 14.1 ค่าใช้จ่ายเพื่อการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่นใดเกี่ยวกับการขอหรือการรักษาสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
- 14.2 ค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาโดยมีหลักฐานการจ่าย
- 14.3 ค่าใช้จ่ายในการบริหารเพื่อการจัดหาผลประโยชน์ตอบแทนจากทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ 15 เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์งาน มีการประดิษฐ์คิดค้น การออกแบบผลิตภัณฑ์และการวิจัยในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ให้มหาวิทยาลัยจัดสรรผลประโยชน์หลังจากหักค่าใช้จ่ายตามข้อ 14 มาจัดสรรให้แก่

- 15.1 ผู้สร้างสรรค์งาน
- 15.2 มหาวิทยาลัย

การจัดสรรผลประโยชน์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของมหาวิทยาลัยและให้จัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวด 5

การอุทธรณ์

ข้อ 16 กรณีมีปัญหาในการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ให้ผู้สร้างสรรค์งานและ/หรือผู้ที่เกี่ยวข้องยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับทราบเรื่องที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

เมื่อคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ได้รับเรื่องอุทธรณ์แล้วให้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องอุทธรณ์นั้น แล้วเสนออธิการบดีวินิจฉัยชี้ขาดให้คำวินิจฉัยของอธิการบดีถือเป็นที่สุด

ข้อ 17 ให้อธิการบดี เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ มีอำนาจออกหลักเกณฑ์ ประกาศหรือคำสั่งให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

(ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีอ้วน)

นายกสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ภาคผนวก ข

ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
เรื่อง แนวปฏิบัติและการจัดสรรผลประโยชน์เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา

เพื่อให้การจัดสรรผลประโยชน์เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นธรรม อันจะเป็นการส่งเสริมให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีการสร้างสรรค์ผลงานอันมีลิขสิทธิ์และมีผลงานการประดิษฐ์มากขึ้น

อาศัยอำนาจตามความข้อ 15 และข้อ 17 แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วย การดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2552 ประกอบมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อคราวประชุมครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2553 จึงกำหนดแนวปฏิบัติและการจัดสรรผลประโยชน์เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาไว้ดังนี้

ข้อ 1. การยื่นแจ้งข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญา

ให้ผู้สร้างสรรค์หรือผู้ประดิษฐ์แจ้งข้อมูลผลงานอันมีลิขสิทธิ์หรือผลงานการประดิษฐ์รวมถึงทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่นๆ โดยใช้แบบฟอร์มแจ้งข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญาหรือทำเป็นบันทึกข้อความพร้อมแนบเอกสารประกอบไปยังหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บข้อมูลการศึกษาค้นคว้า การดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนหรือการดำเนินการเพื่อขอรับความคุ้มครองตลอดจนการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญานั้น ทั้งนี้ไม่มีเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

ยกเว้นผลงานที่ได้รับเงินสนับสนุนจากองค์กรหรือนุคคลใด ให้การดำเนินการเป็นไปตามข้อตกลง

ข้อ 2. การใช้ประโยชน์และการจัดสรรผลประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์

2.1 การนำงานอันมีลิขสิทธิ์ออกเผยแพร่และอนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์ตามความข้อ 6 ในระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วยการดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2552 นั้นผู้สร้างสรรค์จะต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุวัตถุประสงค์การใช้งานผ่านหน่วยงานต้นสังกัด แจ้งมายังหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

2.2 การประเมินคุณค่าเชิงพาณิชย์ของงานอันมีลิขสิทธิ์ การเจรจาต่อรองและการดำเนินการใดๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ ให้หน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและผู้สร้างสรรค์เป็นผู้กำหนดราคาร่วมกันภายใต้ความเห็นชอบของคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา โดยอาจจะใช้วิธีการแจ้งเวียนเพื่อขอความเห็นชอบเป็นรายกรณี

2.3 ให้จัดสรรผลประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ให้แก่บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในอัตราดังนี้

3.3.1 ผู้สร้างสรรค์งาน ได้รับร้อยละ 80 ของรายได้สุทธิ

3.3.2 มหาวิทยาลัย ได้รับร้อยละ 20 ของรายได้สุทธิ

ทั้งนี้ กึ่งหนึ่งของส่วนที่มหาวิทยาลัยได้รับ มหาวิทยาลัยต้องจัดสรรให้หน่วยงานต้นสังกัดของผู้สร้างสรรค์งาน เพื่อการพัฒนางาน/ผู้สร้างสรรค์งานหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าหน่วยงาน และไม่ขัดต่อระเบียบการเงินของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

เว้นแต่กรณีที่มหาวิทยาลัยมีข้อตกลงกับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นในเรื่องการให้ค่าตอบแทนหรือการจัดสรรผลประโยชน์อันเกิดจากงานอันมีลิขสิทธิ์เป็นการเฉพาะแล้ว ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติ

ข้อ 4. การใช้ประโยชน์และการจัดสรรผลประโยชน์จากผลงานการประดิษฐ์

4.1 การใช้ประโยชน์จากผลงานการประดิษฐ์ การประเมินคุณค่าเชิงพาณิชย์ของผลงานการประดิษฐ์ การเจรจาต่อรองและการดำเนินการ ใดๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์จากผลงานการประดิษฐ์ ซึ่งเป็นสิทธิของมหาวิทยาลัย ให้หน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและผู้ประดิษฐ์เป็นผู้กำหนดเงื่อนไขร่วมกัน ภายใต้ความเห็นชอบของคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา โดยอาจจะใช้วิธีการแจ้งเวียนเพื่อขอความเห็นชอบเป็นรายกรณี

4.2 ให้จัดสรรผลประโยชน์จากผลงานการประดิษฐ์ให้แก่บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในอัตราดังนี้

4.2.1 ผู้ประดิษฐ์ ได้รับร้อยละ 80 ของรายได้สุทธิ

4.2.2 มหาวิทยาลัย ได้รับร้อยละ 20 ของรายได้สุทธิ

ทั้งนี้ กึ่งหนึ่งของส่วนที่มหาวิทยาลัยได้รับ มหาวิทยาลัยต้องจัดสรรให้หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ประดิษฐ์ เพื่อการพัฒนางานวิจัย/นักวิจัยหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าหน่วยงาน และไม่ขัดต่อระเบียบการเงินของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

กรณีมีผลประโยชน์ที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ สิ่งก่อสร้าง ที่ได้รับเงินสนับสนุนจากองค์กรหรือบุคคลใด ให้ผลประโยชน์นั้นตกเป็นของมหาวิทยาลัย

เว้นแต่กรณีที่มหาวิทยาลัยมีข้อตกลงกับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นในเรื่องการให้ค่าตอบแทนหรือการจัดสรรผลประโยชน์อันเกิดจากการประดิษฐ์เป็นการเฉพาะแล้ว ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2553

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไทย ทิพย์สุวรรณกุล)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ภาคผนวก ค

ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อกำหนดเกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัยให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๑ และมติสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๑ สภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

บรรดากฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือมติอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว ในระเบียบนี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“คณะกรรมการบริหารงานบุคคล”	หมายถึง	คณะกรรมการบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“หน่วยงาน”	หมายถึง	สำนักงานอธิการบดี สำนักวิชา ศูนย์ สถาบัน และให้หมายความรวมถึง ส่วนงานที่สังกัดสำนักงานอธิการบดี สำนักวิชา ศูนย์ สถาบัน หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงานอธิการบดี สำนักวิชา ศูนย์ สถาบัน หรือมีฐานะเทียบเท่าส่วนงาน ที่สังกัดสำนักงานอธิการบดี สำนักวิชา ศูนย์ สถาบัน
“พนักงาน”	หมายถึง	พนักงาน ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวของมหาวิทยาลัยและให้หมายความรวมถึงบุคคลผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยซึ่งรับค่าตอบแทนจากมหาวิทยาลัยเป็นรายเดือนด้วย

๒

“ผู้บังคับบัญชา”

หมายถึง หัวหน้าหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแล
การปฏิบัติงานของพนักงาน

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมีอำนาจวินิจฉัยข้อขัดข้องหรือปัญหาจากการปฏิบัติตาม
ระเบียบนี้ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศมหาวิทยาลัยโดยความ
เห็นชอบของคณะกรรมการบริหารงานบุคคล เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวดที่ ๑

วินัยและการรักษาวินัย

ส่วนที่ ๑

ข้อปฏิบัติทางวินัย

ข้อ ๖ พนักงานของมหาวิทยาลัยต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่บัญญัติ
ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

พนักงานผู้ใดไม่ปฏิบัติทางวินัยตามข้อ ๘ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามปฏิบัติทางวินัยตามข้อ ๙ ถือว่า
เป็นความผิดวินัย และหากทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง

ข้อ ๗ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยและป้องกันมิให้
ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ พนักงานของมหาวิทยาลัยต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติทางวินัยดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามนโยบาย กฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบและธรรมเนียม
ปฏิบัติของมหาวิทยาลัย
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่มหาวิทยาลัยด้วยความตั้งใจอุตสาหะ
เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
- (๔) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่
ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่
มหาวิทยาลัย หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของมหาวิทยาลัย จะต้องเสนอ
ความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอ
ความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้อง
ปฏิบัติตาม
- (๕) อุทิศเวลาของตนให้แก่มหาวิทยาลัย จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่มิได้
- (๖) รักษาความลับของมหาวิทยาลัย
- (๗) รักษาทรัพย์สินและผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
- (๘) สุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติ
หน้าที่เพื่อให้เกิดผลดีต่อมหาวิทยาลัย
- (๙) ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อ
มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

๓

- (๑๐) วางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่และในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชนด้วย
- (๑๑) รักษาชื่อเสียงของตน และรักษาชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- (๑๒) ประพฤติตนและปฏิบัติตามจรรยาและมารยาทแห่งวิชาชีพของตนและจริยธรรมและจรรยาบรรณของบุคลากรของมหาวิทยาลัยตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลกำหนด
- (๑๓) ผู้บังคับบัญชาต้องดูแลและมัดระวังให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัยและถ้ารู้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยจะต้องดำเนินการทางวินัย
- (๑๔) กระทำการอื่นใดตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลกำหนดโดยให้ออกเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒

ข้อห้ามปฏิบัติทางวินัย

- ข้อ ๙ พนักงานของมหาวิทยาลัยต้องไม่กระทำการอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้
- (๑) รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยเจตนาปิดบังอำพรางข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าการรายงานเท็จด้วย
  - (๒) ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการกระทำการข้ามสายบังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตพิเศษเป็นครั้งคราว
  - (๓) อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
  - (๔) ประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่
  - (๕) กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน
  - (๖) เป็นตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท หรือใช้เวลาทำการของมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานในตำแหน่งอื่นใดที่ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนในลักษณะเดียวกับค่าจ้าง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา
  - (๗) กระทำการอย่างใดที่เป็นการดูหมิ่น เหยียดหยาม กลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานด้วยกัน
  - (๘) กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศอันเป็นการขัดต่อกฎหมาย หรือศีลธรรมอันดีงามของประชาชน
  - (๙) กระทำการอื่นใดตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลกำหนดโดยให้ออกเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓

ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงนอกเหนือจากที่กำหนดหรือบัญญัติไว้ในข้อบังคับ ระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศอื่นใดของมหาวิทยาลัยแล้ว ให้หมายความรวมถึง กรณีพนักงานของมหาวิทยาลัยได้กระทำความผิดวินัยร้ายแรงในลักษณะดังต่อไปนี้ด้วย

๔

- (๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต
- (๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง
- (๓) ละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันเป็นเวลานานเกินสัปดาห์โดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ให้นับรวมวันหยุดทำการด้วย
- (๔) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
- (๕) กลั่นแกล้ง ตูมมัน เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง หรือทำร้ายผู้ร่วมปฏิบัติงาน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ผู้รับบริการหรือประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) ปลอมแปลง แก้ออกเอกสารหรือทำหลักฐานอันเป็นเท็จต่อมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์แห่งตนหรือผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง
- (๘) ขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายและข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือมติอื่นใดของมหาวิทยาลัย อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง แต่หากเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่มหาวิทยาลัยหรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของมหาวิทยาลัยต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือภายในเจ็ดวัน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว หากผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ได้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม
- (๙) นำสิ่งเสพติดให้โทษ อาวุธร้ายแรงโดยสภาพ เข้ามาในมหาวิทยาลัยโดยไม่มีเหตุผล
- (๑๐) เมาสุรา หรือเสพสิ่งเสพติดให้โทษภายในมหาวิทยาลัยหรือภายนอกมหาวิทยาลัย ทำให้เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- (๑๑) เสพยาเสพติดหรือสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษที่มีความผิดตามกฎหมาย
- (๑๒) เล่นการพนันภายในมหาวิทยาลัยหรือภายนอกมหาวิทยาลัย
- (๑๓) ก่อการทะเลาะวิวาท ถึงขั้นทำร้ายร่างกายกันจนได้รับบาดเจ็บในมหาวิทยาลัย
- (๑๔) ประพฤติผิดศีลธรรมอันชั่วช้ากับผู้อื่น
- (๑๕) กระทำการล่วงละเมิดทางเพศนักศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่
- (๑๖) บันทึกเวลาเข้า-เวลาออกการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนดแทนผู้อื่น
- (๑๗) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยทุจริตต่อหน้าที่และทำให้เกิดความเสียหายต่อมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง
- (๑๘) ปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของมหาวิทยาลัยอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง
- (๑๙) รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา จนเป็นเหตุให้เสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

๕

- (๒๐) เป็นผู้บังคับบัญชาแล้วกลับแก้งผู้ใต้บังคับบัญชาในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัยให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัยร้ายแรง
- (๒๑) กระทำการโดยมีความหมายจะให้เป็นการซื้อขาย หรือให้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะใดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเป็นการกระทำอันมีลักษณะเป็นการให้ หรือได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับการบรรจุและแต่งตั้งโดยทุจริต
- (๒๒) กระทำการหรือร่วมกระทำการคัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นหรือจ้างวานใช้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการเพื่อไปใช้ในการเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะหรือการให้ได้รับเงินเดือนหรือเงินอื่นใดในระดับที่สูงขึ้น
- (๒๓) กระทำการเข้าไปเกี่ยวข้องกับการดำเนินการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการทุจริต โดยการซื้อเสียงหรือขายเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือการเลือกตั้งอื่นที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบบประชาธิปไตย รวมทั้งจะต้องไม่ให้การส่งเสริม สนับสนุน หรือชักจูงให้ผู้อื่นกระทำการในลักษณะเดียวกับการดำเนินการที่ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ เป็นความผิดวินัยร้ายแรง
- (๒๔) กระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือกระทำการอื่นใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลกำหนดโดยให้ออกเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๔

โทษวินัยและการลงโทษวินัย

ข้อ ๑๑ โทษความผิดวินัย มี ๓ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) งดการขึ้นเงินเดือนประจำปีในปีที่ถูกลงโทษทางวินัย
- (๓) ปลดออก

ข้อ ๑๒ การลงโทษพนักงานของมหาวิทยาลัยต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ และระงับอย่างลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด

การลงโทษให้ทำเป็นคำสั่งและในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดในกรณีใด ตามความผิดวินัยข้อใด รวมถึงระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ด้วย

ข้อ ๑๓ การกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ หรืองดการขึ้นเงินเดือนประจำปีในปีที่ถูกลงโทษทางวินัย ให้เหมาะสมกับการกระทำผิด

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

๖

ข้อ ๑๔ การกระทำผิดวินัยร้ายแรง ให้ลงโทษปลดออก

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดซึ่งมีการหักเงินเดือนพนักงานของมหาวิทยาลัยเป็นเงินสะสมและมหาวิทยาลัยจ่ายเพิ่มเป็นเงินสมทบ หากผู้ใดถูกลงโทษปลดออกให้มีสิทธิได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมเฉพาะส่วนของตนเอง

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดีหรือรองอธิการบดีผู้รักษาการแทนอธิการบดีมีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยพนักงานของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่อธิการบดีเป็นคู่กรณีตามมาตรา ๑๓ หรือกรณีมีเหตุอื่นใดซึ่งมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กับผู้ได้บังคับบัญชา ให้รองอธิการบดีผู้รักษาการแทนอธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยพนักงานของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่รองอธิการบดีตามวรรคแรกเป็นคู่กรณีหรือกรณีมีเหตุอื่นใดซึ่งมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง กับผู้ได้บังคับบัญชาให้รองอธิการบดีผู้รักษาการแทนอธิการบดีตามลำดับเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยพนักงานของมหาวิทยาลัย

เมื่ออธิการบดีหรือรองอธิการบดีผู้รักษาการแทนอธิการบดีได้สั่งลงโทษทางวินัยพนักงานของมหาวิทยาลัยไปแล้ว ให้รายงานคณะกรรมการบริหารงานบุคคลและสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

หมวดที่ ๒ การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๗ กระบวนการดำเนินการทางวินัยให้เป็นไปตามข้อบังคับและหรือระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๘ กรณีที่มีการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือสอบสวนวินัย หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาลงโทษวินัย หรือดำเนินการทางวินัยก่อนวันที่ระเบียบฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศหรือมติอื่นใดที่มีอำนาจบังคับใช้อยู่ในขณะที่มีการดำเนินการทางวินัยนั้นต่อไป เว้นแต่บทบัญญัติที่กำหนดไว้ในระเบียบฉบับนี้มีลักษณะที่เป็นคุณกับผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดวินัยไม่ว่าในเรื่องใดให้นำบทบัญญัตินี้มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีอาน)
นายกสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ภาคผนวก ง

คำสั่งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ที่ ๑๒๑๙ /๒๕๖๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

อนุสนธิคำสั่งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่ ๒๐๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ไปแล้ว นั้น

เนื่องจากคณะกรรมการฯ มีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี ซึ่งได้ครบวาระไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๒ ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับข้อ ๑๒ และข้อ ๑๗ แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วย การดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. อธิการบดี	ที่ปรึกษา
๒. รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนา	ที่ปรึกษา
๓. รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการสังคม	ประธานกรรมการ
๔. ผู้อำนวยการอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รองประธานกรรมการ
๕. นายณัฐพงษ์ ทองแก้ว	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและนวัตกรรม	กรรมการ
๗. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยวิทยาการสุขภาพ	กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ	กรรมการ
๙. นิติกร ส่วนนิติการ	กรรมการ
๑๐. นางสาวแสงนภา ตันสกุล	กรรมการและเลขานุการ
๑๑. นางพรชกร ฉันทวีโรจน์	กรรมการและเลขานุการ
๑๒. นางสาวกัตติกา แพรกทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓. นางสาวจริยา คำหวาน	ผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวมีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปีและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดเงื่อนไขและรายละเอียดในการจัดทำสัญญาระหว่างผู้สร้างสรรค์งานกับมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับระเบียบนี้
๒. พิจารณาจัดสรรผลประโยชน์ตอบแทนจากการใช้หรือหาประโยชน์จากผลงานอันมีทรัพย์สินทางปัญญา

๓. พิจารณาวางหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้
๔. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานหรือบุคคลใด เพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้
๕. ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา ตามที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ชำรงธัญวงศ์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ภาคผนวก จ

หน้าที่ 1 ของจำนวน 9 หน้า

สัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี

สัญญาเลขที่ .....

หนังสือสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยีฉบับนี้ทำขึ้น ณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เลขที่ 222 ตำบลไทยบุรี อำเภอ ท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ..... ระหว่าง ..... โดย ..... อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “**เจ้าของเทคโนโลยี**” ฝ่ายหนึ่ง กับ ..... โดย ..... ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “**ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี**” อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่เจ้าของเทคโนโลยีได้ทำการ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัยและพัฒนา จนเป็นผลให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ “.....” ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “**เทคโนโลยี**” และเจ้าของเทคโนโลยีมีความประสงค์ที่จะถ่ายทอดเทคโนโลยีดังกล่าวแก่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้ในการผลิตและจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ เท่านั้น

ทั้งสองฝ่ายตกลงทำสัญญากัน โดยมีข้อกำหนดและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. คำนิยาม

ตามวัตถุประสงค์แห่งสัญญานี้ คำต่างๆ ที่ใช้ในสัญญาได้รับการนิยาม ดังนี้

“**ผลิตภัณฑ์**” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นโดยใช้เทคโนโลยีที่เจ้าของเทคโนโลยีถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี

2. ขอบเขตการรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี

เจ้าของเทคโนโลยีตกลงที่จะถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อนำไปใช้ในการผลิตและจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ เท่านั้น โดยผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีตกลงที่จะใช้สิทธิในเทคโนโลยีดังกล่าวตามเงื่อนไขที่เจ้าของเทคโนโลยีกำหนดไว้ในสัญญา ดังนี้

2.1 เจ้าของเทคโนโลยีตกลงที่จะถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อทำการผลิตผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย และขายผลิตภัณฑ์ในประเทศไทยหรือในประเทศอื่น ทั้งนี้ หากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีประสงค์จะผลิตและขายผลิตภัณฑ์ภายใต้สัญญานี้ในประเทศอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น หรือประสงค์จะนำเทคโนโลยีไปใช้เพื่อการอย่างอื่นนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตไว้ภายใต้สัญญานี้ ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องแจ้งให้เจ้าของเทคโนโลยีทราบเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อทำความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ เงื่อนไข และค่าตอบแทนกับเจ้าของเทคโนโลยีเป็นครั้งๆ ไป

หน้า 2 ของจำนวน 9 หน้า

ทั้งนี้ หากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะทำการขายผลิตภัณฑ์ในต่างประเทศดังกล่าว ตามวรรคแรก ผู้รับอนุญาตจะต้องตรวจสอบการจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่นในประเทศนั้นก่อน ด้วยค่าใช้จ่ายของผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีเอง

หากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีถูกฟ้องหรือใช้สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา สำหรับการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยในต่างประเทศ ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกนั้นเป็นการส่วนตัว นอกจากนี้หากบุคคลภายนอกได้ฟ้องร้องหรือใช้สิทธิเรียกร้องแก่เจ้าของเทคโนโลยีด้วย และเจ้าของเทคโนโลยีจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายสินไหมทดแทน ค่าเสียหาย ค่าปรับ ค่าทนายความ ค่าฤชาธรรมเนียม และ/หรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ ด้วยแล้ว ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทน ค่าเสียหาย ค่าปรับ ค่าทนายความ ค่าฤชาธรรมเนียม และ/หรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เจ้าของเทคโนโลยีจ่ายให้แก่บุคคลภายนอกที่ได้ฟ้องร้องหรือเรียกร้องนั้นให้แก่เจ้าของเทคโนโลยีด้วย ทั้งนี้ เจ้าของเทคโนโลยีจะแจ้งให้ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทราบเป็นลายลักษณ์อักษรในเมื่อมีการกล่าวอ้างหรือใช้สิทธิเรียกร้อง ดังกล่าว โดยไม่ชักช้า

2.2 ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีมีสิทธิที่จะทำการพัฒนาเทคโนโลยีตามสัญญาที่ให้ดีขึ้นได้ โดยงานในส่วนที่ได้พัฒนาให้ดีขึ้นนั้นหากได้มาซึ่งสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ให้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของงานเฉพาะส่วนที่พัฒนาดีขึ้นดังกล่าวเป็นของผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและเจ้าของเทคโนโลยีร่วมกันในลักษณะเจ้าของร่วม โดยเจ้าของเทคโนโลยียินดีตอบแทนการให้สิทธิดังกล่าวแก่ผู้รับอนุญาตด้วยการประชาสัมพันธ์แถลงข่าวเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่พัฒนาดีขึ้นดังกล่าว โดยผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ วารสารของผู้อนุญาต และหนังสือพิมพ์ จำนวนอย่างละ 1 ครั้ง รวมทั้งผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 เดือน

ทั้งนี้ หากการได้มาซึ่งสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของงานส่วนที่พัฒนาดีขึ้นนั้นจะต้องจดทะเบียนการได้มาซึ่งสิทธิดังกล่าวและมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ให้เจ้าของเทคโนโลยีและผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีรับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินการดังกล่าวและค่าใช้จ่ายทั้งหลายนั้น

2.3 การถ่ายทอดเทคโนโลยี ตามสัญญาข้อ 2.1 ข้อ 2.2 นี้ไม่เป็นการคัดสิทธิของเจ้าของเทคโนโลยีที่จะนำเทคโนโลยี และเอกสารสิทธิใดๆ ของเทคโนโลยีภายใต้สัญญานี้ไปผลิต ขาย จำหน่าย เผยแพร่ โอนหรือให้ใช้สิทธิ ตลอดจนนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และ/หรืออุตสาหกรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศไม่ว่าโดยประการใด

นอกจากนี้เจ้าของเทคโนโลยีสามารถนำเทคโนโลยีตามสัญญานี้ไปทำการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ให้ดีและทันสมัยขึ้นได้อีกด้วย และสิทธิใดๆ ตลอดจนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของงานส่วนที่พัฒนาให้ดีขึ้นนั้นให้เป็นสิทธิของเจ้าของเทคโนโลยีแต่ผู้เดียว หากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีประสงค์จะใช้สิทธิประโยชน์ในงานส่วนที่พัฒนาดีขึ้นนั้น ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีต้องยื่นคำเสนอขออนุญาตใช้สิทธิในงานส่วนที่พัฒนาดีขึ้นดังกล่าว เพื่อเจ้าของเทคโนโลยีจะได้พิจารณาคำเสนอของผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี

หน้า 3 ของจำนวน 9 หน้า

ข้อตกลง และเงื่อนไขอื่นๆ อีกครั้งหนึ่ง อย่างไรก็ตามสัญญาข้อนี้ไม่ถือเป็นการผูกมัดให้เจ้าของเทคโนโลยีต้องตกลงอนุญาตเสมอ

2.4 เจ้าของเทคโนโลยีจะให้คำปรึกษาทางด้านเทคนิค (follow up consultation) เกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ให้แก่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นระยะเวลา 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่ลงนามในสัญญาเรียบร้อยแล้ว โดยเป็นการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ โทรสาร หรือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) หรือให้คำปรึกษา ณ สถานที่ทำการของเจ้าของเทคโนโลยีหรือสถานที่อื่นที่เจ้าของเทคโนโลยีเห็นควรในวันทำการของเจ้าของเทคโนโลยีโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ เพิ่มเติมจากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี แต่หากพินกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว เจ้าของเทคโนโลยีจะคิดค่าใช้จ่ายจากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสำหรับบริการให้คำปรึกษา ณ สถานที่ทำการของเจ้าของเทคโนโลยีหรือสถานที่ทำการของผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีในวันทำการของเจ้าของเทคโนโลยี ในอัตราวันละ ..... บาท (.....) ต่อจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ให้คำปรึกษาของเจ้าของเทคโนโลยี 1 คน โดยราคาดังกล่าวยังไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม และเศษของวันให้คิดเป็นหนึ่งวัน

3. การถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่บุคคลอื่น

ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้สัญญาว่าจะไม่นำเทคโนโลยีที่ได้รับการถ่ายทอดตามสัญญานี้ไปเปิดเผยหรือให้บุคคลอื่นใช้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากมหาวิทยาลัย

4. เอกสารอันเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา

เอกสารแนบท้ายสัญญาดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้

4.1 หมวด 1 รายละเอียดของเทคโนโลยีและหรือข้อมูลสิทธิบัตรที่เกี่ยวข้อง จำนวน ... หน้า
กับ “.....”

ความใดในเอกสารแนบท้ายสัญญาที่ขัดหรือแย้งกับข้อความในสัญญานี้ ให้ใช้ข้อความในสัญญานี้บังคับ และในกรณีที่เอกสารแนบท้ายสัญญาขัดแย้งกันเอง ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของเจ้าของเทคโนโลยี

5. การกำหนดเวลาอนุญาตให้ใช้สิทธิ

สัญญานี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ทำสัญญานี้ เจ้าของเทคโนโลยีตกลงให้ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีใช้สิทธิในเทคโนโลยี ภายใต้สัญญานี้เป็นระยะเวลา ..... ปี นับตั้งแต่วันที่ทำลงนามสัญญานี้

เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคแรก หากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีประสงค์จะใช้สิทธิในเทคโนโลยีต่อไปอีก ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องแจ้งให้เจ้าของเทคโนโลยีรับทราบเป็นหนังสือเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องสิทธิประโยชน์ เงื่อนไขและคำตอบแทนกันใหม่ อย่างไรก็ตาม สัญญาข้อนี้ไม่เป็นการผูกมัดให้เจ้าของเทคโนโลยีต้องตกลงอนุญาตเสมอไป

6. การผลิตผลิตภัณฑ์

ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถตกแต่งเพิ่มเติมรูปลักษณะของผลิตภัณฑ์จากต้นแบบภายใต้สัญญานี้เพื่อทำการผลิตและขายให้เหมาะสมตามความต้องการของตลาดได้

7. ค่าตอบแทนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ

หน้าที่ 4 ของจำนวน 9 หน้า

7.1 ค่าตอบแทนการถ่ายทอดเทคโนโลยีเบื้องต้น

ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีตกลงชำระค่าตอบแทนการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เจ้าของเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ “.....” เงื่อนไขการชำระเงินเป็นเงินงวดแรกและส่วนแบ่งจากยอดขาย ดังนี้

เงินงวดแรก เป็นจำนวนเงิน ..... บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน) ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ทำสัญญา

ส่วนแบ่งจากยอดขาย ตลอดระยะเวลาสัญญา 5 ปี โดยในระยะแรก ปีที่ 1 – 3 ต้องจ่ายค่าตอบแทน ร้อยละ 5 ของยอดขาย ในระยะที่ 2 ปีที่ 4 – 5 ต้องจ่ายค่าตอบแทน ร้อยละ 3 จากยอดขาย ทั้งนี้ เมื่อมียอดขายรวมเกิน 1 ล้านบาท/ปี อ้ายยอดขายรวมไม่เกิน 1 ล้านบาท/ปี จะยังคงจ่ายค่าตอบแทนเช่นเดียวกับในระยะแรก (ปีที่ 1 – 3) และชำระเป็นรายปี

7.2 กรณีที่ถือว่ามีการขายเกิดขึ้น

ให้ถือว่าการขายผลิตภัณฑ์เกิดขึ้นเมื่อมีข้อตกลงซื้อขาย/จ้างผลิตระหว่างผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีกับผู้ซื้อผลิตภัณฑ์จากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี หากภายหลังจากมีการขายผลิตภัณฑ์เกิดขึ้นแล้ว แต่ผู้ซื้อไม่ยอมรับมอบผลิตภัณฑ์หรือส่งคืนผลิตภัณฑ์ที่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีขายให้นั้น ไม่ว่าจะด้วยประการใดๆ เป็นเหตุให้ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีต้องคืนเงินค่าผลิตภัณฑ์ให้ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์จากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ถือว่าความบกพร่องเกิดจากการจัดการของผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีเอง ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจึงไม่สามารถนำเงินจำนวนที่ต้องคืนให้แก่ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ของผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปหักออกจากค่าตอบแทนในส่วนที่ต้องชำระแก่เจ้าของเทคโนโลยี

7.3 การชำระค่าตอบแทน

ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีตกลงชำระค่าตอบแทนจากการขายผลิตภัณฑ์แก่เจ้าของเทคโนโลยีตามอัตราส่วนที่ตกลงไว้ในข้อ 7.1 และ 7.2 เป็นราย 6 เดือน โดยเริ่มนับตั้งแต่วันที่ทำสัญญาเป็นต้นไปจนกว่าสัญญานี้สิ้นสุดลง ทั้งนี้ในการชำระค่าตอบแทนดังกล่าว ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องส่งสำเนาใบสั่งซื้อสั่งจ้าง (Purchase Order : PO) ของผู้ซื้อให้แก่เจ้าของเทคโนโลยีด้วย หากผลิตภัณฑ์นั้นได้ขายให้แก่ผู้ผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์เดิม (Original Equipment Manufacturer : OEM) ตามสัญญา ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องรายงานปริมาณการขายผลิตภัณฑ์ให้แก่เจ้าของเทคโนโลยีทราบเป็นลายลักษณ์อักษรทุก 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่ทำสัญญานี้เป็นต้นไปจนกว่าสัญญานี้สิ้นสุดลงพร้อมทั้งส่งมอบรายงานดังกล่าวให้แก่เจ้าของเทคโนโลยีภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่ครบกำหนด 6 เดือน โดยรายงานดังกล่าวจะต้องแสดงปริมาณผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ขายได้ทั้งหมดในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาพร้อมกับจำนวนเงินที่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีได้รับจากการขายจากผู้ซื้อมาพร้อมด้วย และหากช่วงใดไม่มีการขายผลิตภัณฑ์ ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีต้องแจ้งให้เจ้าของเทคโนโลยีทราบเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย ทั้งนี้ ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องชำระค่าตอบแทนดังกล่าวให้แก่เจ้าของเทคโนโลยีภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับใบแจ้งหนี้จากเจ้าของเทคโนโลยี

7.4 วิธีการชำระค่าตอบแทน

หน้าที่ 5 ของจำนวน 9 หน้า

ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะชำระค่าตอบแทนดังกล่าวให้เจ้าของเทคโนโลยีจ่ายเป็นเช็คขีดคร่อมส่งจ่ายในนาม “มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์”

8. ตรวจสอบบัญชีและเอกสาร

ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องเก็บบัญชีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการขายผลิตภัณฑ์ให้ครบถ้วน เพื่อไว้ประกอบเป็นหลักฐานในการเขียนรายงานและคำนวณค่าตอบแทนได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีตกลงอนุญาตและยินยอมให้เจ้าของเทคโนโลยี ผู้แทน หรือคณะผู้แทนที่ได้รับมอบหมายของเจ้าของเทคโนโลยีเข้าตรวจสอบบัญชีของบริษัทได้เป็นครั้งคราวในระหว่างเวลาทำการปกติของผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี แต่ทั้งนี้ไม่เกินปีละหนึ่งครั้ง

9. การแสดงเครื่องหมาย

ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถเผยแพร่ข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าของเจ้าของเทคโนโลยี โฆษณา หรือประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ หรือรายละเอียดของคู่มือเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับวิธีใช้งานของผลิตภัณฑ์ต่อสาธารณชนโดยมีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่เพื่อเป็นผลงานทางวิชาการ หรือเพื่อผลในทางการตลาดที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของเทคโนโลยีได้ โดยการเผยแพร่ข้อมูล การโฆษณา หรือการประชาสัมพันธ์ดังกล่าวนั้นผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องแสดงชื่อ ชื่อ ความ สัญลักษณ์ เครื่องหมายอื่นใดให้ปรากฏถึงสิทธิบัตร และสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ (ถ้ามี) ของผู้อนุญาตด้วย หากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีประสงค์จะเผยแพร่ข้อมูล โฆษณา หรือประชาสัมพันธ์ให้บุคคลภายนอกทราบโดยมีวัตถุประสงค์นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของเทคโนโลยีก่อน

10. การรักษาความลับทางการค้า

ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีตกลงเก็บรักษา ไม่เปิดเผย ไม่เผยแพร่ หรือกระทำด้วยวิธีการใดให้บุคคลภายนอกได้ทราบถึงข้อมูลใดๆ ภายใต้สัญญานี้ที่เจ้าของเทคโนโลยีได้เปิดเผยแก่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างความลับทางการค้า และเจ้าของเทคโนโลยีประสงค์ให้เก็บรักษาเป็นความลับทางการค้า โดยผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าวเท่านั้น และผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องจัดให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวของผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีได้ผูกพันและปฏิบัติตามเงื่อนไขในการรักษาความลับทางการค้าเช่นว่านั้นด้วย และหากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะทำการจ้างบุคคลภายนอก หรือนิติบุคคลซึ่งเป็นคนที่ 3 ให้ทำการใดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ตามสัญญานี้ อันเป็นผลให้ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีต้องเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าที่เจ้าของเทคโนโลยีได้เปิดเผยแก่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีภายใต้สัญญานี้ ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องแจ้งเจ้าของเทคโนโลยีเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งความดังกล่าว โดยระบุชื่อบุคคลหรือนิติบุคคลนั้น และส่วนของข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าที่ต้องเปิดเผยแก่บุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าว ให้เจ้าของเทคโนโลยีทราบอย่างชัดแจ้ง และต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของเทคโนโลยีก่อน จึงจะดำเนินการเปิดเผยข้อมูลที่

หน้า 6 ของจำนวน 9 หน้า

เป็นความลับในส่วนนั้นแก่บุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวได้ โดยการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องทำสัญญาว่าด้วยการเก็บรักษาความลับทางการค้าภายใต้สัญญานี้ ผู้รับอนุญาตจะต้องรับผิดชอบต่อผู้อนุญาตในความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากความลับทางการค้าดังกล่าวของเจ้าของเทคโนโลยีได้รั่วไหล เว้นแต่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะพิสูจน์ได้ว่า

- 1) ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีได้รับข้อมูลนั้นจากบุคคลอื่นหรือจากบุคคลอื่นหรือจากองค์กรอื่นที่เป็นเจ้าของข้อมูลซึ่งไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อกำหนดของสัญญาการรักษาความลับหรือข้อจำกัดสิทธิในการเปิดเผยข้อมูล ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวต้องไม่ใช่ข้อมูลที่ได้รับจากเจ้าของเทคโนโลยีไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม
  - 2) ข้อมูลนั้นเป็นที่รู้จักทั่วไปโดยชอบด้วยกฎหมายก่อนหรือขณะที่เจ้าของเทคโนโลยีได้เปิดเผยข้อมูลนั้นให้แก่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี
  - 3) ข้อมูลนั้นได้เปิดเผยต่อสาธารณชนหลังจากที่เจ้าของเทคโนโลยีได้เปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี
  - 4) ข้อมูลที่เป็นความลับนั้นได้มาจากการพัฒนางานของผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีเอง
- กรณีที่ข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าที่เจ้าของเทคโนโลยีได้เปิดเผยแก่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีตามข้อสัญญาการรักษาความลับทางการค้าดังกล่าวข้างต้นเป็นข้อมูลที่สามารถแยกต่างหากออกจากสิทธิบัตรเครื่องอบที่ขึ้นจดทะเบียนสิทธิบัตรไว้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ถือว่าผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี จะยังคงผูกพันตามข้อสัญญาการรักษาความลับทางการค้าภายใต้สัญญานี้ต่อไปตราบใดที่ข้อมูลดังกล่าวยังคงเป็นความลับทางการค้าของเจ้าของเทคโนโลยีอยู่ แม้สัญญานี้หรือสิทธิบัตรตามสัญญานี้ได้สิ้นสุดลงแล้วไม่ว่าด้วยประการใดๆ

11. การปกป้องสิทธิและการดำเนินคดี

11.1 การปกป้องสิทธิ

เมื่อปรากฏว่ามีบุคคลภายนอกกระทำละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิอื่นใดในเทคโนโลยีของเจ้าของเทคโนโลยี และผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นผู้ทราบถึงการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิดังกล่าว ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิดังกล่าวของเจ้าของเทคโนโลยีโดยทำหนังสือแจ้งความดังกล่าวแก่เจ้าของเทคโนโลยี และผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องไม่กระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการประนีประนอมยอมความ หรือยอมรับข้อเสนอใดๆ กับผู้ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิดังกล่าว โดยปราศจากความเห็นชอบเป็นหนังสือจากเจ้าของเทคโนโลยีก่อน หากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีฝ่าฝืน ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นแก่เจ้าของเทคโนโลยีเป็นการส่วนตัว

11.2 การดำเนินคดี

หากเจ้าของเทคโนโลยีได้เริ่มคดีละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิอื่นใดต่อผู้กระทำการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิใดๆ ในเทคโนโลยีและมีความจำเป็นต้องให้ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีต้องเข้าร่วมดำเนินคดีด้วย เมื่อเจ้าของเทคโนโลยีได้ทำหนังสือแจ้งไปยังผู้รับการถ่ายทอด

หน้า 7 ของจำนวน 9 หน้า

เทคโนโลยีแล้ว ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องให้ความร่วมมือและเข้าร่วมดำเนินคดีโดยจัดหาทนายความของผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้วยค่าใช้จ่ายของผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีเอง กรณีที่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีไม่ให้ความร่วมมือดำเนินการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิใดๆ ของเจ้าของเทคโนโลยีเมื่อมีการดำเนินคดีดังกล่าว ในศาล เจ้าของเทคโนโลยีมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษรแจ้งแก่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ในกรณีที่มิบุคคลฟ้อง หรือใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีต้องรับผิดชอบความเสียหายจากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องแจ้งเจ้าของเทคโนโลยีทราบโดยทันที โดยผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องให้ความช่วยเหลือในการให้ข้อมูลหรือพยานหลักฐานต่างๆ อันเกี่ยวข้องกับการฟ้องร้องหรือเรียกร้องแก่เจ้าของเทคโนโลยีและผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องไม่กระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการประนีประนอมยอมความ หรือยอมรับตามที่บุคคลภายนอกฟ้องร้องหรือเรียกร้อง โดยที่ไม่ได้รับความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีก่อน หากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีฝ่าฝืนผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องรับผิดชอบในข้อเรียกร้องของบุคคลภายนอกนั้นเป็นการส่วนตัว

11.3 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี

ในกรณีที่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นฝ่ายเริ่มฟ้องคดีละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิใดๆ ในเทคโนโลยี ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องเป็นฝ่ายออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีเอง โดยผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีมีสิทธิได้รับค่าเสียหายตามที่ศาลสั่ง เว้นแต่ค่าเสียหายส่วนที่มีลักษณะเป็นค่าตอบแทนจากผู้กระทำละเมิดผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องนำมาแบ่งให้เจ้าของเทคโนโลยีครึ่งหนึ่ง ภายหลังจากหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีแล้ว แต่ทั้งนี้เจ้าของเทคโนโลยีได้รับส่วนแบ่งในค่าเสียหายไม่เกินกว่าค่าตอบแทนใช้สิทธิที่เจ้าของเทคโนโลยีควรได้รับหากผู้กระทำละเมิดได้เข้าเป็นผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ใช้สิทธิช่วง

12. การรับประกันความชำรุดบกพร่องและข้อจำกัดความรับผิด

เจ้าของเทคโนโลยีจะไม่รับผิดชอบในความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือผู้อื่นอันเป็นผลมาจากอุบัติเหตุ การใช้เทคโนโลยี หรือผลิตภัณฑ์โดยผิดวิธีหรือตรงตามวัตถุประสงค์ ความไม่เข้ากันของระบบอื่นใดที่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีกำหนดและติดตั้งขึ้นเอง หรือการแก้ไขติดตั้งเปลี่ยนแปลงเครื่องอบหรือผลิตภัณฑ์โดยผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีเอง ซึ่งหากมีกรณีที่บุคคลใดเรียกร้องให้ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีต้องรับผิดชอบในความเสียหายจากการใช้เทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ตามสัญญา ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องแจ้งให้เจ้าของเทคโนโลยีทราบโดยเร็วที่สุด และผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องไม่กระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการประนีประนอมยอมความหรือยอมรับตามที่บุคคลภายนอกเรียกร้อง โดยไม่ได้รับความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของเทคโนโลยีก่อน หากผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีฝ่าฝืนข้อตกลงดังกล่าว ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่บุคคลภายนอกเรียกร้องเป็นการส่วนตัว

13. การสิ้นสุดสัญญา

13.1 สัญญาสิ้นสุด

เมื่อครบกำหนดเวลาตามสัญญาข้อ 5 ถือว่าสัญญานี้สิ้นสุดลงทันที โดยเจ้าของเทคโนโลยีไม่ต้องบอกกล่าวแก่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีก่อน ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิของผู้สัญญาในการที่จะตกลงกันทำสัญญาต่อไป

13.2 สิทธิบอกเลิกสัญญาของผู้อนุญาต

ผู้อนุญาตมีสิทธิบอกเลิกสัญญาและเรียกค่าเสียหายจากผู้รับอนุญาตได้ในกรณีดังต่อไปนี้

13.2.1 เมื่อผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีไม่ได้ปฏิบัติตามสัญญา หรือผิดสัญญาข้อหนึ่งข้อใด หรือทั้งหมด

13.2.2 เมื่อผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีตกเป็นบุคคลล้มละลาย หรือศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ หรือให้ฟื้นฟูกิจการ

13.2.3 เมื่อผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีขายหรือล้มเลิกกิจการ

13.2.4 เมื่อผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจ่ายค่าตอบแทน หรือส่งมอบรายงานล่าช้าเกิน 30 วัน นับจากวันที่ถึงกำหนดไม่ว่าคราวใดคราวหนึ่ง หรือทั้งหมด

13.3 ผลของการเลิกสัญญา

การบอกเลิกสัญญาตามสัญญาข้อ 13.2 นี้ ไม่ทำให้สิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายของเจ้าของเทคโนโลยีสูญสิ้นไปด้วย และไม่ทำให้ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีหมดภาระในการจ่ายค่าตอบแทน หรือหมดภาระในการปฏิบัติตามสัญญานี้แต่อย่างใด

14. การยุติการผลิตและการขายผลิตภัณฑ์

ในกรณีที่สัญญาฉบับนี้สิ้นสุดลงไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม ผู้รับอนุญาตจะต้อง

14.1 ยุติการใช้เทคโนโลยี ยุติการผลิตและขายผลิตภัณฑ์ รวมทั้งยุติการใช้สิทธิใดๆ ภายใต้สัญญานี้ นับตั้งแต่วันที่สัญญาสิ้นสุดลง และ

14.2 แจ้งปริมาณผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีได้ผลิต ขาย รอการขายและส่งมอบให้เจ้าของเทคโนโลยีทราบเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเจ้าของเทคโนโลยีจะได้มีหนังสืออนุญาตให้ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถขายและส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่รอการขายดังกล่าวได้อีกเป็นระยะเวลา 60 วัน นับตั้งแต่วันที่สิ้นสุดของสัญญานี้ หลังจากนั้นผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะต้องส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ทั้งหมดให้แก่เจ้าของเทคโนโลยีภายในกำหนด 15 วัน นับตั้งแต่วันครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว โดยเจ้าของเทคโนโลยีมีสิทธินำผลิตภัณฑ์ที่ผู้รับอนุญาตส่งมอบให้หันไปพัฒนา ขาย จำหน่าย โอน หรือใช้ประโยชน์ไม่ว่าโดยประการใด ๆ ต่อไปได้

15. กฎหมายที่บังคับใช้

กฎหมายที่บังคับใช้ในสัญญานี้ คือ กฎหมายไทยเท่านั้น

หน้าที่ 9 ของจำนวน 9 หน้า

16. ความสมบูรณ์ของสัญญาและการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

คู่สัญญารับรองว่า สัญญาฉบับนี้มีข้อความสมบูรณ์และครบถ้วนตามเจตนารมณ์ของคู่สัญญา ซึ่งลงลายหรือยกความตกลงอื่นใดที่นอกเหนือจากในสัญญานี้ ทั้งนี้ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญานี้จะกระทำได้อันเมื่อได้ทำตามแบบพิธีเช่นเดียวกับการทำสัญญานี้

สัญญานี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจโดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และต่างเก็บรักษาไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ และต่างเก็บรักษาไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ลงชื่อ.....เจ้าของเทคโนโลยี

(.....)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ลงชื่อ.....ผู้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี

(.....)

บริษัท ..... จำกัด

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ภาคผนวก ฉ

ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ
ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์
พ.ศ. ๒๕๖๒

เพื่อให้มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ มีความเหมาะสม ครอบคลุมการปฏิบัติงานจริง และสอดคล้องกับจุดมุ่งเน้น เป้าหมายและทิศทางของมหาวิทยาลัย แล้วใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน การจ่ายค่าตอบแทนพิเศษ แก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๗.๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒ มติคณะกรรมการบริหารและพัฒนาบุคลากร ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๒ จึงให้ออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑. ประกาศฉบับนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒. ให้ใช้ประกาศฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ หรือตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ฉบับลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติใด ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับประกาศฉบับนี้

ข้อ ๔. ในประกาศฉบับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“สำนักวิชา”	หมายถึง	สำนักวิชา หรือวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา
“พนักงานสายวิชาการ”	หมายถึง	พนักงานที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์
“มาตรฐานภาระงาน”	หมายถึง	ปริมาณงานภาระงานด้านต่าง ๆ ที่กำหนดให้พนักงานสายวิชาการ ตามมาตรฐานตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ปฏิบัติ โดยมีภาระงานรวมทุกด้าน ไม่น้อยกว่า ๑,๒๖๐ หน่วยภาระงาน ต่อปีประเมินระยะเวลาตั้งแต่เดือนกันยายนของปีที่แล้ว ถึงเดือนสิงหาคมของปีปัจจุบัน
“รอบปีประเมิน”	หมายถึง	

๒

“หน่วยภาระงาน”

หมายถึง

หน่วยนับภาระงานที่เทียบจากชั่วโมงการปฏิบัติงาน โดยเทียบให้ตามลักษณะ ประเภทของภาระงาน ในแต่ละด้านตามความเหมาะสม

ข้อ ๕. ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ ต้องมีภาระงานรวมทุกด้านต่อรอบปีประเมิน ไม่น้อยกว่า ๑,๒๖๐ หน่วยภาระงาน โดยมีสัดส่วน ภาระงานในแต่ละด้าน ดังนี้

ภาระงาน	สัดส่วน (ร้อยละ)	หน่วยภาระงาน ต่อปีประเมิน
๑. สอน	๔๐	๕๐๐
๒. วิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ	๔๐	๕๐๐
๓. บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หรืองานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย	๒๐	๒๖๐
รวม	๑๐๐	๑,๒๖๐

หลักการกำหนดสัดส่วนภาระงานตามตารางข้างต้น คิดจากภาพรวมร้อยละ ๑,๒๖๐ หน่วยภาระงาน และกรณีมีเศษ ให้ใช้หลักการปัดเป็นจำนวนเต็มสิบ และรายละเอียดเกณฑ์การเทียบค่าภาระงานในแต่ละด้าน ตามภาคผนวก ๑

ข้อ ๖. ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ต้องปฏิบัติงานตามขอบเขตภาระงานที่มหาวิทยาลัยกำหนด และใช้เป็นเกณฑ์การประเมินผลสำเร็จของงานรายบุคคล

ข้อ ๗. การนำภาระงานไปทดแทนกันได้ ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำสำนักวิชา ในกรณีดังต่อไปนี้

๗.๑ นำภาระงานสอนไปทดแทนงานบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะวัฒนธรรม หรืองานอื่น ๆ ได้ แต่ไม่นำไปทดแทนงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการไม่ได้

๗.๒ นำภาระงานสอนไปทดแทนงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการได้เฉพาะในกรณี การสอนรายวิชาศึกษาทั่วไป หรือรายวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน หรือรายวิชาเลือกเสรีที่สำนักวิชาเปิดให้กับ สำนักวิชาอื่นลงทะเบียนเรียน

๗.๓ นำภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการไปทดแทนภาระงานอื่นได้ทุกด้าน เช่น สอน บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หรืองานอื่นๆ ได้ โดยต้องไม่กระทบกับการจัดการเรียนการสอน ของหลักสูตร

ข้อ ๘. ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ที่จะได้รับ ค่าตอบแทนพิเศษ ตามอัตราเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับ เพิ่มอีก ๑ เท่า มหาวิทยาลัยจะจ่ายทั้งปีครั้งเดียว ในเดือนตุลาคมของปีงบประมาณถัดไป โดยต้องมีภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการต่อปีประเมิน ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ภาระงานที่มหาวิทยาลัยกำหนด และผลงานวิจัยนั้นต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการ แล้ว หรือได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์โดยไม่มีเงื่อนไขแล้ว ภายในวันที่ ๓๑ สิงหาคม (ในรอบปีประเมิน) ทั้งนี้ ผลงานที่ใช้สำหรับการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษ ต้องเป็นผลงานที่เสนอเป็นภาระงานในปีเดียวกัน

๓

งานวิจัยและผลงานทางวิชาการที่จะได้รับค่าตอบแทนพิเศษ ตามวรรคแรก มีดังนี้

ตำแหน่ง	งานวิจัยและผลงานทางวิชาการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารทางวิชาการ ระดับชาติขึ้นไป ที่อยู่ในฐานข้อมูลตามที่ สกอ.หรือมหาวิทยาลัยรับรอง โดยมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ ยกเว้นกรณีที่ตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ ที่อยู่ใน Q1 อนุโลมให้มีส่วนร่วมในผลงาน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐ ได้ หรือ - ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง โดยมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ และมหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ส่งผลให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม โดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ระดับดี หรือ - ผลงานวิชาการลักษณะอื่น ๑ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ ก.พ.อ. กำหนด โดยมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ และได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติขึ้นไป หรือ - หนังสือ หรือตำรา ๑ เล่ม ที่มีความสมบูรณ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของเล่ม และมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของเล่ม ทั้งนี้ต้องผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องที่มาจากหลากหลายสถาบันที่สำนักวิชาแต่งตั้ง ไม่ต่ำกว่าระดับดี หรือ - ผลงานทางวิชาการอื่นที่เทียบเท่า เช่น สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร สิ่งประดิษฐ์ โดยมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ อย่างน้อย ๑ ชิ้น
รองศาสตราจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ ที่อยู่ในฐานข้อมูลตามที่ สกอ.หรือมหาวิทยาลัยรับรอง โดยมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ ยกเว้นกรณีที่ตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ ที่อยู่ใน Q1 อนุโลมให้มีส่วนร่วมในผลงาน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐ ได้ หรือ - ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง โดยมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ และมหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ส่งผลให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม โดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ระดับดีมาก หรือ - ผลงานวิชาการลักษณะอื่น ๑ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ ก.พ.อ. กำหนด โดยมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ และได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติขึ้นไป หรือ - หนังสือ หรือตำรา ๑ เล่ม ที่มีความสมบูรณ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของเล่ม และมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของเล่ม ทั้งนี้ต้องผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องที่มาจากหลากหลายสถาบันที่สำนักวิชาแต่งตั้ง ไม่ต่ำกว่าระดับดีมาก หรือ - สิทธิบัตร โดยมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ อย่างน้อย ๑ ชิ้น

๔

ตำแหน่ง	งานวิจัยและผลงานทางวิชาการ
ศาสตราจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - ผลงานวิจัย ๓ เรื่อง ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลตามที่ สกอ.หรือมหาวิทยาลัยรับรอง หรือ - ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง และเป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่งผลให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม โดยประจักษ์ต่อสังคม ระดับดีเด่น หรือ - ผลงานวิชาการลักษณะอื่น ๓ เรื่อง และได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ หรือ - หนังสือ หรือตำรา โดยมีส่วนร่วมในผลงาน รวมแล้วเป็นร้อยละ ๑๐๐ และผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องที่มาจากหลากหลายสถาบันที่สำนักวิชาแต่งตั้ง ไม่ต่ำกว่าระดับดีมาก หรือ - สิทธิบัตร อย่างน้อย ๒ ชิ้น
หมายเหตุ กรณีผลงานทางวิชาการประเภทอื่นๆ ที่เทียบเท่า ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	

ข้อ ๔. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ ให้ยึดตามภาคผนวก ๒

ข้อ ๑๐. ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการอาจมีภาระงานและผลงานแตกต่างจากที่กำหนดข้างต้นได้ในกรณีต่อไปนี้

๑๐.๑ กรณีดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการ หรือผู้กำกับดูแลหน่วยงาน หรือตำแหน่งอื่นที่มหาวิทยาลัยกำหนด อีกตำแหน่งหนึ่ง ให้คิดภาระงานทางวิชาการ ตามสัดส่วนของภาระงานแบบเต็มเวลาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ตำแหน่ง	สัดส่วนในอัตราร้อยละ	
	งานบริหาร	งานวิชาการ
<ul style="list-style-type: none"> - อธิการบดี - รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการศูนย์/สถาบัน หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า - ผู้ช่วยอธิการบดี 	๑๐๐	-
<ul style="list-style-type: none"> - รองคณบดี - รองผู้อำนวยการศูนย์/สถาบัน - หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า 	๖๐-๘๐	๔๐-๒๐

๑๐.๒ ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่พ้นจากตำแหน่งบริหารวิชาการในช่วงปีแรก หรือผู้ที่เริ่มปฏิบัติงานใหม่ หรือรายงานตัวกลับเข้ามาปฏิบัติงานในระหว่างปี อาจมีภาระงานแตกต่างจากที่กำหนดไว้ได้ ขึ้นอยู่กับการทำข้อตกลงร่วมกับคณบดีที่สังกัดเป็นกรณีไป ซึ่งจะได้รับการเทียบค่าภาระงานตามสัดส่วนของระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในรอบปีประเมินนั้น ๆ

ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่มหาวิทยาลัยอนุมัติให้ลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก กรณีที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาแต่ได้ขอกลับเข้ามาปฏิบัติงานและอยู่ระหว่างทำวิทยานิพนธ์ ให้มีภาระงานสอนไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงบรรยายหรือเทียบเท่าต่อปีการศึกษา โดยมีเงื่อนไขให้นำภาระงานสอนมาประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อขึ้นเงินเดือนประจำปี ไม่ต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีในระหว่างที่ทำวิทยานิพนธ์ และ

๕

ไม่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดเรื่องการพ้นสภาพจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย กรณีมีผลการประเมินการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับไม่ผ่านติดต่อกันเป็นเวลา ๒ ปี

๑๐.๓ ตำแหน่งอาจารย์ที่อยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติงาน ให้มีภาระงานรวม ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐ ของมาตรฐานภาระงานทางวิชาการตามที่กำหนด หรือเทียบแล้วไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ หน่วยภาระงาน ต่อปีประเมิน โดยจำนวนนี้ต้องเป็นภาระงานสอน ไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ หน่วยภาระงาน สำหรับการปฏิบัติงาน ในระยะปีแรกของผู้ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก และระยะ ๒ ปีแรกของผู้ที่มีคุณวุฒิปริญญาโท

๑๐.๔ กรณีได้รับมอบหมายภาระงานพิเศษจากอธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่อธิการบดี มอบหมาย

ข้อ ๑๑. การเทียบค่าภาระงานและผลงานอื่นที่มีได้กำหนดไว้ตามประกาศฉบับนี้ หรือการกำหนด หน่วยภาระงานไว้ในลักษณะ “ไม่เกิน” นั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ประจำสำนักวิชาหรือวิทยาลัยได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๒. กรณีสำนักวิชาหรือวิทยาลัยที่เปิดใหม่ และหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการบุคคลใด ไม่สามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดดังกล่าว ให้เสนอขออนุมัติอธิการบดี ผ่าน รองอธิการบดีที่กำกับดูแลพิจารณาเป็นกรณีไป

ข้อ ๑๓. กรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการมีผลงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการสูงเกินกว่า เกณฑ์ภาระงานที่กำหนด สามารถนำผลงานดังกล่าวในส่วนที่เกินเกณฑ์ไปใช้ในปีต่อไปได้ ไม่เกิน ๑ ปีประเมิน

ข้อ ๑๔. หากผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามมาตรฐานภาระงานทางวิชาการ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือใช้ความรู้ความสามารถไม่ถึงเกณฑ์ มหาวิทยาลัยจะดำเนินการประเมินประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๕. กรณีงานวิจัยหรืองานบริการวิชาการที่ได้รับค่าตอบแทนแต่ไม่ได้นำส่งค่าบริหารโครงการ ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ไม่สามารถนำมาใช้เป็นภาระงานได้

หากนำส่งค่าบริหารโครงการไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้คิด หน่วยภาระงานได้ไม่เกินร้อยละ ๕๐

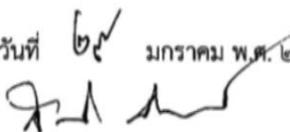
ข้อ ๑๖. เมื่อใช้ประกาศฉบับนี้ไปแล้ว ๑ ปี ให้มีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงมาตรฐานภาระงาน ทางวิชาการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

ข้อ ๑๗. การปฏิบัติงานบริการทางการแพทย์ ให้กับสถานพยาบาล หรือ สถานพยาบาลสัตว์ของ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ หรือ ศูนย์ร่วมผลิตแพทย์ สามารถนำไปทดแทนภาระงานสอนได้เฉพาะในช่วงระยะเวลา ที่ยังไม่มีการเรียนการสอนชั้นคลินิก โดยมีหลักเกณฑ์การคิดหน่วยภาระงานของพนักงานสายวิชาการที่ปฏิบัติงาน บริการ ทางการแพทย์ ตามภาคผนวก ๓

ในกรณีอาจารย์ใหม่ที่สำนักวิชาหรือวิทยาลัยเห็นว่าต้องเพิ่มประสบการณ์ทางคลินิก ให้สามารถนำภาระงานบริการทางการแพทย์ไปทดแทนงานสอนได้

ข้อ ๑๘. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามประกาศฉบับนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ช่างธัญวงศ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล (ภาษาไทย) แสงนภา ต้นสกุล
(ภาษาอังกฤษ) Sangnapa Tansakul

ตำแหน่งและหน่วยงานที่สังกัด

ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

สังกัด งานถ่ายทอดเทคโนโลยี ฝ่ายบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา
อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
222 ตำบลไทยบุรี อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช 80160
หมายเลขโทรศัพท์ 075-672927 โทรสาร 075-672928

สถานที่อยู่ 138/4 หมู่ที่ 2 ตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา 80160
หมายเลขโทรศัพท์มือถือ 082-4966253
E-mail : tsangnap21@gmail.com

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2540 – ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

พ.ศ. 2539 – 2540 ผู้จัดการฝ่ายการเงิน บริษัท เจนแอนด์มายด์ จำกัด

พ.ศ. 2537 – 2539 เจ้าหน้าที่ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ บริษัท บิสซิเนส สเตรทิจิก คอนซัลแทนซี จำกัด

ประวัติการศึกษา (ปีที่เข้าศึกษา)

พ.ศ. 2557 ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. 2541 บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. 2532 บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการเงินการธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการอบรม

พ.ศ. 2562 ประกาศนียบัตรชั้นสูงว่าด้วยกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา
สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา